

ปีการศึกษา 2531

เครื่องช่วยหมุนโทรทัศน์โดยโซ่เสียง

โดย

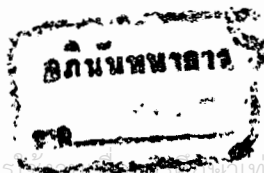
นายสมพงษ์ วงษ์สุวรรณ

นายสมศักดิ์ - วจิ๋วสิทธิ

อาจารย์ที่ปรึกษา

อาจารย์ สุทิน จ่างตุ

อาจารย์ สมยศ จุณะปิยะ

ปริญญาโทชั้นปีการศึกษา 2531

ภาควิชา โทรคมนาคม

คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เรื่อง เครื่องช่วยหมุนโทรศัพท์โดยไร้เสียง

ผู้จัดทำ

1. นายสมพงษ์ วงษ์สุวรรณ 28.1305
2. นายสมศักดิ์ วจิ้วรสสิทธิ์ 28.1307

.....อาจารย์ที่ปรึกษา

(อาจารย์ สมยศ จุณณะปิยะ)

.....อาจารย์ที่ปรึกษา

(อาจารย์ สุจิน จ่าจก)

เครื่องช่วยหมั่นโทรศัพท์ไทยใช้เสียง

สมพงษ์ วงษ์สุวรรณ

สมศักดิ์ วจิรวลี

สุจิน จ่าจก อาจารย์ที่ปรึกษา

สมยศ จุณณะปิยะ อาจารย์ที่ปรึกษา

ปีการศึกษา 2531

บทคัดย่อ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับการช่วยหมั่นโทรศัพท์แบบหนึ่ง ซึ่งใช้เสียงเป็นตัวสั่งงาน คือเราจะแปลงสัญญาณเสียง (Analog) เป็นสัญญาณดิจิทัล (Digital) แล้วทำการเก็บไว้ในหน่วยความจำ (เราจะใช้ชื่อคนหนึ่งหย่างก พูตจากคนคนเดียวกัน โดยแต่ละชื่อให้มีการเน้นเสียงที่แตกต่างกัน เพื่อสะดวกในการค้นหา) แล้วเราจะเก็บหมายเลขโทรศัพท์ของคนคนนั้นไว้ด้วย เวลาใช้งานเราก็พูดชื่อคนที่ต้องการจะโทรศัพท์ไปหา (หนึ่ง-หย่างคนนั้น) เครื่องก็จะตรวจสอบว่าอยู่ที่ตำแหน่งไหน เมื่อเจอแล้วก็จะทำการต่อเลขหมายโทรศัพท์ของคนคนนั้นให้และถ้าดูสายไม่ว่าง เครื่องก็จะทำการเรียกซ้ำให้อีกจนกว่าจะติด

สารบัญ

	หน้า
บทที่ 1 บทนำ	1
บทที่ 2 ทฤษฎี	2
2.1 วิธีการจำเสียง	2
2.2 ทฤษฎีโทรศัพท์	17
2.3 ภาคแปลงสัญญาณ	16
2.4 ตัวประมวลผลกลาง	25
บทที่ 3 การคำนวณและการสร้าง	31
3.1 การออกแบบระบบการจำเสียง	31
3.2 การออกแบบระบบช่วยหู	39
3.3 ส่วนควบคุมการทำงานของระบบช่วยหู	41
3.4 ส่วนตรวจสอบสัญญาณเรียก	44
3.5 ส่วนสร้างพัลส์โทรศัพท์	49
3.6 วงจรเสมือนยกหู วางหู	51
บทที่ 4 การทดลองและผลการทดลอง	53
บทที่ 5 บทวิจารณ์และสรุป	59
ภาคผนวก	
ไฟล์ซาร์ตและโปรแกรม	61
กิตติกรรมประกาศ	
หนังสืออ้างอิง	

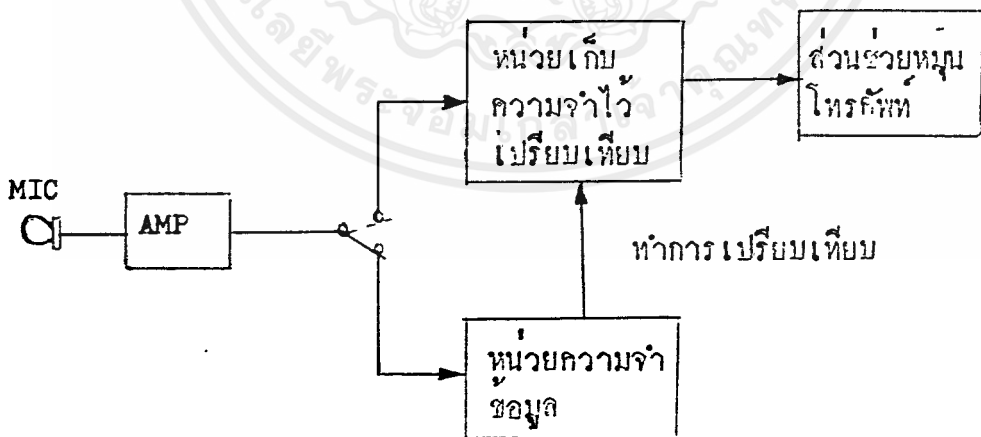
บทที่ 1

บทนำ

โทรศัพท์เป็นเครื่องที่ใช้กันอย่างแพร่หลาย โดยเฉพาะในสำนักงานที่จะต้องมีการติดต่อสื่อสารกันตลอดเวลา นี่เป็นสิ่งที่จำเป็นมาก ลดเวลาในการเดินทางลงได้มาก เพราะสามารถติดต่อได้หลายแห่งในเวลาใกล้เคียงกัน

ถึงแม้โทรศัพท์เป็นเครื่องมือที่มีความสะดวกสบายอยู่แล้ว แต่มนุษย์ก็ต้องการความสะดวกสบายอย่างไม่มีสิ้นสุด ความไม่สะดวกของโทรศัพท์ธรรมดา เช่น ณะโทรศัพท์ออกต้องหมุนหรือกดเลขหมายถึง 7 ครั้ง (เฉพาะในเขตกรุงเทพฯ ส่วนต่างจังหวัดมี 6 หมายเลข) แต่รวมกับรหัสทางไกลแล้วจะเป็น 9 หมายเลข ถ้าโทรไม่ติดก็ต้องมีการหมุนหมายเลขทวนซ้ำอีก ทำให้เสียเวลามาก ดังนั้นในปัจจุบันจึงได้มีการผลิตโทรศัพท์ออกมาเพื่ออำนวยความสะดวกมากมาย เช่น มีการจำเลขหมายไว้ในหน่วยความจำวันหลังจะมาหมุนก็กดเพียงแค่ 2 ปุ่ม เมื่อไม่ติดก็มีการหมุนทวนให้ใหม่จนกว่าจะติด หรืออาจดึงไม้มาพูดเพียงพยางค์เดียว แล้วเครื่องจะต่อให้จนกว่าจะติดถึงโครงงานนี้

บล็อกโคอะแกรม กร่าว ๆ ของโครงงานนี้มีดังรูปที่ 1.1

รูปที่ 1.1 บล็อกโคอะแกรม

บทที่ 2

บทที่ 2

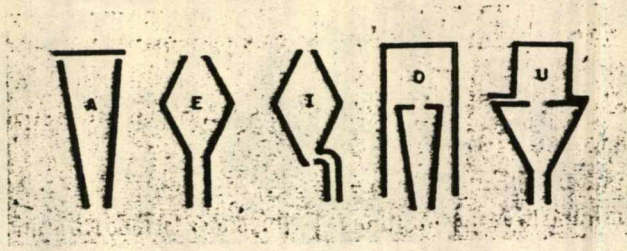
2.1 วิธีการจำเสียง

ในอดีตเรามีความเห็นว่า จะทำให้คอมพิวเตอร์สามารถเข้าใจในเสียงพูดของตนเองมนุษย์ คือสามารถรับคำสั่งเป็นเสียงพูดจากผู้ตั้งไต่โดยตรง จึงทำให้มีผู้ค้นคว้าวิธีการต่าง ๆ ไว้มากหลายวิธี หลักสำคัญมีอยู่ที่ว่า เราจะทำอย่างไรให้คอมพิวเตอร์เข้าใจ หรือสามารถวิเคราะห์คำจำแนกเสียงที่มันได้ยิน เมื่อทำเช่นนี้ก็ได้สิ่งที่ความมากก็หมายถึงการนำไปใช้ประโยชน์ในรูปแบบที่เหมาะสมอย่างเช่น ม้วนกระดาษรับใช้ ซึ่งดูจะเกิดความจำเป็นสำหรับภาวะเศรษฐกิจอย่างบ้านเรา แต่ประโยชน์ด้านอื่นยังมีอีกมากมาย ลองนึกดูถ้าเครื่องพิมพ์ดีดสามารถพิมพ์ข้อความโต้ทันทีที่ไต่ได้ยินเสียงดัง เราคงจะไม่ปฏิเสธว่ามันหมายถึงสุดยอดแห่งความสะดวกสบาย นอกจากนั้นทางด้านอุตสาหกรรมการผลิตตลอดจนงานวิจัยระดับสูง ก็จะมีผลต่อระบบด้านการควบคุมรางเครื่องจักรกล เช่น รถตุ๊กตุ๊ก โดยจะมีทั้งระบบกลไกและระบบควบคุมด้วยเสียง ซึ่งเป็นที่แน่นอนว่าประสิทธิภาพของการทำงานย่อมสูงขึ้น แนวความคิดนี้จึงน่าสนใจมาก และจะขอกล่าวย้อนหลังถึงความจำเป็นมาอีกหน่อย

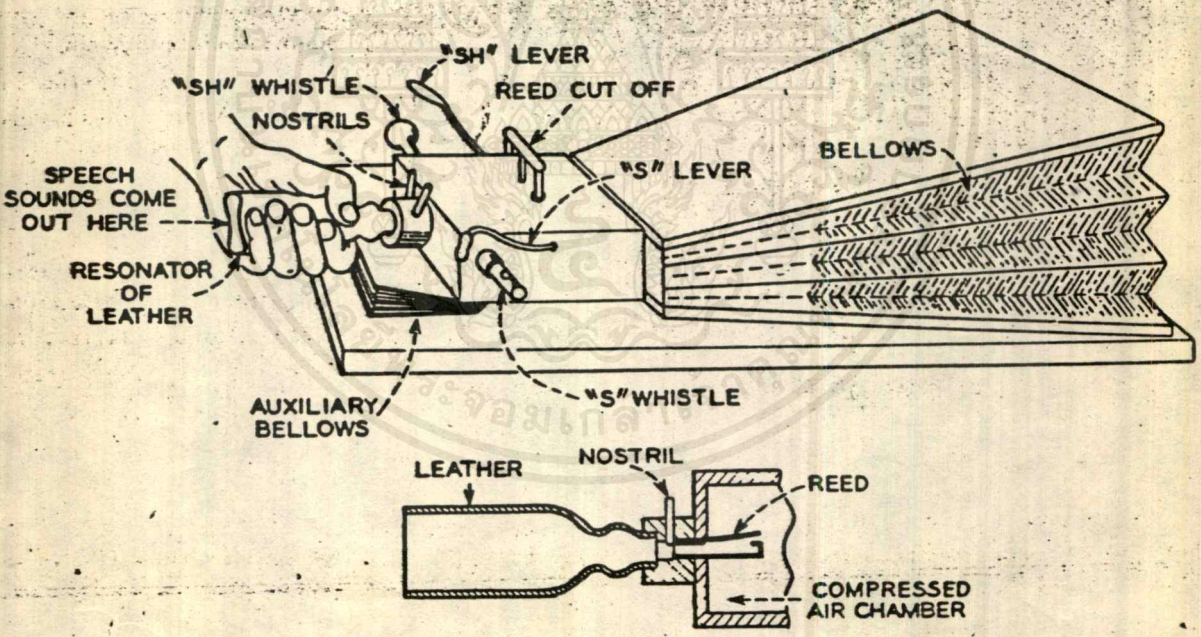
สิ่งประดิษฐ์ชิ้นแรกที่สามารถสร้างเสียงเลียนแบบมนุษย์ได้ เป็นระบบแมคคานิคัลด้วย MECHANICAL SPEAKING MACHINE ในที่นี้จะเรียกว่า "เครื่องจักรสร้างเสียงเลียนแบบเสียงพูด" เครื่องจักรนี้สร้างสำเร็จในปี พ.ศ. 2322 โดย คราซเซินไคล์ KRAT - ZENSTEIN และได้รับรางวัลสิ่งประดิษฐ์ประจำปีนี้เรียกว่า "THE IMPERIAL ACADEMY OF PETERSBURG โดยสร้างเป็นกล่องก้องเสียง ACOUSTIC RESONATOR ที่มีลักษณะคล้ายช่องว่างในปากคน และตรงทางลมเข้าของกล่องมีลิ้นทำให้เกิดการสั่นของอากาศคล้ายลิ้นของเครื่องดนตรีชนิดขลุ่ยเป่าทั่วไป เครื่องที่สร้างขึ้นครั้งแรกนี้ สามารถออกเสียงสระได้เพียง 5 ตัวเท่านั้นคือ A, E, I, O และ U แต่เครื่องยังไม่สามารถรับฟังได้ ลักษณะและขนาดของกล่องแตกต่างกับตามเสียงที่สร้างขึ้น ดังรูปที่ 2.1

อีกไม่กี่ปีต่อมา เครื่องจักรสร้างเสียงเลียนแบบเสียงพูดได้รับการพัฒนาอีกอันหนึ่งและสร้างสำเร็จในปี พ.ศ. 2334 โดย วูล์ฟแกงก์ วัน กิมป์เลม แห่ง เวียนนา WOLFGANG VON KEMPELEW OF VIENNA เครื่องนี้สามารถออกเสียงได้ทั้งสระและพยัญชนะแต่เครื่องยังรับฟังเสียงพูดไม่ได้เช่นกัน เครื่องจักรกลควมมีลักษณะดังแสดงในรูปที่

เอก 2.2 นี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

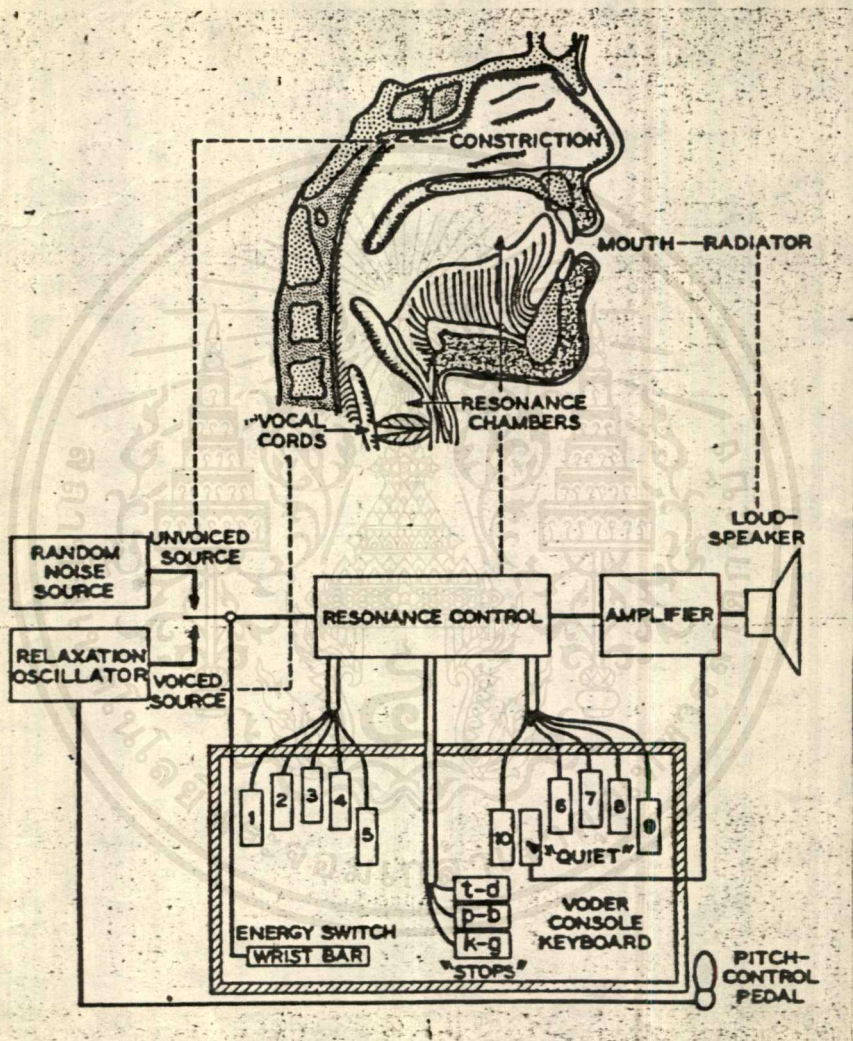
รูปที่ 2.1 รูปทรงค้ำเกราะที่เสียงสระ A,E,I,O,U ของ คราพีนโทด์ โดยใช้อัดองก่องเสียงมีลักษณะคล้ายกรวยตรงจุดทางเข้าของลมมีดินเสียงเหมือนกัน เสียงที่สร้างขึ้นทำได้อย่างต่อเนื่องโดยอาศัยลมเป่าจากทึบลม เสียงจะก้งออกมาทางค้ำมือจับรูปที่ 2.2 ประกอบ

รูปที่ 2.2 เครื่องจักรสร้างเสียงเลียนแบบเสียงพูดของ วัน กิมที เดน

เมื่อมีการศึกษาเกี่ยวกับการสร้างเสียงเลียนแบบเสียงพูดกว้างขวางขึ้น ประกอบกับการพัฒนาวงจรไฟฟ้า ทำให้เริ่มมีการนำวงจรไฟฟ้ามาแทนระบบแมคคานิคมากขึ้น และในที่สุดก็เกิดเครื่องสร้างเสียงระบบวงจรไฟฟ้าที่ ELECTRICAL SPEAKING MACHINE ใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ก็สร้างขึ้นมาเร็ว และนำไปแสดงในงาน WORLD'S FAIR ในปี พ.ศ. 2482 ที่นิวยอร์ก และในปีถัดมาที่ซานฟรานซิสโก รูปที่ 2.3 เครื่องจักรสร้างเสียงระบบวงจรไฟฟ้านี้เป็นจุดเริ่มต้นของ เครื่องเสียงที่รู้จักกันในนาม ของ ไวโคเดอร์ (VOCODER) หรือ คนตรีพูดได้

รูปที่ 2.3 มอดูลโคอะแกรมของเครื่องจักรสร้างเสียงระบบไฟฟ้า

ในขณะที่ไวโคเดอร์ ถูกนำไปใช้อย่างแพร่หลายก็พอดีเป็นยุคของการพัฒนาทางอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์ และเวลาเดียวกันความรู้เกี่ยวกับธรรมชาติของเสียงพูดก็พัฒนาขึ้นมาก ในยุคนี้เครื่องเริ่มมีความสามารถที่จะรับฟังเสียงได้ด้วย การจำเสียงพูดที่ SPEECH RECOGNITION นั้น เริ่มจากการเปลี่ยนสัญญาณเสียงซึ่งอยู่ในรูปของสัญญาณไฟฟ้า

ให้เป็นสัญญาณที่คอมพิวเตอร์เข้าใจได้ ก็อยู่ที่งานดิจิทัลที่ต่างอาตมยศาสตร์ว่าเร็วของคอมพิวเตอร์ ถ้าไม่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หากการคำนวณและวิเคราะห์ข้อมูลโดยเทคนิคศาสตร์เข้าช่วย จึงเห็นได้ว่าระบบปัจจุบันนี้
แทบจะไม่มีส่วนที่เป็นแมคคาณิกอยู่เลย

2.1.1 วิธีการวิเคราะห์และศึกษาเสียงพูด (SPEECH ANALYSIS METHODS)

2.1.1.1 รหัสสัญญาณแบบทางคิจิกอด (DIGITAL WAVEFORM CODING)

2.1.1.2 วิธีวิเคราะห์ที่ทางเวลา (TIME DOMAIN ANALYSIS METHODS)

2.1.1.3 วิเคราะห์สเปกตรัมเวลาดั้ง (SHORT-TIME SPECTRUM METHODS)

2.1.1.4 กระบวนการเสียงแบบโฮโมโมฟิก (HOMOPHIC SPEECH PROCESSING)

2.1.1.5 วิเคราะห์ทำนายเชิงเส้น (LINEAR PREDICTIVE ANALYSIS)

2.1.2 หน่วยการจำเสียงพูด (SPEECH RECOGNITION UNIT) มีการจำแนกวิธีการ
ตามลักษณะของการพูดไว้ 4 แบบ คือ

2.1.2.1 ผู้พูดคนเดิม หรือผู้พูดคนเดียวกัน (SPEAKER DEPENDENT RECOGNITION
SYSTEM)

และวิธีการพูดจะต้องพูดแบบเป็นคำแยกจากกัน (DISCRETE
UTTERANCE) คือการพูดเป็นหน่วยเสียง หน่วยพยางค์ หน่วยคำ หรือหน่วยวลี สิ่งทีเครื่อง
จะต้องทำก็คือ เมื่อฟังเสียงจากผู้พูดแล้วจะต้องบันทึกรูปแบบของเสียงตามวิธีของเครื่องเอง
และเครื่องก็จะต้องรู้เองว่าหากพูดให้ฟังอีกครั้งจะเหมือนกับคำพูดเดิมที่ผู้พูดคนเดิมสอนไว้
หรือไม่ โดยอาศัยชั้นคอนกรีตนี้

เมื่อผู้ใช้ต้องการสอนให้เครื่องรู้จักคำโดยพูดผ่านไมโครโฟนสัญญาณเสียง ซึ่งขณะนั้น
อยู่ในรูปของสัญญาณไฟฟ้า จะถูกเปลี่ยนเป็นสัญญาณคิจิกอดก่อน จากนั้นก็จะนำข้อมูลคิจิกอด
ไปเก็บไว้เลย หรืออาจจะคำนวณด้วยวิธีสุกหนึ่ง ซึ่งจะบอกถึงลักษณะเฉพาะของคำนั้น ๆ
และเก็บข้อมูลต้นแบบนี้ไว้ในหน่วยความจำ ข้อมูลต้นแบบของคำนี้เรียกว่า เทมเพลตต้นแบบ
(TEMPLATS) การสอนเครื่องถึงขั้นนี้เรียกว่า การสอนเครื่องให้รู้จักคำ (TRAINING)
การท้วงถามของเครื่องจะมีความ เชื่อถือได้มากขึ้นแต่ไม่ขึ้นกับผู้พูดวิธี (ALGORITHM)
ที่ใช้ในการวิเคราะห์ สำหรับความจุของจำนวนคำขึ้นอยู่กับขนาดของหน่วยความจำ
(MEMORY) เวลาของการค้นหาคำ (ที่รู้จักแล้ว) จะเพิ่มขึ้นตามจำนวนคำที่สอนไว้ด้วย
ยิ่งจำนวนคำมีมาก ผู้ท้วงถามก็จะค้นหาคำที่ถูกรวดเร็วก็ยุ่งยากและซับซ้อนยิ่งขึ้น

2.1.2.2 ผู้พูดเป็นใครก็ได้ (SPEAKER INDEPENDENT RECOGNITION SYSTEM)

และวิธีการพูดยังเป็นแบบ แยกจากกันตัวรับเครื่องไมโครโฟนเหมือนกัน วิธีในแบบที่สองนี้
จะสามารถจดจำคำได้น้อยกว่าวิธีในแบบแรกมาก วิธีนี้ไม่ต้องการเทมเพลตต้นแบบจากผู้พูด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีกรนำไปใช้

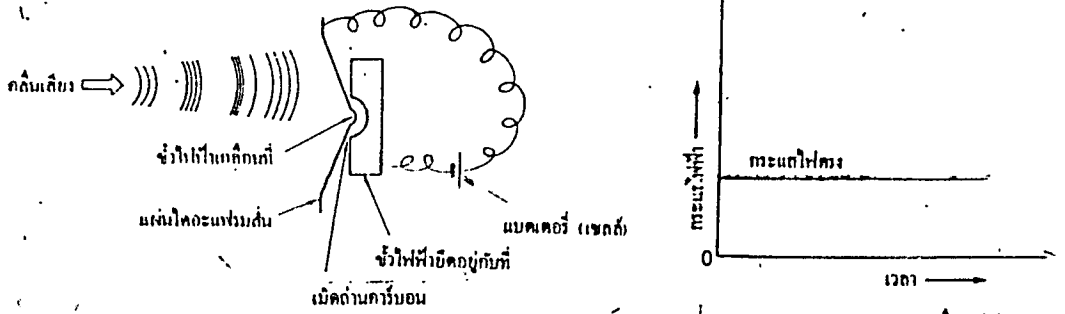
คนเกมเหมือนแบบแรก แต่เพิ่มเพลงท่อนแบบจะถูกโปรแกรมไว้ล่วงหน้า แล้วใช้ทฤษฎีจัดเข้ากลุ่มเพื่อที่จะฟังเสียงคนใดก็ได้

2.1.2.3 สอนให้เครื่องรู้จักคำในลักษณะของหน่วยเสียง หรือหน่วยพยางค์เท่านั้น อย่างไม่ต่อเนื่อง (UNCONNECTED SPEECH) เป็นเทคนิคที่เริ่มใช้มาก่อนใช้กับระบบที่ไม่แรงทั่วเพิ่มเพลงท่อนแบบจะถูกเก็บไว้ เป็นหน่วยเสียงหรือหน่วยพยางค์เท่านั้น ต่างกับสองแบบแรก ซึ่งจะเป็นหน่วยเสียง หน่วยพยางค์ หน่วยคำ หรือหน่วยวลก็ได้

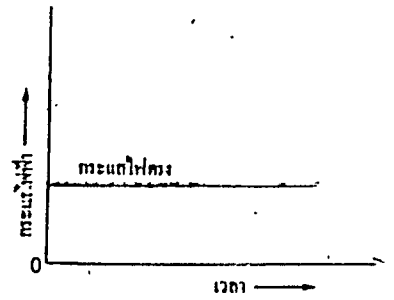
2.1.2.4 แบบสุดท้ายผู้พูดสามารถพูดแบบต่อเนื่องเหมือนการพูดปกติ (CONNECTED SPEECH) เครื่องจะต้องสามารถรู้จักและจำแนกคำที่มีการออกเสียงเชื่อมต่อกัน การพูดแบบนี้สำหรับมนุษย์รู้สึกเป็นรองลงย เพราะไม่ต้องกระเตรียมอะไรเป็นพิเศษ แต่สำหรับเครื่องเป็นสิ่งที่ยากมาก เพราะการพูดแบบต่อเนื่องทำความยุ่งยากให้กับเครื่องมากเวลาที่มีเสียงควบกล้ำ การพูดแบบนี้ไม่สามารถหาเส้นแบ่งเขตระหว่างคำ หรือระหว่างพยางค์ได้อย่างแม่นยำ ดังนั้นการรู้จักคำโดยวิธีเอาเพิ่มเพลงท่อนที่กล่าวถึงไถ่ยนไปเปรียบเทียบกับเพิ่มเพลงท่อนแบบ จึงไม่ใช่ของง่าย วิธีการนี้ใช้ไถ่กับคอมพิวเตอร์ระดับมินิขึ้นไปเท่านั้น

วิธีที่ไถ่ต่อไปนี้เป็นการสอนให้คอมพิวเตอร์รู้จักคำ หรือจำคำโดยใช้วิธีในแบบที่หนึ่งคือ ผู้พูดคนเกมและพูดเป็นคำแยกกัน ซึ่งเริ่มแบบที่ง่ายสามารถค้นทาเพิ่มเพลงท่อนแบบได้ อย่างรวดเร็วเราจะวิเคราะห์ในรูปแบบขององค์ประกอบทาง ความถี่ของสัญญาณใด ๆ ที่เรียกกันว่า สเปกตรัม วิธีวิเคราะห์สเปกตรัมนี้จะต้องใช้ฟิวเตอร์ (FILTER) หลายตัว มีลักษณะคล้ายอีควอไลเซอร์ เพื่อจะบันทึกระดับพลังงานในแต่ละช่วงความถี่ตามจำนวนฟิวเตอร์ที่ไถ่

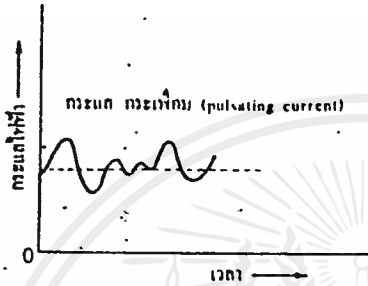

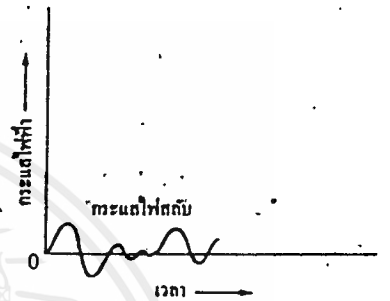
หลักการการทำงานของเครื่องส่งโทรศัพท์

กระแสของเครื่องส่งโทรศัพท์เมื่อไม่มีคลื่นเสียง

กระแสของเครื่องส่งโทรศัพท์เมื่อมีคลื่นเสียง

กระแสสลับพูดไฟฟ้าสลับที่ผ่านสายของผู้เช่า

รูปที่ 2.4 หลักการทำงานของเครื่องส่งโทรศัพท์

2.2.2.2 เครื่องรับ

เครื่องรับเป็นอุปกรณ์ที่เปลี่ยนกระแสไฟฟ้า ของเสียงพูดที่ส่งมาตามสายโทรศัพท์ เป็นสัญญาณเสียงตามเดิม หลักการก็คือ มีขดลวดขั้วอยู่กับแต่ละขั้วของแม่เหล็กถาวรและต่อกันอยู่อย่างอนุกรมแต่กลับทิศทาง ทำให้เกิดเสถียรแม่เหล็กไปเสริมหรือหักล้างกับแม่เหล็กถาวร ตามทิศทางการไหลของกระแส ทำให้แม่เหล็กอะนาล็อกมีขนาดและความถี่ของกระแสไฟฟ้าสลับ ดังรูปที่ 2.5

2.2.2.3 กระดิ่งแม่เหล็ก (MAGNETO BELL)

เมื่อโทรศัพท์เรียกกระดิ่งแม่เหล็กจะดัง เพื่อแสดงว่ามีการเรียกดังแสดงในรูปที่ 2.6 กระดิ่งแม่เหล็กประกอบด้วย แม่เหล็กถาวรรูปตัวยู ขั้วข้างหนึ่งมีเหล็กอ่อนติดอยู่ และบนแท่งเหล็กนั้นมีแม่เหล็กไฟฟ้าสองอัน วางอยู่อีกต่อหนึ่ง ขดลวดของแม่เหล็กไฟฟ้าทั้งสองต่อกันอย่างอนุกรมแต่กลับทิศทาง

เมื่อไม่มีสัญญาณไฟฟ้า พลัดขั้วแม่เหล็กถาวรจะแย่งขั้วแม่เหล็กไฟฟ้าเท่า ๆ กัน เมื่อมีสัญญาณกระแสสลับเข้ามาทำให้พลัดขั้วแม่เหล็กไม่เท่ากัน ก้านจึงจะไปกระทบกระดิ่งให้ดัง

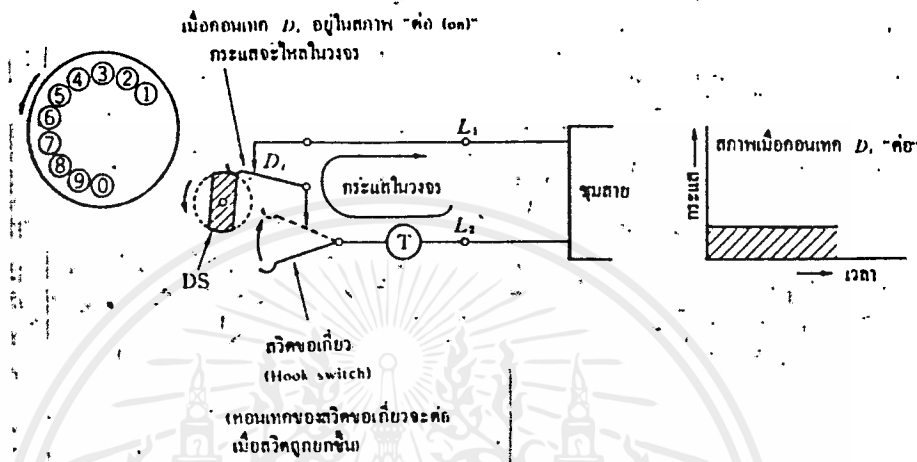
2.2.2.4 หน้าบังมือโทรศัพท์

หน้าบังมือโทรศัพท์ เป็นอุปกรณ์ที่กดคือตู้สาย เมื่อเรียกหมายเลขของผู้รับ เมื่อฝ่ายผู้เรียกยกหูโทรศัพท์ขึ้นสนทนาขอเกี่ยว (HOOK SWITCH) จะอยู่ในตำแหน่งที่ก่อให้เกิดครบวงจร

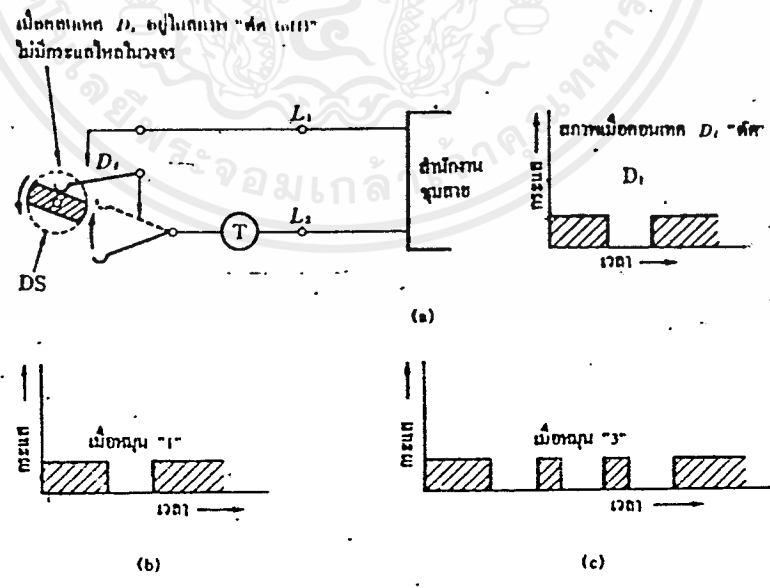
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการวิจัยเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า โหลดไปยังระบบสาย เพื่อให้ผู้เรียกหมายเลขใด ๆ ก็ไม่ว่ากรรมใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกหรือเผยแพร่และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ การหมุนเดิมนั้นจะทำให้ถูกเป็ยวามวิมล (IMPULSE CAM)

D ไปกระทำต่ออิมพัลส์ คอนแทค (IMPULSE CONTACT) อย่างเห็นจิงหะ ดังรูปที่ 2.7 อิมพัลส์ของหน้าปัทม์ประกอบด้วยคุณสมบัติ 3 อย่างคือ ความเร็วของอิมพัลส์ อัตราส่วนของการก่อ (MAKE RATIO) และช่วงหยุดที่สั้นที่สุด (MINIMUM PAUSE) ถ้าคุณสมบัตินี้อย่างหนึ่งอย่างใดต่ำกว่ามาตรฐานการก่อโทรวิทท์จะไม่เป็นปกติ

รูปที่ 2.7 การทำงานของการหมุนหน้าปัทม์ เมื่อคอนแทค D_1 ก่อ

รูปที่ 2.8 การทำงานของการหมุนหน้าปัทม์ เมื่อคอนแทค D_1 รัค

ความเร็วของพัลส์ คือจำนวนการคัลคิ้วของอิมพัลส์คอนแทค มีอยู่ 2 ค่าคือ 10 และ 20

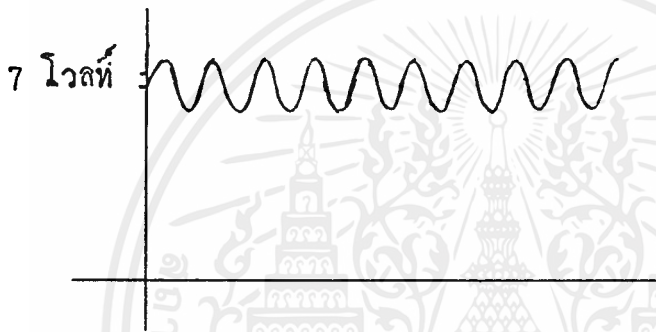
อิมพัลส์คือวินาที จุ่มน่องคัลการโทรวิทท์กำหนดให้ใช้แบบ 20 อิมพัลส์คือวินาที ใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่าการค้า 2.2.5 วิธีการใช้โทรวิทท์และลักษณะสัญญาณอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีกรนำไปใช้

สัญญาณโทรศัพท์มีอยู่ 3 ชนิดคือ สัญญาณดีซี (DC) เอะซี (AC) และสัญญาณลิ้นไฟลซ์ (DC PULSE)

การพิจารณาวิธีใช้โทรศัพท์ และสัญญาณโทรศัพท์แบ่งเป็น 2 ลักษณะตามวิธีใช้คือ

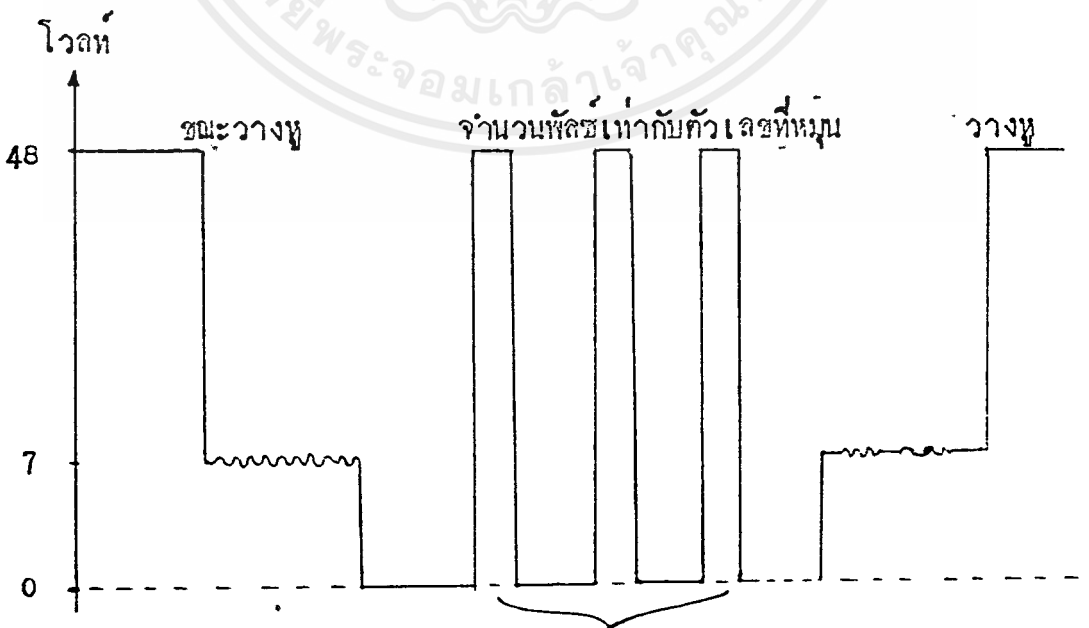
2.2.3.1 เมื่อเป็นผู้เรียก

- เมื่อโทรศัพท์ยังไม่ได้ใช้ สัญญาณระหว่างสายโทรศัพท์เป็น 48 โวลต์ดีซี
- เมื่อยกหูฟังขึ้น สัญญาณระหว่างสายโทรศัพท์จะตกเป็น 7 โวลต์ดีซี และจะมีสัญญาณให้หมุน (DIAL TONE) เป็นสัญญาณเอะซี 400 เฮิรต 400 มิลลิโวลท์ กังรูปที่ 2.9 แสดงว่าพร้อมที่จะโทรออก

รูปที่ 2.9 สัญญาณให้หมุน

- หมุนหน้าปัดหรือกดปุ่ม ตามเลขหมายที่ต้องการเรียก สัญญาณระหว่างสายจะเป็นลิ้นไฟลซ์ จำนวนพัลซ์เท่ากับหมายเลขที่กดหรือหมุน ดังรูปที่ 2.10

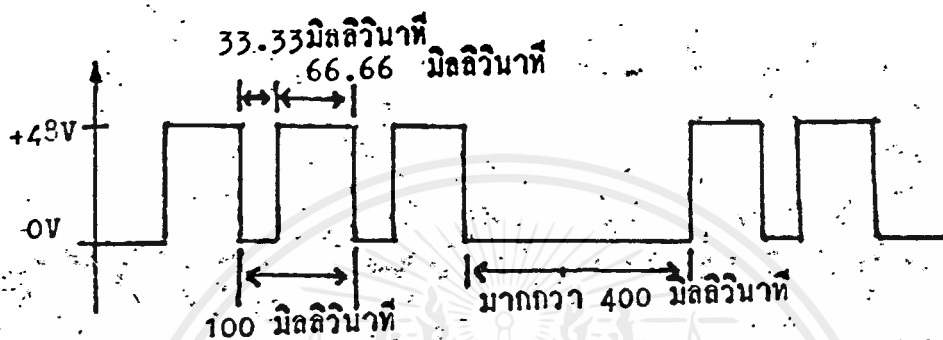

หมายเลข 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น ปีที่ 2.10 สัญญาณโทรศัพท์เมื่อเป็นผู้เรียก จึงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความถี่ของพัลส์ กำหนดเป็นมาตรฐานมี 2 ความถี่คือ 10 พัลส์ต่อวินาที และ 20พัลส์ต่อวินาที และอัตราส่วนของช่วงเวลาที่ทำ (MAKE) และตัดสาย (BREAK) จะเป็น 1:2เสมอ เช่น ที่ความถี่ 10 พัลส์ต่อวินาที

พัลส์ใช้เวลา 0.1 วินาที หรือ 100 มิลลิวินาที ช่วงเวลาที่ตัดสายเป็น 100×2 เท่ากับ 66.66 วินาที ช่วงเวลาที่ต่อสายเป็น $100 \times 1/3$ เท่ากับ 33.33 วินาทีถึงแสดงในรูปที่ 2.11

รูปที่ 2.11 ความถี่ 10 พัลส์ต่อวินาที

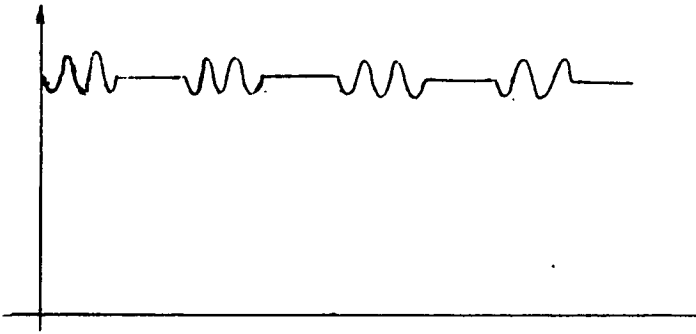
รูปที่ 2. 12 ความถี่ 20 พัลส์ต่อวินาที

ช่วงหยุดระหว่างสัญญาณพัลส์ของหมายเลขจะท้องมากกว่าหรือเท่ากับ 400 มิลลิวินาที

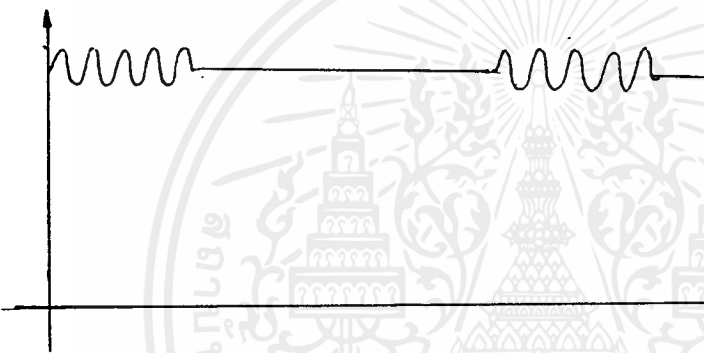
-หลังจากกดหรือหมุนหน้าสัมผัสครบทุกหมายเลขแล้วสัญญาณระหว่างตู้สายจะเป็น 7 โวลต์คี่

ในกรณีนี้เครื่องรับไม่ว่าง จะมีสัญญาณไม่ว่าง (BUSY TONE) เป็นสัญญาณเอซี 400 เฮิร์ต 400 มิลลิโวลต์ โทยกัง 0.5 วินาที เจียบ 0.5 วินาที ถึงรูปที่ 2.13 ที่วางหูแล้วจึงโทรใหม่

ในกรณีนี้เครื่องรับว่างจะไถยีนสัญญาณเรียกกลับ (RING BACK TONE) เป็นสัญญาณเอซี 400 เฮิร์ต 400 มิลลิโวลต์ โทยกัง 1 วินาที เจียบ 2 วินาทีถึงรูปที่ 2.14

รูปที่ 2.13 สัญญาณไม่วาง

รูปที่ 2.14 สัญญาณเรียกกลีบ

- เมื่อผู้เรียกวางหู สัญญาณระหว่างตู้สายจะเป็น 48 โวลต์คี่ซีความปกติ

2.2.3.2 เมื่อเป็นผู้รับ

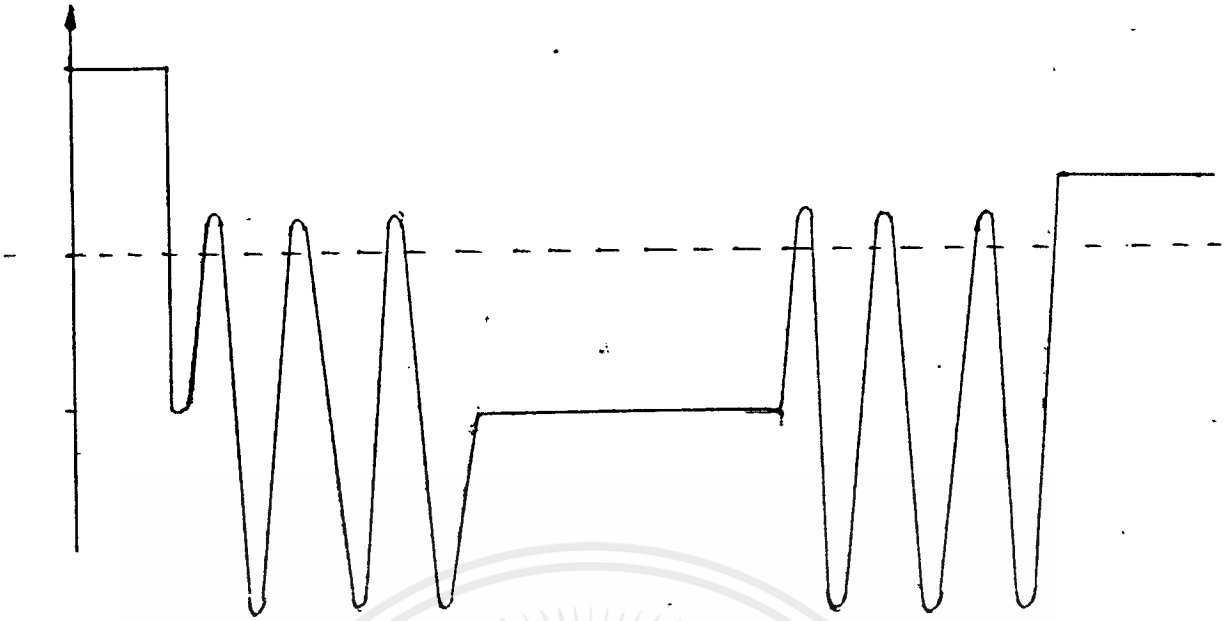
- โทรศัพท์เมื่อยังไม่มีใครเรียกมา สัญญาณระหว่างตู้สายจะเป็น 48 โวลต์คี่ซี

- เมื่อมีผู้เรียกเข้ามา สัญญาณระหว่างตู้สายจะเป็น -48 โวลต์คี่ซี พร้อมกับมีสัญญาณกระดิ่ง
เอบี 20 เฮิร์ต 90 โวลต์ โดยถึง 1 วินาที เจียบ 2 วินาทีถึงรูปที่ 2.15

2.2.4 หลักการทำงานของโทรศัพท์แบบตู้ความถี่

หลักการทำงานของเครื่องรับและเครื่องส่งจะเหมือนกับโทรศัพท์แบบหัตถ์ ซึ่งกล่าวมาแล้ว
ในที่นี้จะกล่าวเฉพาะหน้าขั้วมโทรศัพท์เท่านั้น

หน้าขั้วมโทรศัพท์แบบนี้จะ เป็นแบบกลุ่มโมดูลมี 12 คีย์ เป็นโมดูลเลขหมาย 1 ถึง 10 ส่วน 2 คีย์
ที่เหลือเป็นคีย์ ที่จะใช้ในกรณีพิเศษอื่น ๆ ตามที่ จะมีการนำขั้วมไปประโยชน์กันต่อไป ตำแหน่งของ
คีย์เป็นดังรูปที่ 2.16 (ก)

รูปที่ 2.15 เมื่อมีสัญญาณเรียก

1	2	3
4	5	6
7	8	9
*	0	#

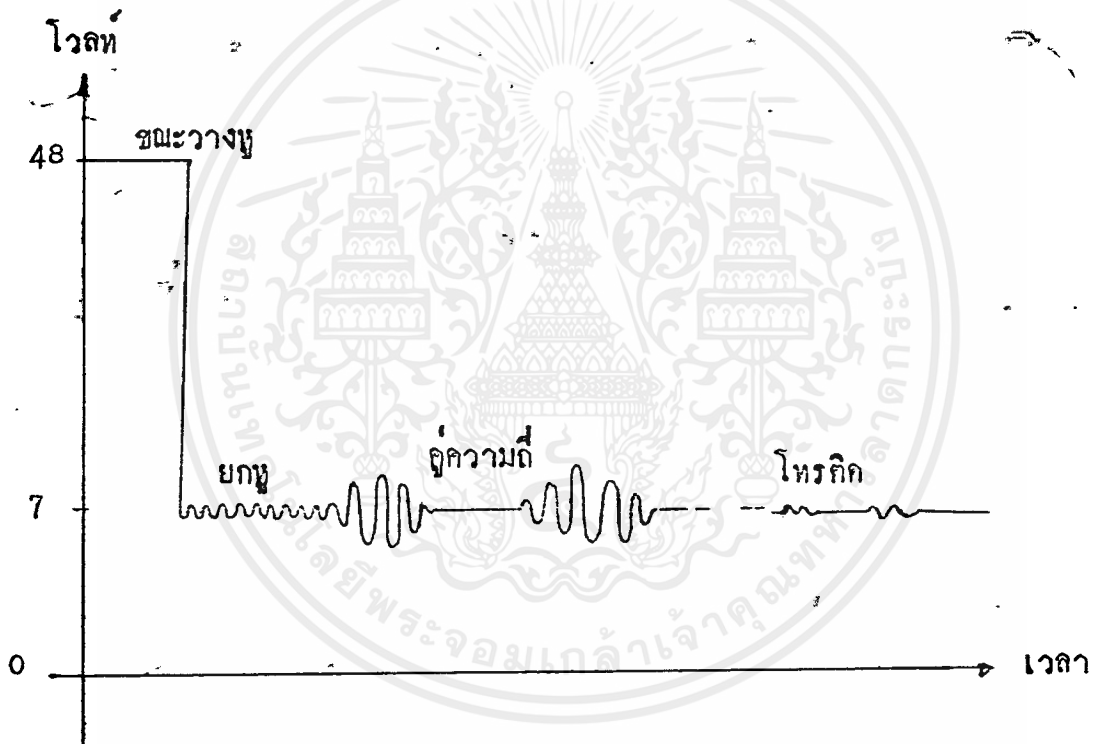
(ก)

697 1209	697 1336	697 1477
770 1209	770 1336	770 1477
852 1209	852 133	852 1477
941 1209	941 1336	941 1477

(ข)

รูปที่ 2.16 ตำแหน่ง และคู่ความถี่ของแต่ละคีย์

เมื่อเรากดคีย์ใดคีย์หนึ่ง วงจรในโทรศัพท์ จะผลิตความถี่ 2 ความถี่ออกไปยังคู่สาย-
 โทรศัพท์ แทนจำนวนพัลส์ในระบบพัลส์ แต่ละคีย์มีคู่ความถี่ที่แตกต่างกันไป ดังรูปที่ 2.16 (ข)
 โดยแต่ละคีย์เป็นความถี่อันหนึ่งและความถี่สูงอันหนึ่ง วงจรในโทรศัพท์สามารถผลิตคู่ความถี่
 ที่แตกต่างกันได้ถึง 16 คู่ความถี่ จากการจับคู่กันระหว่างความถี่ค่า 4 ความถี่กับความถี่สูง
 4 ความถี่ แต่ใช้เพียง 12 คู่ความถี่เท่านั้น ส่วนที่เหลือสำหรับการขยายออกแบบในอนาคต
 หลักการใช้โทรศัพท์ และสัญญาณใช้โทรศัพท์แบบนี้คล้ายโทรศัพท์แบบพัลส์ทุกอย่าง -
 ผิดกันตรงที่สัญญาณ เลขหมายส่งเป็นคู่ความถี่เท่านั้น ดังรูปที่ 2.17

รูปที่ 2.17 สัญญาณในสายโทรศัพท์ระบบคู่ความถี่

2.3 ภาคแปลงสัญญาณ (DATA CONVERSION)

โดยทั่วไป ปริมาณทางกายภาพต่าง ๆ เช่น อุณหภูมิ ความดัน สามารถวัดได้โดยแปลงค่าปริมาณเหล่านั้นเป็นสัญญาณไฟฟ้า ซึ่งเราจะเรียกสัญญาณทางไฟฟ้าเหล่านั้นว่า สัญญาณอะนาล็อก (ANALOG SIGNAL) ซึ่งสามารถวัดได้ โดยต่อเนื่องโดยสัมพันธ์กับปริมาณทางกายภาพในทางตรงกันข้ามสัญญาณดิจิทัลจะเป็นลักษณะ 2 ระดับ คือ 0 และ 1 แม้ว่าสัญญาณอะนาล็อกจะแสดงค่าทางกายภาพได้อย่างต่อเนื่อง แต่มันก็ยากที่จะทำการประมวลผล (PROCESS) หรือ เก็บ (STORE) ใ้้น่าออกมาใช้อีกในเวลาต่อมา โดยที่มีค่าความผิดพลาดน้อยสัญญาณ อะนาล็อก ยากที่จะอ่านและแปลงออกมา โดยเฉพาะในบริเวณที่มีสัญญาณรบกวน

ฉะนั้นเราจะให้ประโยชน์จากการประมวลผลทางดิจิทัล และการเก็บข้อมูลทางดิจิทัล โดยที่ข้อมูลทางอะนาล็อกจะต้องถูกแปลงเป็นข้อมูลทางดิจิทัลด้วย ตัวแปลงสัญญาณ (ANALOG TO DIGITAL OF A/D) ยกตัวอย่าง เช่น ดิจิตอลโวลท์มิเตอร์

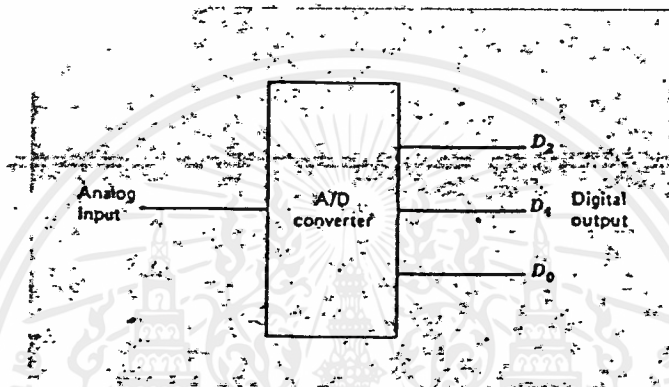
ตัวแปลงสัญญาณ (ANALOG TO DIGITAL CONVERTER)

ตัวแปลงสัญญาณสามารถใช้อินเตอร์เฟส (INTER FACE) สัญญาณอะนาล็อกต่าง ๆ กับวงจรดิจิทัลทั่ว ๆ ไป การเลือกใช้งานตัวแปลงสัญญาณขึ้นอยู่กับ ความแม่นยำ (ACCURACY) และความเร็วที่ต้องการ เพื่อที่จะแปลงสัญญาณอะนาล็อกไปเป็นสัญญาณดิจิทัลได้ โดยที่มีความถูกต้องตามต้องการ ชนิดของตัวแปลงสัญญาณมีอยู่ 4 แบบ คือ

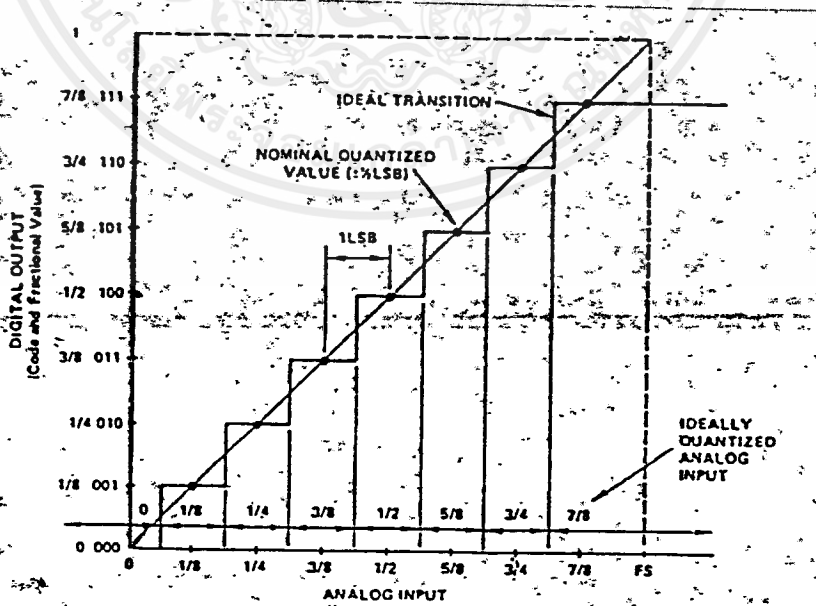
- 2.3.1 การประมาณอย่างต่อเนื่อง
- 2.3.2 วิธีเปรียบเทียบแบบขนาน
- 2.3.3 วิธีซิงเกิ้ลแรมพ์หรือซิงเกิ้ลสโโลป
- 2.3.4 วิธีนับ

คุณลักษณะทั่วไปของตัวแปลงสัญญาณ

ตามรูปที่ 2.18 แสดงถึงคุณลักษณะทางอุทกมคติของตัวแปลงสัญญาณอย่างไรก็ตาม การใช้งานจริง ๆ จะต้องเบี่ยงเบนออกไปจากคุณลักษณะทางอุทกมคติ ค่าที่เบี่ยงเบนออกไป ถูกกำหนดโดยคุณสมบัติที่จะกล่าวถึงต่อไปนี้

รูปที่ 2.18 บล็อกไอโคแกรม ตัวแปลงสัญญาณ 3 บิต

รูปที่ 2.19 ฟังก์ชันของตัวแปลงสัญญาณ 3 บิต ทางอุทกมคติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CONVERSION TIME คือ เวลาทั้งหมดที่ใช้ในการแปลงสัญญาณอินพุตอะนาล็อก เป็นสัญญาณดิจิทัลออกจากเอาต์พุต ซึ่งจะมีผลทางหน่วยเวลาในวงจร ตามปกติอาจจะกำหนด เป็นจำนวนครั้งที่แปลงสัญญาณต่อวินาที ซึ่งข้อนี้เป็นจุดสำคัญที่สุดในการเลือกใช้

RESOLUTION คือ จำนวนอินพุตโวลเตจ (INPUT VOLTAGE) ที่เปลี่ยนโดย ที่ต้องเปลี่ยนดิจิทัลเอาต์พุตไป 1 LSB **RESOLUTION** สามารถกำหนดโดยจำนวนเอาต์พุตบิต เช่น **RESOLUTION** ของ 8 BIT CONVERTOR สามารถกำหนดได้เป็น 8 BIT หรือ

$$\frac{1}{2^8} = \frac{1}{256}$$

QUANTIZING ERROR OF UNCERTAINTY คือ ความผิดพลาดที่ไม่สามารถ แยกออกได้จากแบ่งสัญญาณที่ต่อเนื่องออกเป็นจำนวนที่แน่นอนของดิจิทัล ซึ่งจะเท่ากับ $\frac{1}{2}$ และจะเท่ากับความไม่แน่นอน ณ จุดที่มีการเปลี่ยนแปลง (TRANSITION POINT)

ABSOLUTE ACCURACY คือ ความผิดพลาดทั้งหมดระหว่างทางอุทกคติและ ความเป็นจริงของสัญญาณอินพุตโวลเตจ เพื่อจะแปลงเป็นโค้ด (CODE) ทางดิจิทัลมันจะ ประกอบด้วย **QUANTIZATION ERROR** , **GAIN ERROR** , **ZERO ERROR** , และ **NONLINEARITIES**

RELATIVE ACCURACY คือ ความแม่นยำของอะนาล็อกโวลเตจจากค่าทาง อุทกคติ แสดงอยู่ในรูปอัตราส่วนของ **FULL SCALE** กับ **GAIN** และ **OFF SET ERROR** โดยปรับเป็น 0 **RELATIVE ACCURACY** จะเป็นฟังก์ชันเชิงเส้นและตามปกติจะกำหนดเป็น $\frac{1}{2}$ LSB สูงสุด องค์ประกอบที่มีผลต่อ **RELATIVE ACCURACY** คือ **DIFFERENTIAL LINEARITY**, **OFF SET** และ **GAIN ERROR**, **TEMPERATURE COEFFICIENTS** และ **POWER SUPPLY SENSIVITY**

NO MISSING CODE คือ ค่าทางดิจิทัลที่ออกจากเอาต์พุตของตัวสัญญาณที่ สัมพันธ์กับสัญญาณอินพุตโวลเตจ 1 LSB โดยที่อาจจะเบี่ยงเบนออกไปจากค่าทางอุทกคติ เรียกว่า **DIFFERENTIAL NONLINEARITY** ถ้า **DIFFERENTIAL NONLINEARITY** มากกว่า 1 LSB จะเป็นค่าที่ผิดพลาด (MISSING CODE) คุณสมบัติของ **MISSING CODE** ไม่ควรจะเกิดเพื่อความเหมาะสมในการแปลงสัญญาณ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษานั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

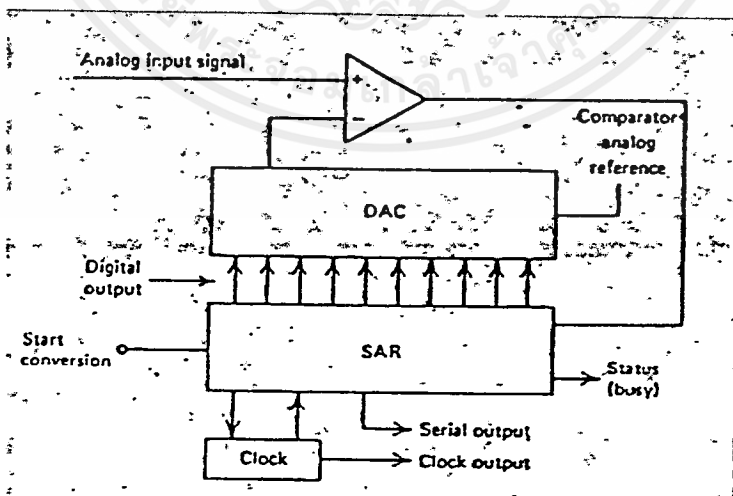
2.3.1 การประมาณอย่างต่อเนื่อง (SUCCESSIVE APPROXIMATION)

เทคนิคของการประมาณอย่างต่อเนื่อง เป็นหนึ่งในวิธีการทั่วไปที่ใช้กันอยู่ สำหรับ ตัวแปลงสัญญาณที่ใช้งานทั่วไป โดยที่มันจะเปรียบเทียบอินพุตที่เข้ามา กับเอาต์พุตของตัวแปลง- กลับ ที่อยู่ใน โดยที่อินพุตของตัวแปลงกลับจะถูกกำเนิดภายในตัวแปลงสัญญาณเหมือนกัน เมื่อค่าเอาต์พุตของตัวแปลงกลับเท่ากับอินพุตโวลเตจ ค่าดิจิทัลที่ผลิตออกมาจะเป็นค่าดิจิทัลทางเอาต์พุต

กระบวนการของการเปรียบเทียบสัญญาณอะนาล็อกโวลเตจกับเอาต์พุตของตัวแปลงกลับคล้ายการชั่งน้ำหนักของสารทั่วไป โดยเปรียบเทียบเป็นอัตราส่วนที่ละ $1/2, 1/4, 1/8$ และ $1/16$ โดยเริ่มที่กระบวนการมากที่สุดคือ $1/2$ ถ้ามากกว่าก็จะเพิ่มอีก $1/4$ เปรียบเทียบ ถ้ามากกว่าหรือน้อยกว่าจะเพิ่มหรือลดอีก $1/8$ ไปเรื่อยๆจนกว่าจะเท่ากัน

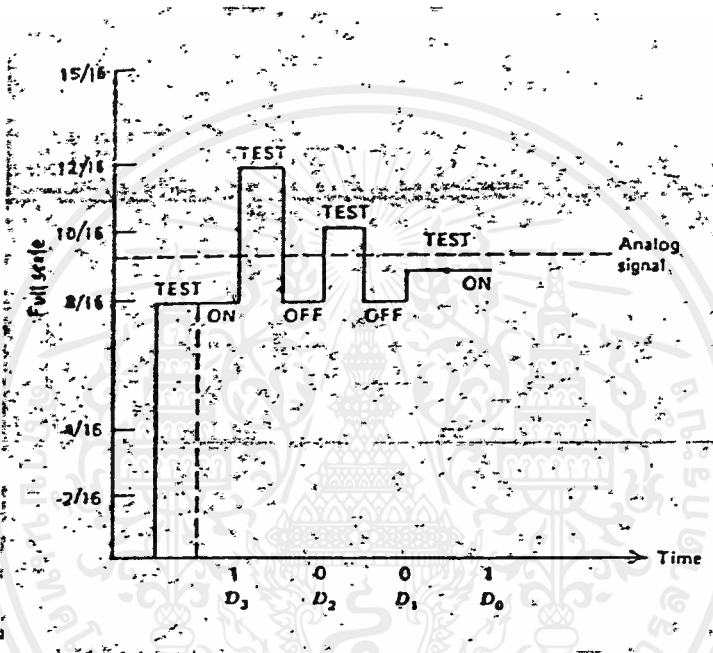
ตามรูปที่ 2.20 จะแสดงบล็อกโคะแกรม ของตัวแปลงสัญญาณแบบการประมาณอย่างต่อเนื่อง มีส่วนสำคัญอยู่ 3 วงจรคือ

- 1) วงจรเปรียบเทียบ
- 2) ตัวแปลงกลับ
- 3) ตัวเก็บสถานะ

รูปที่ 2.20 บล็อกโคะแกรมของการประมาณอย่างต่อเนื่อง

ตามรูปที่ 2.21 จะแสดงการเปรียบเทียบการแปลงกลับของขบวนการแปลงของ 4 บิต เมื่อ D_3 เป็น 1 DAC เอาท์พุทน้อยกว่าค่าอินพุทที่เข้ามา เพราะฉะนั้น D_3 จะเป็น 1 เมื่อบิต D_2 จะต้องเป็น 1 เอาท์พุทที่ออกมาของตัวแปลงกลับจะมีค่าเกินอินพุทที่เข้ามา ดังนั้นบิต D_2 จะต้องเป็น 0 ณะเดียวกัน ให้บิต D_1 เป็น 0 และบิต D_0 เป็น 1 เปรียบเทียบกับอินพุทถูกเท่ากับ ค่าดิจิทัลของเอาท์พุทจะเป็น 1001

รูปที่ 2.21 ขบวนการภายใน ในการที่จะกำหนดเอาท์พุท

การแปลงสัญญาณแบบการประมาณอย่างต่อเนื่อง มีลักษณะทั่วไปที่ใช้งานดังนี้

- 1) เหมาะกับงานที่ใช้ความเร็วสูงๆในการแปลงสัญญาณ
- 2) สามารถมี RESOLUTION ใ้สูงถึง 16 บิต
- 3) มี CONVERSION TIME ที่แน่นอนซึ่งขึ้นอยู่กับอินพุทโวลเตจ
- 4) สำหรับอินพุทที่มีการเปลี่ยนแปลงเร็ว ควรจะเพิ่มวงจร SAMPLE AND HOLD
- 5) คุณสมบัติสำหรับความเป็นเชิงเส้นและความเร็วขึ้นอยู่กับ

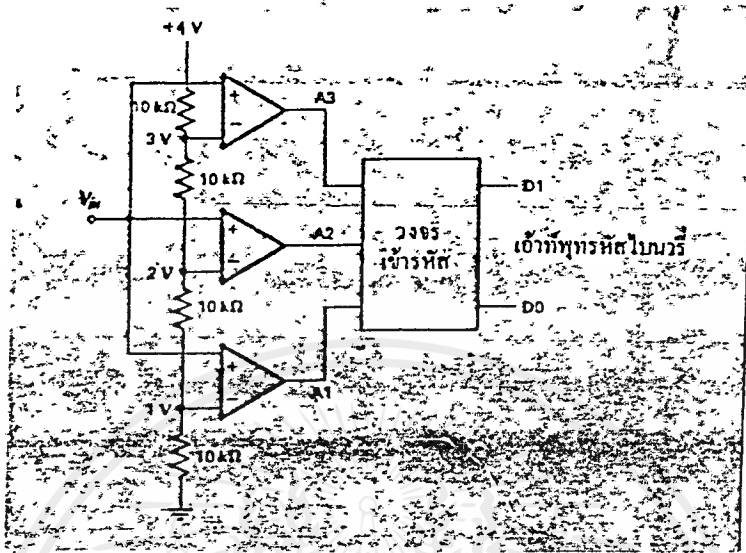
คุณสมบัติของตัวแปลงกลับ

2.3.2 วิธีเปรียบเทียบแบบขนาน

วิธีนี้เป็นวิธีที่ง่ายและใช้เวลาในการแปลงค่าเร็วมาก จากรูปที่ 2.22 วงจรประกอบด้วยตัวคานทานต่อกันเป็นโวลต์ เกรตตีไวเกอร์ ซึ่งจะทำให้เกิดเป็นโวลต์เกรตอ้างอิงให้ออปแอมป์ คอมพาราเคอร์ทั้ง 3 ตัวในวงจรมีโวลต์เกรตอ้างอิงที่จ่ายให้ตัวคานทานเป็น 4 โวลต์ ซึ่งจะเป็นค่าสูงสุดของแรงดันอินพุทเช่นกัน

ค่าเอาต์พุทของคอมพาราเคอร์แต่ละตัวจะเป็น "1" ถ้าแรงดันอินพุทที่ชานอนอินเวอร์ทิง (+) มากกว่าแรงดันอ้างอิงที่ชานอนอินเวอร์ทิง (-) แรงดันอะนาล็อกจะถูกป้อนเข้าที่ชานอนอินเวอร์ทิง (+) ของคอมพาราเคอร์ทุกตัวพร้อมกันเป็นแบบขนาน จากตารางที่ 1 จะเห็นได้ว่าถ้าแรงดันอินพุทน้อยกว่า 1 โวลต์จะไม่มีคอมพาราเคอร์ตัวไหนที่ให้เอาต์พุทเป็น "1" กรณีที่แรงดันอินพุทมีค่าอยู่ระหว่าง 1 ถึง 2 โวลต์ คอมพาราเคอร์ A_1 จะให้เอาต์พุทเป็น "1" กรณีที่แรงดันมีค่าอยู่ระหว่าง 2 ถึง 3 โวลต์ คอมพาราเคอร์ A_1 และ A_2 จะให้เอาต์พุทเป็น "1" และในกรณีที่แรงดันมากกว่า 3 โวลต์ขึ้นไป คอมพาราเคอร์ทุกตัวจะให้เอาต์พุทเป็น "1" หากสัญญาณที่ได้จากคอมพาราเคอร์ A_1 , A_2 และ A_3 จะป้อนให้กับวงจรถ่ายรหัส (ENCODER) เพื่อแปลงเป็นค่าไบนารีต่อไป

วงจรถ่ายรหัสคอมพาราเคอร์แบบขนานที่ยกตัวอย่างนี้เป็นชนิด 2 บิต เรสโวลูชัน ซึ่งจะใช้ออปแอมป์คอมพาราเคอร์ 3 ตัว ถ้าต้องการชนิด N บิต เรสโวลูชันจะต้องใช้ออปแอมป์คอมพาราเคอร์ถึง $2^N - 1$ ตัว เช่น 6 บิต เรสโวลูชันต้องใช้ออปแอมป์คอมพาราเคอร์ 255 ตัว การที่ใช้ออปแอมป์คอมพาราเคอร์จำนวนมาก จึงเป็นข้อเสียของตัวแปลงสัญญาณชนิดนี้ แต่ถึงอย่างไรก็ตามตัวแปลงสัญญาณชนิดนี้ก็มีข้อดีในเรื่องของความเร็วค่าดิจิทัลจะได้รับทันทีหลังจากค่าเสียเวลาการเดินทาง (PROPAGATION DELAY TIME) ของคอมพาราเคอร์และวงจรถ่ายรหัส ดังนั้นตัวแปลงสัญญาณชนิดนี้จึงมีชื่ออีกชื่อหนึ่งว่า "แฟลช" (FLASH) เนื่องจากความเร็วในการแปลงข้อมูลสูงมาก

รูปที่ 2.22 วงจรเปรียบเทียบแบบขนาน

V_{ic} (ไบนารี)	เอาต์พุตคอมพารเตอร			เอาต์พุตไบนารี	
	A1	A2	A3	D1	D0
0 to 1	0	0	0	0	0
1 to 2	1	0	0	0	1
2 to 3	1	1	0	1	0
3 to 4	1	1	1	1	1

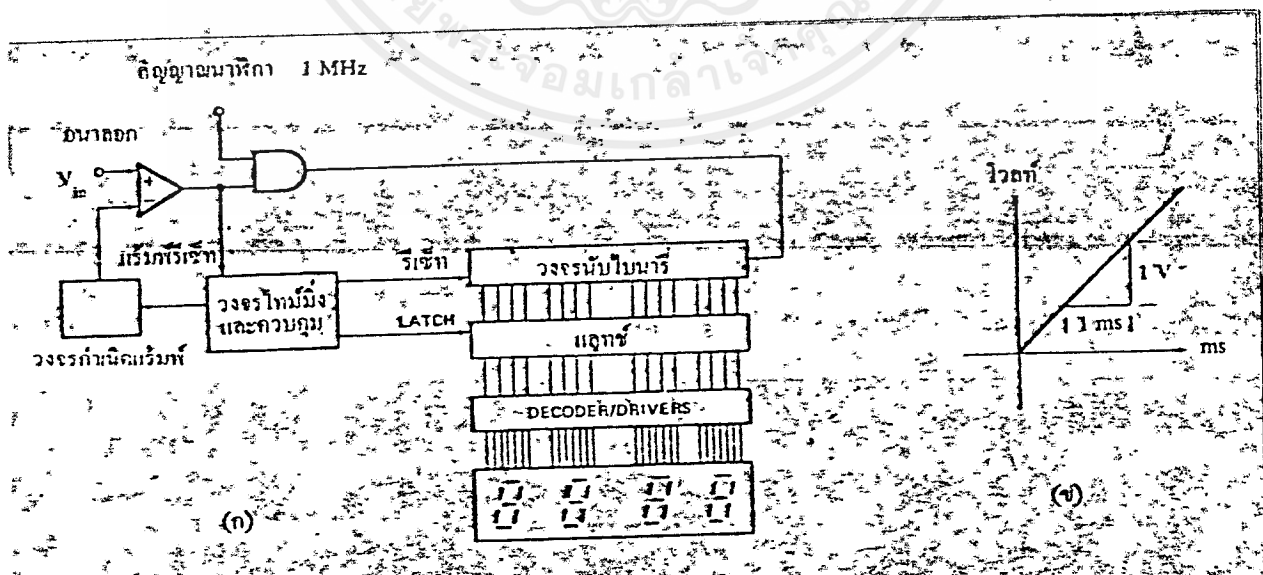
ตารางที่ 1 ค่าเอาต์พุตจากแรงดันอินพุตหลายค่า

2.3.3 วิธีซึ่งเกิดแรมพ์หรือซึ่งเกิดสไลป

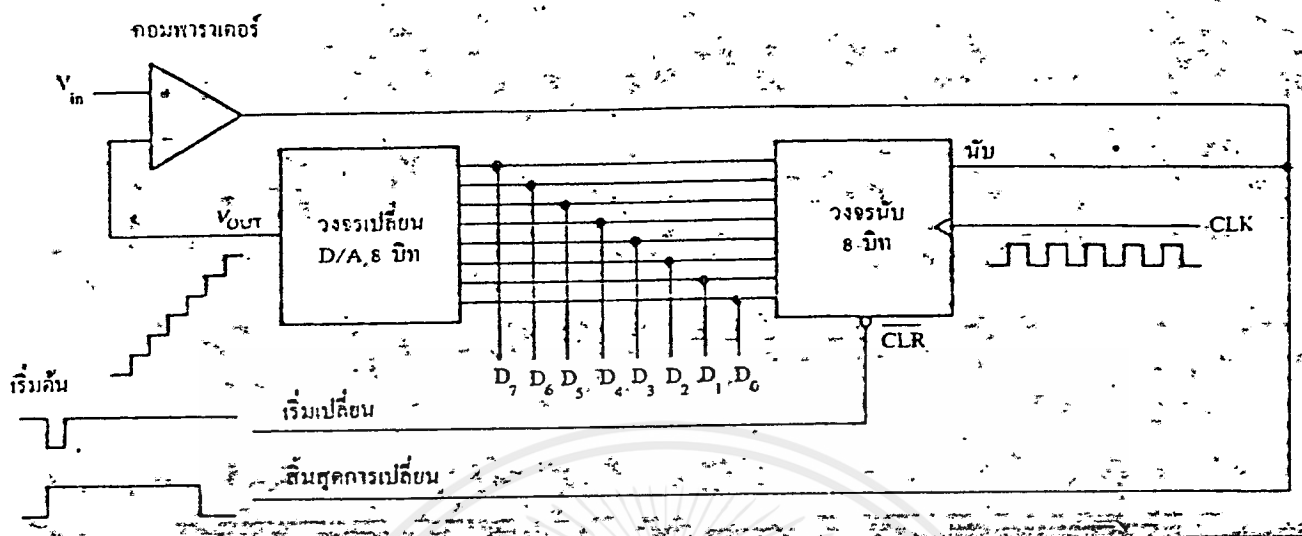
ตัวแปลงสัญญาณชนิดนี้ (ดังรูปที่ 2.23 ก.) ประกอบด้วยวงจรกำเนิดสัญญาณแรมพ์, คอมพารเตอรและ ไบนารีเคาน์เตอร์ (BCD) เมื่อเริ่มต้นการแปลงข้อมูล วงจรกำเนิดสัญญาณแรมพ์และเคาน์เตอร์จะถูกรีเซ็ตเป็น 0 แรงดันอะนาล็อกจะถูกป้อนทางขาอินพุตบวก (+) ของออปโตคอปเลอร์ เมื่อโวลต์อินพุตมีค่าเป็นบวกมากกว่า

ขาอินเวอร์ต (-) เอาท์พุทของคอมพาราเตอร์จะเป็น "1" ตลอด และค่า "1" นี้จะ
 ีนาเปิด (ENABLE) แอนค้เกท ทำให้สัญญาณนาฬิกา (CLOCK PULSE) เข้าไปสู่วงจร
 นับพร้อมทั้งเป็นจุดเริ่มต้นของการกำเนิดสัญญาณแรมพ์ ค่าของแรงดันแรมพ์ที่จะเป็นบวกไป
 จนกระทั่งเกินค่าของแรงดันอินพุท ซึ่งจะทำให้อาท์พุทของคอมพาราเตอร์เป็น "0" ส่งให้
 แอนค้เกทค้สัญญาณนาฬิกา และส่งให้วงจรควบคุมรีเซ็ทวงจรกำเนิดสัญญาณแรมพ์พร้อมทั้ง
 แลทช์ (LATCH) วงจรนับเพื่อนำค่าจิจิตอลเอาท์พุทไปแสดงผล

สมมติว่า ถ้าให้สัญญาณนาฬิกามีความถี่ 1 เมกะเฮิร์ต วงจร BCD เค้นเตอร์
 4 หลัก แรงดันอินพุท (VIM) มีค่า 2,000 โวลท์ และวงจรกำเนิดสัญญาณแรมพ์ให้สโลป
 (SLOPE) 1 โวลท์ต่อมิลลิวินาที กังรูปที่ 2.23 ข. - ดังนั้น ถ้าป้อนนิ้งดันอินพุทให้วงจร
 แปลงสัญญาณนี้ทำงาน วงจรกำเนิดสัญญาณแรมพ์จะใช้เวลา 2 มิลลิวินาที เพื่อกำเนิด
 สัญญาณจากจุดเริ่มต้นถึง 2 โวลท์ แล้วหยุดวงจรเคาน์เตอร์จากเวลา 2 มิลลิวินาทีนี้
 สัญญาณนาฬิกาจะมีทั้งหมด 2,000 พัลส์ ซึ่งจะถูกนับโดยเคาน์เตอร์วงจรควบคุมจะส่ง
 สัญญาณแลทช์ เพื่อส่งค่าจิจิตอลไปแสดงผล ถ้าเราใส่จุกทดสอบที่เหมาะสมกับ LED
 แสดงผลเป็นทศนิยม 3 ตำแหน่งจะได้อ่านค่า 2,000 ซึ่งก็จะเท่ากับค่าแรงดันอะนาล็อกที่ป้อนทาง
 อินพุทคือ 2 โวลท์ วงจรที่ยกตัวอย่างนี้สามารถแรงดันอะนาล็อกได้ถึง 9,999 โวลท์
 จากหลักการอันนี้สามารถนำไปสร้างเป็นจิจิตอลโวลท์มิเตอร์แบบง่าย ๆ ได้อีกด้วย

รูปที่ 2.23 ซึ่ง เกิดแรมพ์ที่แปลงสัญญาณ (ก) บล็อกไดอะแกรม (ข) ความเอียงของแรมพ์

รูปที่ 2.24 ตัวแปลงสัญญาณดิจิตอล

2.3.4 วิธีนับ

ตัวแปลงสัญญาณดิจิตอล (ดังรูปที่ 2.24) ประกอบด้วยคอมพาราเตอร์ 8 บิต ตัวแปลงกลับและ 8 บิต เคาท์เตอร์ แรงดันอะนาล็อกจะป้อนเข้าทางขา 1 และค่าดิจิตอลเอาต์พุตที่ไถ่จะได้จาก 8 บิต เคาท์เตอร์ D_7 ถึง D_0 เคาท์เตอร์จะทำงานเมื่อชานับ (COUNT) เป็น "1" และจะหยุดทำงานเมื่อชานับเป็น "0" ค่าดิจิตอลเอาต์พุตที่ได้จะผ่านตัวแปลงกลับได้เป็นค่าอะนาล็อกเอาต์พุตเพื่อป้อนให้ขาอินเวอร์ทิง(-) ของคอมพาราเตอร์ การทำงานเริ่มจากขาเริ่ม (START) จะส่งพัลส์มาเป็นลอจิก "0" เพื่อเคลียร์ 8 บิต เคาท์เตอร์ เมื่อขาเริ่มกลับเป็น "1" เคาท์เตอร์ก็พร้อมที่จะนับในขณะที่ขา 2 มีค่าเป็นศูนย์ ดังนั้นเมื่อป้อนค่าแรงดันอะนาล็อก ขอบแอมป์คอมพาราเตอร์จะให้เอาต์พุตเป็น "1" เคาท์เตอร์จะเริ่มนับจากศูนย์ขึ้นไปเนื่องจากเอาต์พุตจากเคาท์เตอร์ส่งไปให้ตัวแปลงกลับทำให้ไถ่เอาต์พุตจากตัวแปลงกลับ (ขา 2) เป็นรูปขั้นบันไดเมื่อไถ่ที่ขา 1 มีค่ามากกว่าขา 2 คอมพาราเตอร์ ก็จะให้ลอจิก "1" และเคาท์เตอร์ก็จะนับต่อไป ไถ่ว่าขา 2 เป็นรูปขั้นบันไดสูงขึ้นเรื่อยๆ จนกระทั่งถึงจุดๆหนึ่งที่ขา 2 มีค่ามากกว่าขา 1 ทำให้เอาต์พุตจากคอมพาราเตอร์เป็นลอจิก "0" เคาท์เตอร์จะหยุดนับ เราก็จะได้ค่าดิจิตอลเอาต์พุต D_7 ถึง D_0 ซึ่งเป็นค่าที่แปลงมาจากแรงดันอะนาล็อกทางอินพุตสัญญาณขอบขาลงของชานับ เรียกว่า

สัญญาเปลี่ยนผู้ถือการแปลงข้อมูล ซึ่งใช้สำหรับบอกให้วงจรอื่นๆ ที่ทำงานร่วมกันว่าการแปลงข้อมูลจากอะนาล็อก เป็นดิจิทัลได้สิ้นสุดลงแล้ว

ถ้าข้อมูลอะนาล็อกคอินพุทมีการเปลี่ยนแปลงอีก วงจรภายนอกจะต้องส่งพัลส์เริ่มเพื่อมาเริ่มต้นการแปลงข้อมูลใหม่ โดยจะเคลียร์ เคาท์เตอร์และเริ่มวงจรการเปลี่ยนแปลงข้อมูลอีกครั้ง จนกระทั่งได้ค่าดิจิทัลเอาท์พุท สัญญาเปลี่ยนผู้ถือการแปลงข้อมูลก็จะตกเป็นขอบขาดง

ข้อเสียของวิธีนี้คือ ใช้เวลาในการแปลงค่านานเพราะว่าวงจรมัน จะนับจนกระทั่งถึงจุดที่ ซา 2 เริ่มจะมากกว่าอะนาล็อกคอินพุท ตัวอย่างเช่น 8 บิท คอนเวอร์เตอร์ ต้องใช้เวลาในการแปลงถึง 255 คาบของสัญญาณนาฬิกา หรือ 12 บิท คอนเวอร์เตอร์ ต้องใช้เวลาในการแปลงถึง 4,095 คาบของสัญญาณนาฬิกา.

2.4 ตัวประมวลผลกลาง

ตัวประมวลผลกลางหรือไมโครโปรเซสเซอร์ Z-80 นั้น เป็นไมโครโปรเซสเซอร์ที่ประกอบขึ้นจากรีจิสเตอร์ต่างๆ ทั้งขนาด 8 บิทและ 16 บิทที่สามารถเรียกมาใช้งานได้โดยโปรแกรมที่เก็บอยู่ในเมมโมรีโครงสร้างภายในของ Z-80 สามารถเขียนเป็นบิตโค้ดอะแอสแมบลีที่ 2.25

ในการใช้งานต่างๆมักจะพิจารณาว่าหน่วยประมวลผลกลางนั้นคือ กลุ่มของรีจิสเตอร์และแฟล็กต่างๆ รวมกันอยู่ สำหรับใน Z-80 นั้นมีรีจิสเตอร์ต่างๆ ดังรูปที่ 2.26

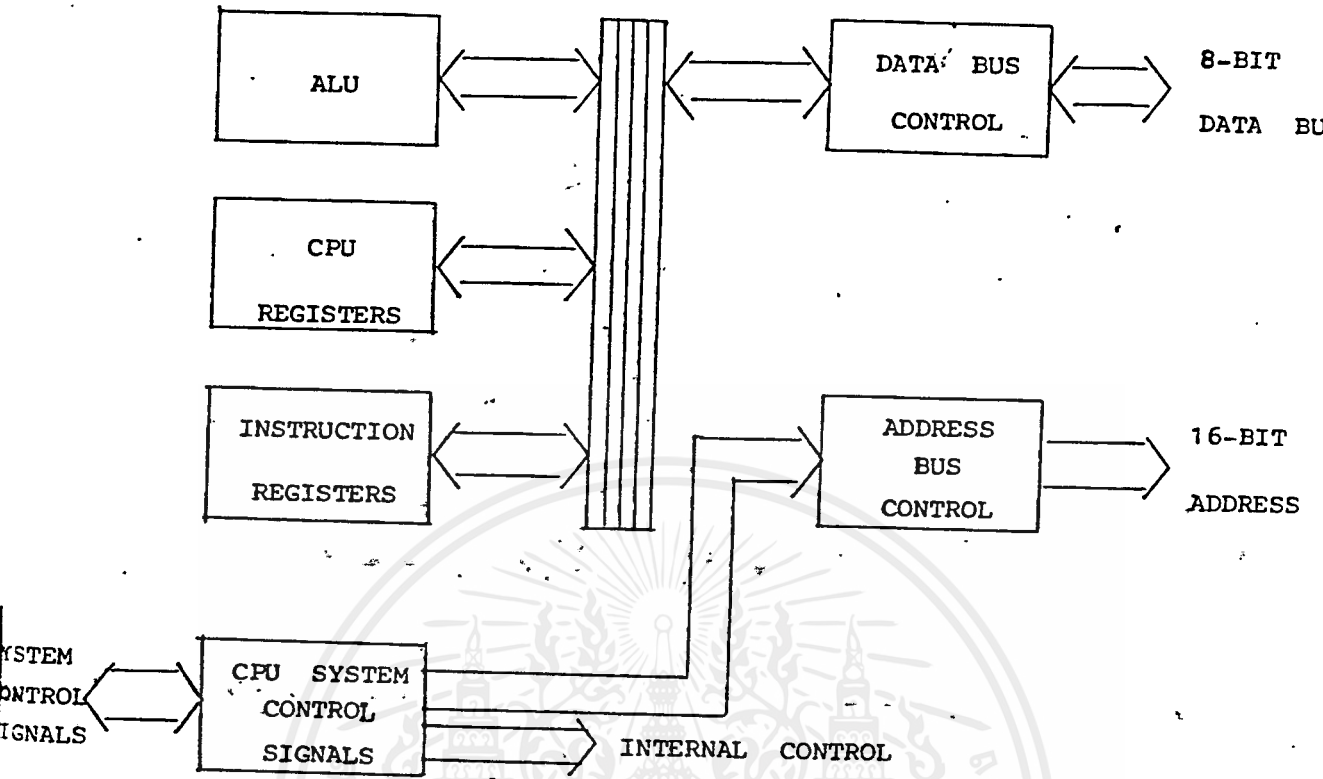
รีจิสเตอร์ Z-80 นั้นแบ่งออกเป็น 3 ประเภทคือ

2.4.1 แอคคิวมูเลเตอร์และรีจิสเตอร์สถานะ

(ACCUMULATOR AND FLAGS REGISTER)

2.4.2 รีจิสเตอร์ใช้งานทั่วไป (GENERAL PURPOSE REGISTER)

2.4.3 รีจิสเตอร์ใช้งานเฉพาะ (SPECIAL PURPOSE REGISTER)

รูปที่ 2.25 แสดงโครงสร้างภายในของตัวประมวลผลกลาง

MAIN REG SET		ALTERNATE REG SET		
A	FLAGS	A'	FLAGS'	ACCUMULATOR & FLAGS
B	C	B'	C'	GENERAL PURPOSE REGISTERS
D	E	D'	E'	
H	L	H'	L'	
I	R			
IX				SPECIAL PURPOSE REGISTERS
IY				
SP				
PC				

รูปที่ 2.26 แสดงรีจิสเตอร์ของตัวประมวลผลกลาง

2.4.1 แอคทีวูเลเตอร์สถานะ

ภายใน Z-80 ประกอบด้วยแอคทีวูเลเตอร์และรีจิสเตอร์สถานะอย่างละ 2 ตัวที่เป็นอิสระต่อกัน ตัวหนึ่งอยู่ที่จุดหลักและอีกตัวหนึ่งอยู่ที่จุดสำรอง แอคทีวูเลเตอร์และรีจิสเตอร์ขนาด 8 บิต ทั้งการคำนวณทางตรรกและทางคณิตศาสตร์ ส่วนรีจิสเตอร์สถานะหรือรีจิสเตอร์แฟลก (FLAG REGISTER) นั้นเป็นตัวแสดงถึงตัวสถานะต่างๆภายในของตัวประมวลผลภายหลังจากการปฏิบัติงานต่าง เช่น สถานะค่าศูนย์ (ZERO) เครื่องหมาย (SIGN) พาริตี (PARITY) ตัวทด (CARRY) และโอเวอร์โฟลว์ (OVERFLOW)

2.4.2 รีจิสเตอร์ในกลุ่มแรกคือ A, F, B, C, D, E, H, L เป็นรีจิสเตอร์ขนาด 8 บิต ใช้งาน

ทั่วไปโดยรีจิสเตอร์เหล่านี้สามารถประกอบรวมกันอยู่เป็นคู่รีจิสเตอร์ได้คือ AF, BC, DE และ HL โดยคู่รีจิสเตอร์เหล่านี้จะได้รับการใช้งานในลักษณะของรีจิสเตอร์ขนาด 16 บิต การกระทำภายในซีพียู อาจจะทำกับเพียงรีจิสเตอร์เดี่ยวหรือกระทำเป็นคู่รีจิสเตอร์ได้โดย A คือ แอคทีวูเลเตอร์ คือแฟลก แฟล็กของ Z-80 จะมีทั้งหมด 6 ตัวจึงใช้เพียง 6 บิต แต่ Z-80 อาจทำการเพิ่มบิตขึ้นอีก 2 บิต และกลายเป็นรีจิสเตอร์ F รีจิสเตอร์ F นี้สามารถได้รับการเซต-รีเซต การกระทำตามคำสั่งทางคณิตศาสตร์หรือลอจิกได้ และสามารถนำ F เหมือนรีจิสเตอร์หนึ่งซึ่งเมื่อรวมกันกับ A แล้ว จะกลายเป็นรีจิสเตอร์ขนาด 16 บิตได้

2.4.3 รีจิสเตอร์ใช้งานโดยเฉพาะ

เป็นกลุ่มรีจิสเตอร์ที่สามารถเก็บข้อมูลได้โดย เป็นตัวเก็บข้อมูลมาจากรีจิสเตอร์หลัก-รีจิสเตอร์คู่หนึ่งจึงมีด้วยกัน 8 ตัวคือ A', F', B', C', D', E', H', L' รีจิสเตอร์เหล่านี้ เป็นรีจิสเตอร์ที่ใช้ในการเก็บข้อมูลชั่วคราวในการนำที่ของการใช้รีจิสเตอร์หลักทำงานอย่างอื่นก่อน ดังนั้นรีจิสเตอร์กลุ่มนี้จึงไม่สามารถกระทำทางคณิตศาสตร์และลอจิกได้ กลุ่มรีจิสเตอร์ที่ใช้งานเฉพาะอย่าง

โปรแกรมเคาน์เตอร์ (COUNTER) โปรแกรมเคาน์เตอร์เป็นรีจิสเตอร์ขนาด-16 บิต เป็นตัวกำหนดตำแหน่งโปรแกรม ในขณะสถานะการกระทำการเพชซ์ โดยการทำการเพชซ์ที่อยู่ในโปรแกรมเคาน์เตอร์จะไม่ปรากฏอยู่ที่แอดเรสบัต เวลล์ไปยังตำแหน่งหน่วยความจำให้ซีพียูอ่านคำสั่งมาตีความหมาย คำที่อยู่ในโปรแกรมเคาน์เตอร์จะเพิ่มค่าได้ อย่างอัตโนมัติหลังจากการกระทำการเพชซ์ แต่ถ้าหากซีพียูกระทำคำสั่งให้ข้ามไปยังตำแหน่งอื่น (JUMP) ค่าแอดเรสที่จะกระโดดข้ามนั้นไหลลงมายังโปรแกรมเคาน์เตอร์ได้อย่างอัตโนมัติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
สแตคพอยน์เตอร์ (STACK POINTER) เป็นรีจิสเตอร์ที่มีขนาด 16 บิต ที่ใช้สำหรับไปยัง
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
แอดเรสบัตของแอดเรสที่อยู่ในแรม (RAM) โดยส่วนซงสแตคมีลักษณะโครงสร้างเป็น

หน่วยความจำแบบเก็บที่ ล้างเรียกว่า ล้อก่อน (LAST IN FIRST OUT) ข้อมูลในสแตคอาจได้รับ การpush (PUSH) หรือ pop (POP) มาจากข้อมูลรีจิสเตอร์ภายในซีพียู ลักษณะของสแตคในขั้นนี้ ยังเป็นส่วนช่วยในการกระทำอินเตอร์รัพท์ และการเรียกโปรแกรมย่อย กล่าวคือในค่าอินเตอร์รัพท์ค่าของโปรแกรมเคาน์เตอร์จะได้รับการเก็บรักษาไว้ในสแตค ครั้นเมื่อโปรแกรมกลับมาจากอินเตอร์รัพท์ไปกระทำยังโปรแกรมหลักจะนำค่าจากสแตคกลับมายังโปรแกรมเคาน์เตอร์ใหม่ ในทำนองเดียวกัน การกระโดดไปกระทำยังโปรแกรมย่อย ก็เช่นเดียวกัน ดังนั้นการกระทำในรูปโปรแกรมรัพท์หรือ โปรแกรมย่อย สามารถซ้อนกันได้ไม่มีสิ้นสุด

อินดেকซ์รีจิสเตอร์ (INDEX REGISTER) ซีพียู Z-80 มีอินดেকซ์รีจิสเตอร์ขนาด 16 บิต 2 ตัวแต่ละตัวใช้ประโยชน์ในการทำหน้าที่เป็นตัวเก็บแอดเดรสฐาน (BASE ADDRESS) เพื่อทำหน้าที่อ้างอิงแอดเดรสแบบอินดেকซ์แอดเดรสซึ่ง (ADDRESSING) ในโหมดของอินดেকซ์แอดเดรสซึ่งมีข้อมูลอยู่ในอินดেকซ์รีจิสเตอร์นี้จะรวมกับข้อมูลที่ติดมากับคำสั่งอีก 8 บิต เพื่อใช้ตัวกำหนดแอดเดรสให้กับคำสั่ง ข้อมูลที่ติดกับคำสั่งนี้เรียกว่าดิสเพลสเมนต์ (DISPLACEMENT) ซึ่งจะเก็บในรูปแบบของทวิเฮกซ์ 2'S คอมพลีเมนต์

อินเตอร์รัพท์เพจแอดเดรสรีจิสเตอร์ (INTERRUPT PAGE ADDRESSING) การอินเตอร์รัพท์ของ Z-80 มีประสิทธิภาพสูง กล่าวคือเมื่อเกิดการอินเตอร์รัพท์ในโหมดนี้ซีพียูสามารถอ้างอิงแอดเดรส โดยเอาข้อมูลไปกระทำโปรแกรมในทันทีได้ในหน่วยความจำโดยอาศัยค่ารีจิสเตอร์ รวมกับค่าที่ส่งมาจากอุปกรณ์เพอร์เฟอร์ม็อด 8 บิตซึ่งไปยังค่าในหน่วยความจำ เพื่อนำค่านั้นมาโหมดเข้ามาในโปรแกรมเคาน์เตอร์เพื่อกระทำคือในทวิเฮกซ์วิธีการนี้เราสามารถกระโดดเข้าไปทำที่ใดก็ได้ในหน่วยความจำ

รีจิสเตอร์รีเฟรชหน่วยความจำ (MEMORY REFRESH REGISTER) การที่ซีพียูกับหน่วยความจำนั้นโดยปกติจะต่อกับความจำชนิดสแตติกได้โดยง่าย แต่อย่างไรก็ตามเทคนิคโคนาไมท์ที่ต้องการรีเฟรชมีราคาถูกกว่า มีความสูงแน่นกว่า ให้ข้อดีว่าประการหนึ่ง คือมันสามารถให้การรีเฟรชหน่วยความจำได้โดยสามารถอัตโนมัติ โดยค่าใน รีจิสเตอร์จะเพิ่มขึ้นทีละ 1 ทุกครั้งที่มีการกระทำการเพชเช์คำสั่ง และข้อมูลในรีจิสเตอร์ นี้จะล่องออกไปยังแอดเดรสบัต ในส่วนบิตที่มีนัยสำคัญคำสั่งจะทำการล่องนี้แบบจังหวะเดียวกันที่ซีพียูส่งสัญญาณรีเฟรชออกมา ดูโปรแกรมสามารถกำหนดค่าให้รีจิสเตอร์ นี้ได้ แต่ค่าในรีจิสเตอร์นี้จะเรียกใช้โดยดูโปรแกรมทางคำสั่งโดยตรง

รีจิสเตอร์คำสั่งและส่วนควบคุม (INSTRUCTION AND CONTROL) ในการกระทำการเพชเช์ซีพียูจะอ่านคำสั่งจากหน่วยความจำที่เป็นหน่วยความจำที่แรมส่วนของโปรแกรมโดยรอคำสั่งเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้เฉพาะการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์อื่น ๆ มาเลย!!! ใน เมื่อทำการถอดรหัสคำสั่งและแต่ละส่งสัญญาณควบคุมการทำงานภายในซีพียูไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หรือควบคุมการทำงานของระบบการควบคุมเหล่านี้ จะออกมาในจังหวะต่างๆกันเพื่อใช้ควบคุมระบบการทำงานต่อไป

ในการคำนวณทั้งทางคณิตศาสตร์ และทางตรรกของ Z-80 นั้นเป็นแบบ 8 บิต โดยเกิดขึ้นที่หน่วยคำนวณทางคณิตศาสตร์และทางตรรก (ARITHMETIC AND LOGIC U) หน่วย ALU นี้จะติดต่อกับในกับรีจิสเตอร์ต่างๆซึ่งข้อมูลพื้นๆมาประมวลผลอาจจะมาจากภายนอกชิพหรือภายในชิพก็ได้ เพราะ การประมวลผลในส่วน ALU ที่สำคัญประกอบด้วย

การเลื่อนทางซ้ายหรือขวา (LEFT OR RIGHT SHIFT)

การเพิ่มค่าขึ้นหนึ่งหรืออิกรีเมนต์ (INCREMENT)

การลดค่าลงไปหนึ่งหรือดึกรีเมนต์ (DECREMENT)

การบวก (ADD)

การลบ (SUBTRACT)

การแอนด์ (AND)

การออร์ (OR)

การเอกซคลูซีฟออร์ (EXCLUSIVE - OR)

การเปรียบเทียบ (COMPARE)

การเซตบิต (SET BIT)

การรีเซตบิต (RESET BIT)

การตรวจสอบบิต (TEST BIT)

เป็นหน่วยประมวลผลกลางที่มีข้อมูลขนาด 8 บิต (D_0 ถึง D_7)

ขนาด 16 บิต (A_0 ถึง A_{15}) มีรีจิสเตอร์หลักขนาด 8 บิต ใช้งานทั่วไป 6 รีจิสเตอร์

คือ A, F, B, C, D, E และ M, L มีรีจิสเตอร์สำรองขนาด 8 บิต ใช้งานอีก 8 รีจิสเตอร์

A' , F' , B' , C' , D' , M' และ L' มีรีจิสเตอร์ใช้งานเฉพาะ ขนาด 8 บิต 2 รีจิสเตอร์ใช้งานเฉพาะ

16 บิต อีก 4 รีจิสเตอร์คือรีจิสเตอร์ IX, IX', SP และ PC และมีคำสั่งที่ใช้งานได้ถึง

158 คำสั่ง

สัญญาณนาฬิกา เป็นสัญญาณที่สำคัญมากที่ประกอบเข้ากับชิพ เพื่อให้ชิพทำงานได้วงจรสร้างสัญญาณนาฬิกาที่ออกแบบไว้เป็น อะสแตเบิล มัลติไวเบรเตอร์ (ASTABLE MULTIVIBRATOR)

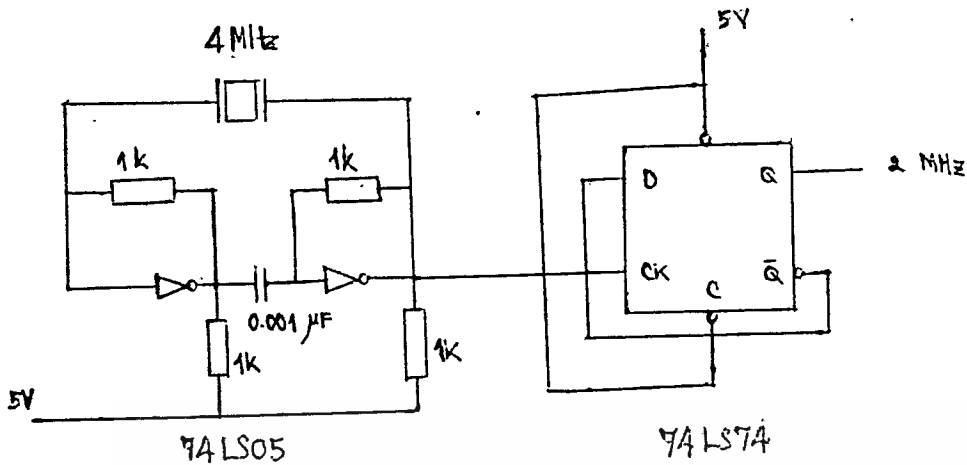
มีความถี่ 2 เมกกะเฮิรตซ์ ได้จากวงจรออสซิลเลเตอร์ที่มีคริสตัล (CRYSTAL)

เป็นตัวควบคุมความถี่ออสซิลเลเตอร์ที่ความถี่ 4 เมกกะเฮิรตซ์ จากนั้นป้อนเข้าวงจรหาร ($\frac{1}{2}$ 74

LS 74) เพื่อให้ได้ความถี่เป็น 2 เมกกะเฮิรตซ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.27 แสดงวงจรสร้างควมถี่ 2 เมกกะเฮิรท์

หน่วยความจำ (MEMORY)

หน่วยความจำที่ออกแบบไว้ในระบบไมโครโปรเซสเซอร์นี้ แบ่งเป็น 2 ชนิดคือ หน่วยความจำแบบแรนดอม (RANDOM ACCESS MEMORY หรือ RAM) เป็นหน่วยความจำชนิดที่เก็บข้อมูลได้ และขณะเดียวกันซีพียูสามารถจะเปลี่ยนแปลงข้อมูลในหน่วยความจำนั้นได้หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ เป็นหน่วยความจำที่อ่านออกมาหรือเขียนเข้าไปได้ (READ WRITE MEMORY) คลอกรเวลาที่มิให้เลี้ยง (SUPPLY) อยู่ถ้าเราปิดเครื่อง ข้อมูลเหล่านั้นจะหายไป ในที่นี้ใจไอซีเบอร์ 6116 ซึ่งมีความจุ 2 K 8 ไบท์

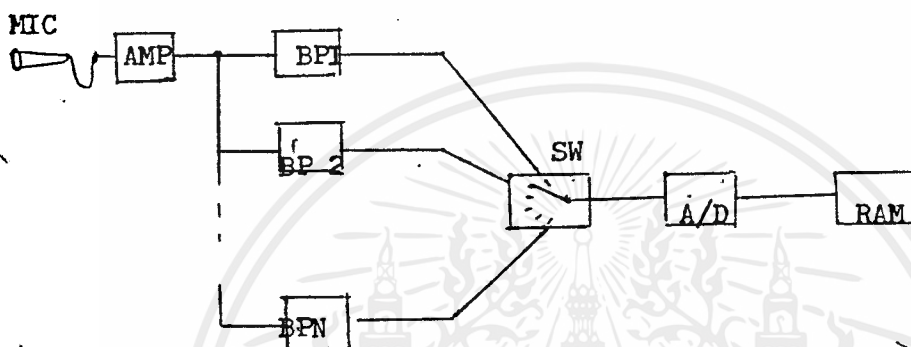
หน่วยความจำแบบอ่านอย่างเดียว (READ ONLY MEMORY หรือ ROM) เราจะเขียนข้อมูลเข้าไปในหน่วยความจำชนิดนี้เพียงครั้งเดียว และข้อมูลนั้นจะอยู่ตลอดไป แม้จะไม่มีไฟเลี้ยงก็ตาม เวลาใช้งาน ซีพียู จะอ่านข้อมูลออกมาเพียงอย่างเดียวมิใช่เก็บโปรแกรมหลัก (MONITOR PROGRAM) คือโปรแกรมขั้นตอนการทำงานของซีพียูในการควบคุม ซีพียู จะอ่านข้อมูลออกจากหน่วยความจำนี้และปฏิบัติตามคำสั่ง (EXECUTE) ตามลำดับขั้นตอนของโปรแกรม

บทที่ 3

การคำนวณและการสร้าง

3.1 การออกแบบระบบจำเสียง

3.1.1 บล็อกไดอะแกรมของระบบวิธีที่เราจะใช้เป็นวิธีที่ง่าย สามารถค้นหาเสียงต้นแบบได้รวดเร็ว คือเราจะวิเคราะห์ในรูปแบบขององค์ประกอบทางความถี่ของสัญญาณ ซึ่งเราจะใช้หัวเทออร์สำหรับเก็บค่าความเข้มของสัญญาณแต่ละความถี่โดยแปลงจาก อะนาล็อก เป็น ดิจิตอลดังรูปที่ 3.1

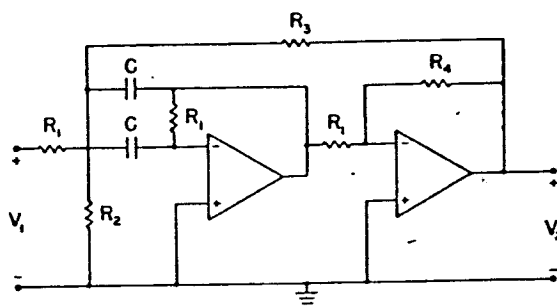

รูปที่ 3.1 แสดงบล็อกไดอะแกรมคร่าว ๆ

จากเสียงพูดจะเข้าไปยังไมโครโฟนทำการขยายสัญญาณให้แรงขึ้นต่อไปยังวงจรกรองช่วงความถี่ (BAND PASS FILTER) โดยเราจะกำหนดเสียงความถี่ศูนย์กลางไว้ตามความเหมาะสมตรงเอาต์พุทของวงจรกรองช่วงความถี่จะต่อไปยัง อะนาล็อก สวิตช์ (ANALOG SWITCH) เพื่อเลือกอันทั้งแตรวงจรกรองช่วงความถี่ที่ 1 ถึงวงจรกรองความถี่ที่ N แล้วทำการแปลงค่าจากอะนาล็อก เป็นดิจิตอล เก็บไว้ในหน่วยความจำ

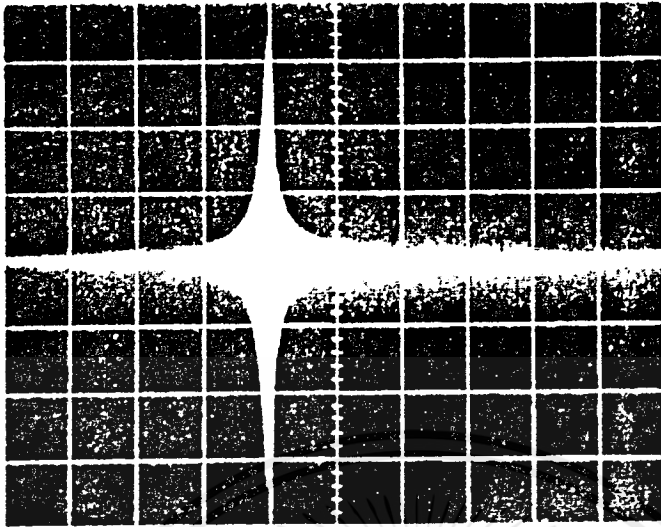
3.1.2 วงจรกรองช่วงความถี่

เพื่อที่จะหาความเข้มของแต่ละช่วงความถี่เราจำเป็นต้องใช้วงจรกรองช่วงความถี่ ในที่นี่จะใช้วงจรกรองช่วงความถี่แบบป้อนกลับบวกอันดับสอง (SECOND-ORDER POSITIVE FEEDBACK) แสดงในรูปที่ 3.2 และแสดงการตอบสนอง (RESPONSE) ของวงจรดังรูปที่ 3.3

รูปที่ 3.2 วงจรกรองช่วงความถี่แบบป้อนกลับบวกอันดับสอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเผยแพร่ต่อสาธารณะโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์ที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.3 แสดงการตอบสนองของวงจรกรองช่วงความถี่

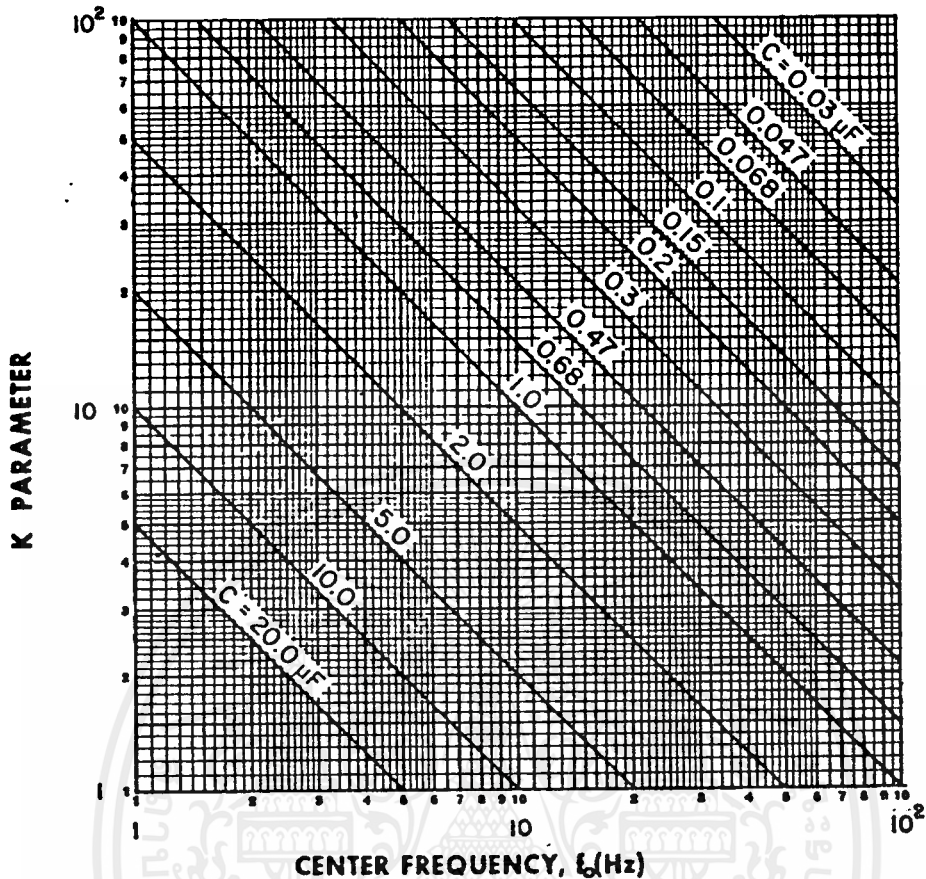
การหาค่า พารามิเตอร์ (PARAMETER) ของวงจรสามารถคำนวณได้ดังนี้

- ขั้นแรก กำหนดค่า Q และค่าความถี่ศูนย์กลาง (CENTER FREQUENCY)
 ขั้นสอง กำหนดค่า C ที่จะใช้ในวงจร
 ขั้นสาม หาค่า K จากกราฟ
 ขั้นสี่ หาค่า R_1, R_2, R_3, R_4 จากกราฟ

จากการกำหนดค่าและเลือกกราฟ จะได้ $Q=40$ $G=4$ DB แบนด์วิธ (BAND WIDTH)

เลือกใช้ C ค่าเท่ากันหมด คือเท่ากับ $0.01 \mu F$ จะได้ค่าความล้มพันระหว่าง
 ความถี่ศูนย์กลาง และค่าความต้านทานทั้งตารางข้างล่าง .

FO (HZ)	R1(K Ω)	R2(K Ω)	R3 (K Ω)	R4 (K Ω)
250	400	11.0	140	250
300	340	9.4	120	210
350	280	7.7	100	175
400	250	7.0	86	156
450	220	6.0	77	140
500	200	5.5	70	125

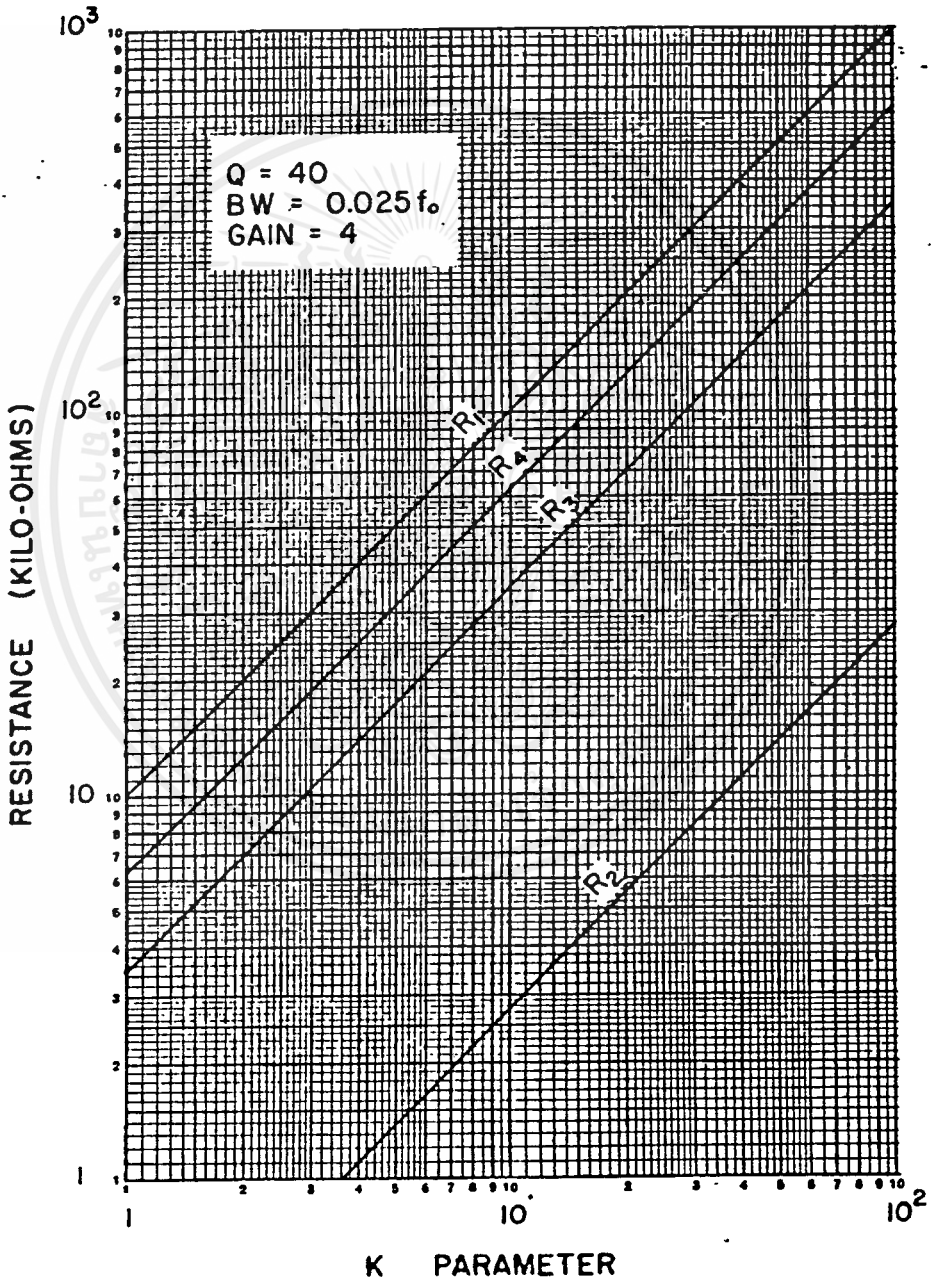
รูปที่ 3.4 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่า K , C และค่าความถี่ศูนย์กลาง

สาเหตุที่ใช้ความถี่ศูนย์กลาง ดังในตารางก็เพราะว่าหาคองขี้นความถี่ศูนย์กลางค่าอื่น ๆ แล้ว ความแรงของสัญญาณมันจะน้อยในขณะที่ ความถี่ศูนย์กลางในตารางมีค่ามาก ตอนแรกคิดว่า จะใช้ค่าความถี่ศูนย์กลางที่มีค่าห่างกันมาก ๆ และจุดไหนสัญญาณน้อยก็จะขยายเอา แต่ก็กลัว จะเจอปัญหาความสัมพันธ์แต่ละความถี่ไม่เป็นเชิงเส้นกัน สรุปก็เลยใช้ค่าในตารางดีกว่า

3.1.3 ส่วนสวิตช์ เราจะใช้อะนาล็อก สวิตช์ เบอร์ CD 4066 ซึ่งเป็น ซีมอส ส่วนควบคุมของ อะนาล็อกสวิตช์ ก็มาจากส่วนลอจิก ใช้ไอซี TTL เบอร์ 74LS 138 ซึ่งควบคุมการอ่านจากไมโครโปรเซสเซอร์อีกที

3.1.4 ใช้วิธีเปรียบเทียบแบบขนาน เพราะเป็นวิธีที่ใช้งานง่าย และใช้เวลาในการแปลงค่าเร็วมาก ถึงได้กล่าวมาแล้วในเรื่องภาคแปลงสัญญาณ เราใช้ไอซีเบอร์ LM 3914 ซึ่งเป็น

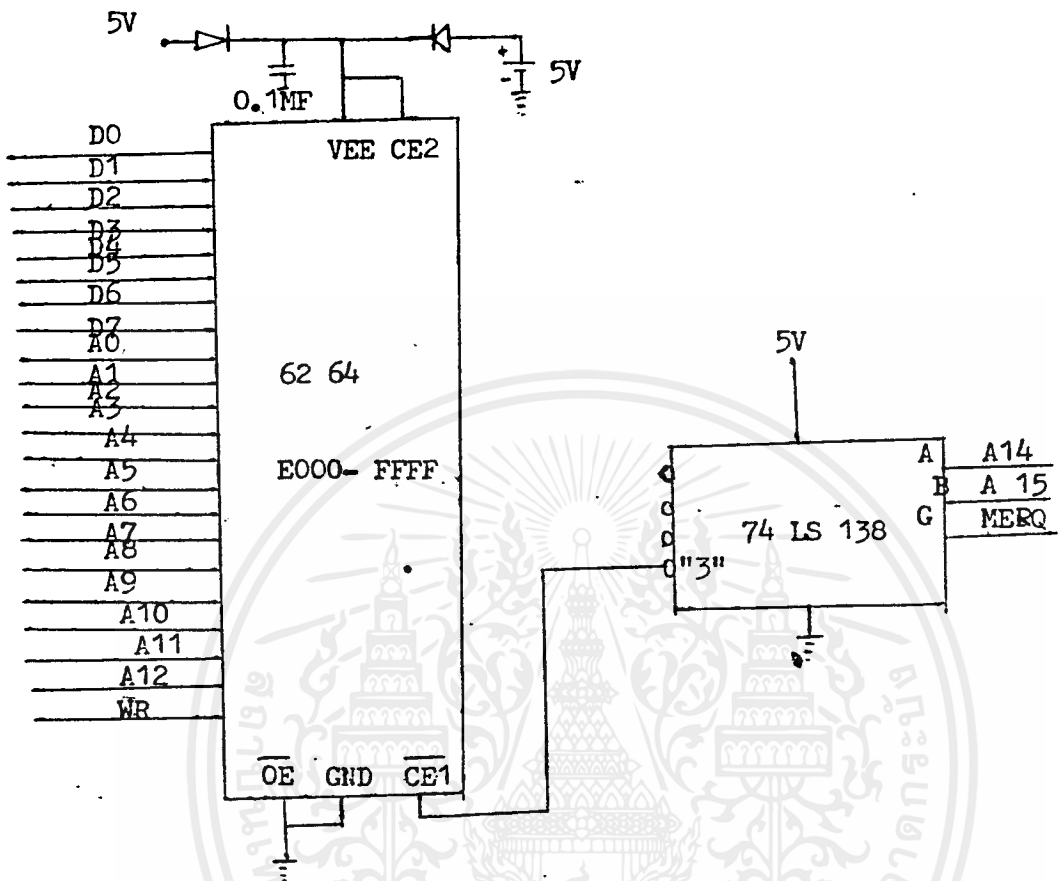
ไอซีวีคแรงดัน แสดงผลด้วย อาจจะวัดเป็นจุก หรือปมบนแถบก็ได้ ภายใน ไอซีวี มีออปแอมป์ คอมพาราเตอร์ อยู่ 10 ตัว ทำให้ได้เอาต์พุต 10 ระดับ ต่อไปยัง ไอซีวี เบอร์ 74147 ทำหน้าที่ เ้ารหัส ความอันกัม จาก 10 ระดับเป็นเลขฐานสอง 4 บิต ซึ่งจะส่งไปเก็บไว้ในหน่วยความจำต่อไปอีกที

รูปที่ 3.5 กราฟแสดงความสัมพันธ์ ระหว่างค่า k กับค่าความต้านทาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.5. แรม(RAM) เป็นหน่วยความจำที่เราจะต่อเพิ่มเข้ามาใหม่ เพื่อใช้เก็บข้อมูลของระบบ และเราจะจ่ายไฟเดี่ยวให้ตลอดเวลา เพื่อป้องกันข้อมูลสูญหาย แรมตัวนี้เป็นแผงวงมาจากเหอมนัน มีขนาดความจำ 8 กิโลไบต์ และการท้าวางจรรยาที่ 3.6

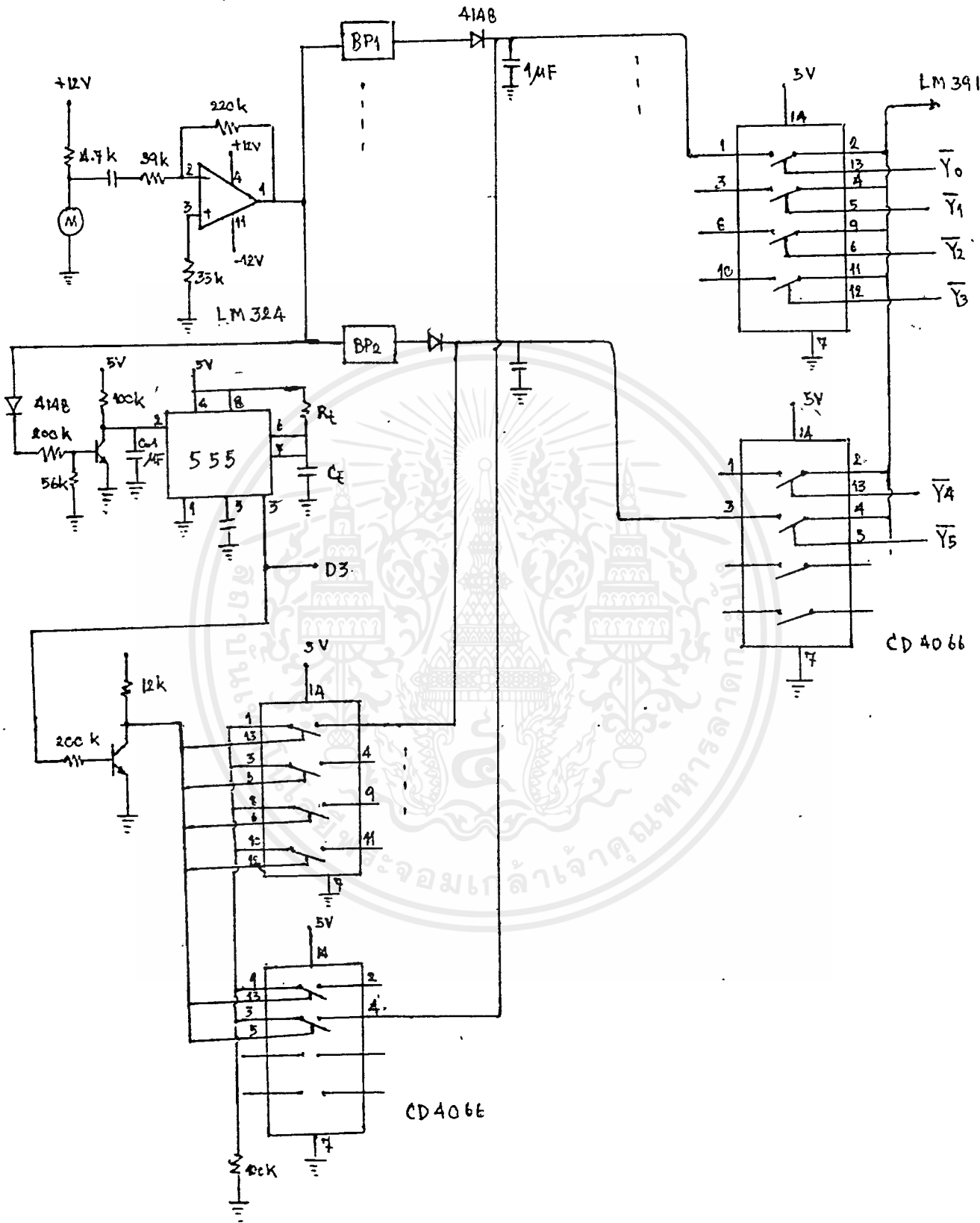
รูปที่ 3.6 แสดงการต่อหน่วยความจำ

- 3.1.6. บล็อกไอคอนแรมอย่างใด เอียง ของระบบดังแสดงในรูปที่ 3.7
- 3.1.7. รายละเอียดวงจรรวมของรูปที่ 3.7 แสดงในรูปที่ 3.8 และรูปที่ 3.9
- 3.1.8. อธิบายการทำงานของวงจรรวม

เมื่อชุดเคื่องจะเข้าโมดัมคอนเนคเตอร์ ทำการขยายโดย ขอบแอมป์ตัวแรก แล้วต่อไปยังวงจรกรองช่วงความถี่ซึ่งการออกแบบ และวงจรรอขยายแล้วในหัวข้อ 3.1.2. ออกจากวงจรช่วยความถี่ จะมีโคโอด เบอร์ 4148 และ C ค่า 1µF ค่อยๆ อุปกรณ์สองตัวนี้มีความสำคัญมากในการที่จะรักษาระดับแรงดันที่ออกจาก วงจรกรองช่วงความถี่ เพื่อรอให้ ซีพียูค่อย ๆ สแกนอ่านทีละจุด เมื่อซีพียูอ่านเสร็จแล้ว ก็จะต้องทำให้จุดนี้เป็นระดับกราวด์อีกครั้งโดยใช้ไอซีเบอร์ 555 มาหน่วงเวลา เมื่อครบเวลาหนึ่งก็จะต้องเอาดีอดสวิทช์เมื่อคายแรงดันที่ C ลงกราวด์ เมื่อรอดีอุณาภิรมี่จะเข้ามา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.8 แสดงวงจรรวม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 การออกแบบระบบช่วยหมุน

ในโครงการนี้ได้อาศัยการทำงานของวงจรทาง ฮาร์ดแวร์ ร่วมกับการทำงานของโปรแกรม ทาง ซอฟต์แวร์ โดยแบ่งตามลักษณะหน้าที่การทำงานของแต่ละส่วน ดังนี้ ส่วนวงจร (HARDWARE)

ส่งนควบคุมการทำงานของวงจรระบบ

ส่งนควบคุมการทำงานของระบบ เป็นส่วนสำคัญในโครงการนี้เพราะเป็นส่วนที่ควบคุมการทำงานของวงจรส่วนอื่น ๆ โดยทำหน้าที่ตรวจสอบสถานะของเครื่องโทรศัพท์ โดยวงจรส่วนควบคุมการทำงานของระบบนี้สามารถแบ่งออกเป็น ส่วน ๆ ได้คือ

(1) วงจรประมวลผลและหน่วยความจำ

ในวงจรส่วนนี้ใช้ไมโครโปรเซสเซอร์ เบอร์ 80 ทำหน้าที่เป็นวงจรประมวลผล และหน่วยความจำใช้ ขนาด 2 กิโลไบต์สำหรับเป็น มอนิเตอร์ โปรแกรมของ 80 และมีหน่วยความจำแบบ แรม ขนาด 2 กิโลไบต์สำหรับเก็บข้อมูล

(2) วงจรแสดงผล และสร้างสัญญาณเสียง

โดยแสดงผลได้เป็น LED ตัวเลข 7 ซิกเมนต์ 6 หลัก เพื่อให้ผู้ใช้สามารถรับรู้สถานะการทำงานในช่วงเวลาดัง ๆ ของ การหมุนโทรศัพท์

(3) วงจรถอดรหัส

วงจรถอดรหัสจะทำหน้าที่เป็นตัวกำหนดค่าแห่งต่าง ๆ ของ อินพุท และเอาต์พุท ที่ได้จากวงจรส่วนต่าง ๆ ซึ่งค่าแห่งของ อินพุท และเอาต์พุท กำหนดเป็นค่าแตรวของพอร์ต โดยจะมีการเลือกใช้จากการ ENABLE โดย ไมโครคอป มพิวเคอร์เมื่อจำเป็นคือจะใช้ (สถานะยังไม่ทำงานจะเป็น HIGH IMPEDANCE)

3.2.2 ส่วนตรวจจับและแยกสัญญาณให้หมุน, สัญญาณไม่ว่าง, สัญญาณเรียกกลับ

ส่งนประกิขของวงจรมีประกิขด้วย.

วงจร กรองสัญญาณ ซึ่งทำหน้าที่กรองสัญญาณที่ถองการนำมาใช้ให้สะอาดเนื่องจากในตู้สายโทรศัพท์มีสัญญาณรบกวนอยู่มาก ซึ่งถ้าไม่ทำการกรองสัญญาณจะทำให้การทำงานของวงจรส่วนต่อไปเกิดการผิดพลาด

วงจร ตรวจจับสัญญาณ ส่วนนี้อาศัยการทำงานของ เบอร์ 567 ซึ่งทำหน้าที่เป็นตัวถอดสัญญาณเสียง โดยตรวจจับเฉพาะสัญญาณ 400 HZ

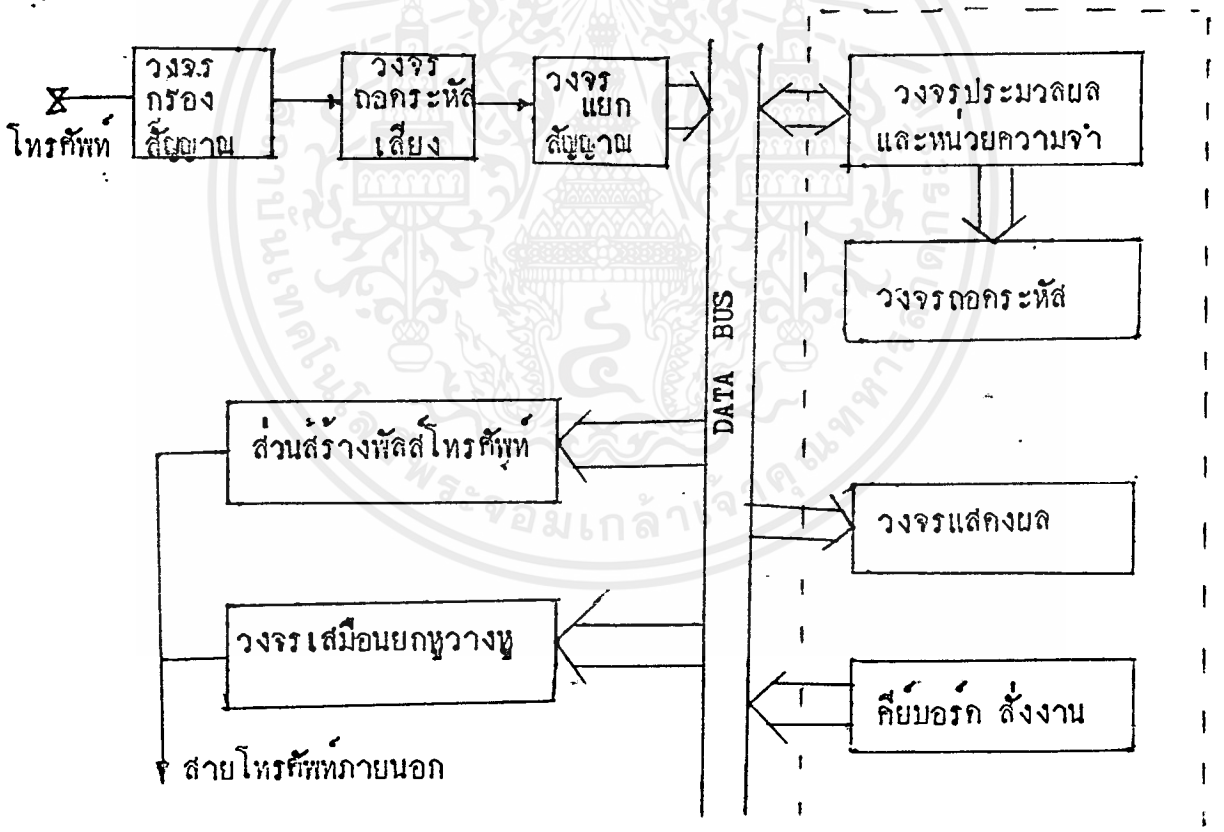
วงจรแยกสัญญาณเรียกกลับ ส่วนนี้อาศัยวงจรโมโนสเทเบิลแบบกระตุ้นซ้ำ (RETRIGGERABLE MONOSTABLE) ทำงานร่วมกับวงจรหน่วงเวลาเพื่อแยกสัญญาณเรียกกลับออกมาต่างหากส่วนสร้างโทรศัพท์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้า
 วงจรส่วนนี้อาศัยการส่งข้อมูล "1" หรือ "0" จากไมโครโปรเซสเซอร์ โทรศัพท์
 (โดยใช้การหน่วงเวลาทางซอฟต์แวร์ ที่เหมาะสม ก็จะเกิดสัญญาณที่เสมือนกับส่งหมุนออกไปนั่นเอง)

3.2.4 ส่วนวงจรเสมือนยกหู, วางหู (HOLD LINE)

เนื่องจากในเวลาขงโทรศัพท์ก็เสมือนกับการค้ โหลด ระหว่าง คู่สาย ซึ่งจะทำได้สัญญาให้หมุนจากชุมสาย การใช้งานของโครงการนี้ผู้ใช้จะไม่ก้องท่าการยกหู วางหูทุกครั้ง ในกรณีที่ไม่คิด วงจรนี้จะช่วยท่าการยกหู, วางหูโทรศัพท์ แทนผู้ใช้โดยอัตโนมัติ ส่วนโปรแกรม (SOFTWARE)

ในดั่งนของ ซอฟแวร์ที่ใช้ในโครงการนี้เขียนขึ้นโดยใช้ภาษาแอสแซมบลี (ASSEMBLY ของไมโครโปรเซสเซอร์ Z-80 โปรแกรมที่เขียนขึ้นโดยใช้ภาษานี้ยังแบ่งออกเป็นโปรแกรมย่อย (SUB PROGRAM) ซึ่งใช้สำหรับควบคุมการทำงานที่ต่างกัน

รูปที่ 3.10 บล็อกโคะแกรม การทำงานของส่วนช่วยเหลือ

3.3 ส่วนควบคุมการทำงานของระบบช่วยหมุน

วงจรประมวลผลและหน่วยความจำ

เนื่องด้วยส่วนนี้ทำหน้าที่เป็นหัวใจและควบคุมการทำงานทั้งหมด ของวงจรเพื่อให้มีความเหมาะสมกับระบบทั้งหมด และยังมีหน้าที่เป็นส่วนเก็บข้อมูลต่าง ๆ เพื่อไว้ประมวลผลในภายหลัง ซึ่งจำเป็นจะต้องมีความสามารถทำหน้าที่การงานอย่างมีประสิทธิภาพและมีความเร็วพอ ดังนั้นจึงใช้ไมโครโปรเซสเซอร์ เป็นตัวควบคุม

ศึกษารูป 3.11 IC₁ , IC₂ ซึ่งเป็นอินเวอร์สเทอ จำทำหน้าที่ยลิตสัญญาณนาฬิกา (CLOCK) ซึ่งมีแร่ลิก (CRYSTAL) ทำหน้าที่ควบคุมความถี่ (3.58 เมกกะเฮิร์ต) สัญญาณนี้จะถูกส่งไปยังขา CLK ของ IC₃ ซึ่งเป็น ฟลูปเฟลอป เพื่อสร้างความถี่ 3.58 เมกกะเฮิร์ต / 2 คือ 1.79 เมกกะเฮิร์ต สำหรับ IC₄ จะใช้สำหรับสัญญาณ รีเซ็ต โดยการเปิดเครื่องหรือกด RS สัญญาณ RST จะถูกส่งไปที่ขีพียู และ RST จะส่งไปที่ ๘255 IC₅ เป็นไมโครโปรเซสเซอร์ เบอร์ Z-80 ทำหน้าที่เป็นวงจรหน่วยประมวลผลโดยมีคอนโทร โปรแกรมเก็บไว้ใน IC₆ ซึ่งเป็นหน่วยความจำแบบ รอม ตั้งแต่ ADDRESS ... ๐000-0 FFF สำหรับ IC₈ เป็นหน่วยความจำแบบแรม โดยมี ตำแหน่งใช้งานตั้งแต่ 1800-1 FFF เป็นตำแหน่งที่เก็บความจำ ข้อมูลที่ใช้งาน ซึ่งเป็นการเลือกตำแหน่งของหน่วยความจำ IC 6-8 ได้จาก IC₄, IC₁₀, IC₁₁ ซึ่งเป็นวงจรถอดรหัสที่โคค ตำแหน่งไว้

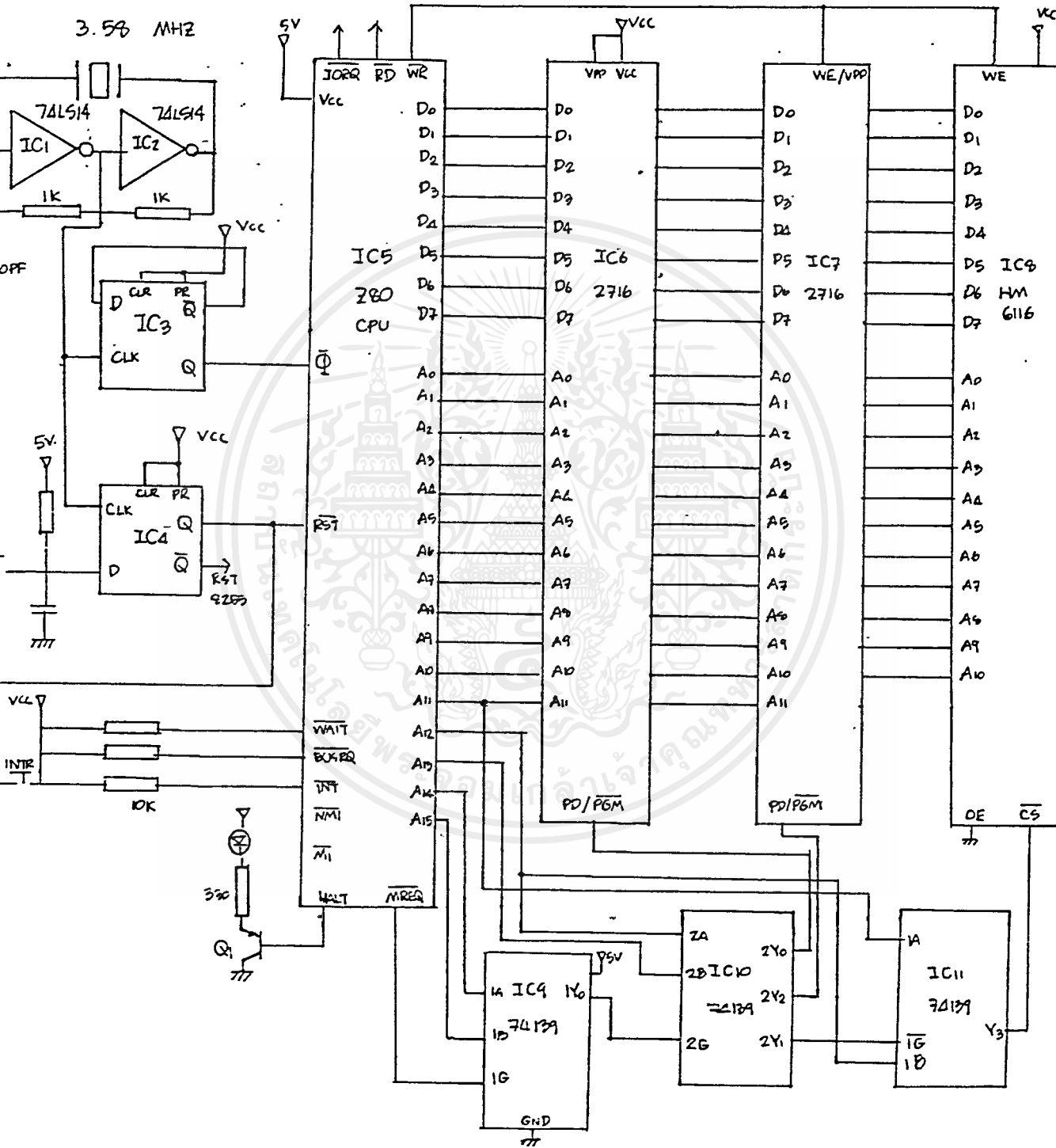
วงจรถอดรหัส

วงจรถอดรหัสจะทำหน้าที่เป็นตัวกำหนดตำแหน่งต่าง ๆ ของอินพุต และเอาต์พุต ที่ได้จากวงจรส่วนต่าง ๆ โดยตำแหน่งของอินพุต และเอาต์พุต จะเป็นตำแหน่งของพอร์ท ดังนี้

ตำแหน่ง พอร์ท	การใช้งาน
00-03	พอร์ทควบคุมการสแกนและแสดงผล
0	รับอินพุตเข้ามาตรวจสอบ
1	ควบคุมการ HOLD LINE
2	ควบคุมการสร้างพัลส์ให้รีเซ็ต

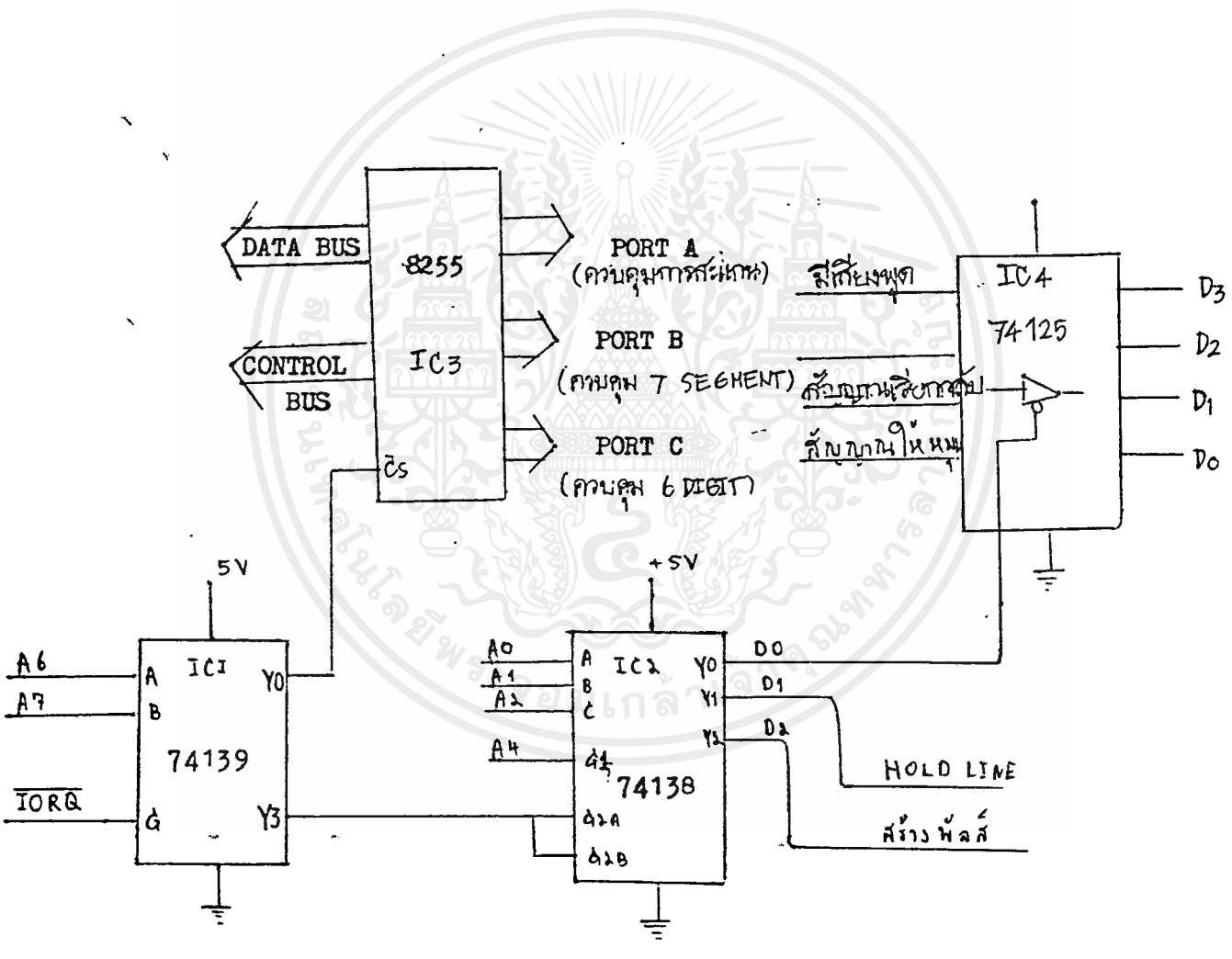
จากรูปที่ 5.2 สัญญาณ IORQ ของ Z-80CPU จะทำหน้าที่ "0" เมื่อต้องการใช้ส่ง อินพุต/เอาต์พุต สัญญาณนี้จะเข้ามา จาก ENABLE G2 ของ IC₁ มาจากสาย ซึ่งเป็นวงจรถอดรหัสแบบ เข้า 2 ออก 4 โดยอินพุต ของ IC₁ มาจากสาย ตำแหน่ง (BUS ADDRESS) ตำแหน่ง A₇ , A₆ ถ้าเป็นการที่โคคของเอาต์พุต Y₀ (เอาต์พุต เป็น "0") จะเป็นการเลือกการทำงานของ IC₃ ซึ่งจะทำงานเมื่อ C₅ เป็น "0" โดย IC₃ ทำหน้าที่เป็น อินพุต/เอาต์พุต แบบขนานเบอร์ ๘255 ซึ่งควบคุมการสแกนคีย์บอร์ด การ DISPLAY ของ LED , สร้างสัญญาณ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 เลียง
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและข้อมูลอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไป
 ถ้าเป็นการที่โคค เอาต์พุต Y₅ เอาต์พุตนี้จะไปทำให้ ซึ่งเป็นวงจรถอดรหัส (เข้า 3 ออก 8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ดาวน์โหลดไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
รูปที่ 3.11 วงจรประมวลผลและหน่วยความจำ
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทำงานคือเซกซ์ ENABLE G2B G2B ซึ่งทำงานที่ "0" และ ENABLE G1 เราต่อกับไฟเลี้ยงทำให้ทำงานตลอดเวลาอินพุทของ IC₂ รับข้อมูลจากค่าแห่ง A0,A1,A2 ถ้าเป็นการที่โคคให้ Y₀ ของ IC₂ ทำงาน จะไปทำให้ขา C ของ IC₄ ทำงาน ซึ่ง IC₄ ทำหน้าที่เป็นมิสเซอร์รับข้อมูลเข้ามาตรวจสอบ (พอร์ทนี้ก็คือ DO) ถ้า Y₁ VO, IC₂ ทำงานพอร์ท D₁ จะไปเข้าวงจรควบคุมการยกยู่ที่ทำการวางพูนใหม่ ถ้า Y₂ ของ IC₂ ทำงาน (พอร์ท D₂) จะไปทำให้วงจรสร้างพัลส์ไทรกัยท์ทำงาน ตักคือ รีเลย์ ทำงานดังพัลส์ เเลอหมายที่ตองการติดก้อออกไป

รูปที่ 3.12 วงจรถอดรหัส

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3.3 วงจรแสดงผล และ คีย์บอร์ด

ในส่วนของวงจรมีจะเป็นการแสดงผล และสั่งงาน ไมโครโปรเซสเซอร์ โดยคีย์บอร์ด จากรูปที่ 3.13 ซึ่งเป็นอินพุตเอาต์พุตของวงจรคือค่าแห่งพอร์ทที่ 00-03 โดยเอาต์พุตของวงจรคือจะมาจาก CS ของ IC 1 เป็นการเลือกใช้ พอร์ท นี้ IC1 นี้มีอินพุตเอาต์พุตพอร์ทสำหรับใช้งานอยู่ 3 พอร์ท โดยพอร์ท B (PBO-PB7) จะควบคุมแต่ละบิตเมนทของการ DISPLAY ซึ่งขา PBO-PB7 ค่อกับ IC 2 และ IC 3 ซึ่งทำหน้าที่เป็นวงจรขับบิตเมนท

สำหรับ พอร์ท C (PCO-PC8) จะใช้เพื่อเลือกว่าการแสดงผลคือว่าจะทำงาน ขา PCO-PC8 ค่อกับ IC4 ซึ่งเป็นพอร์ทที่เป็นวงจรขับ 6 หลัก ใช้วิธีมัลติเพลกซ์ เท่านั้นที่จะถูกเลือกในเวลาหนึ่งจากขาไปซ้าย ซึ่งการมัลติเพลกซ์ มีความเร็วสูงมากโดยการควบคุมการทำงานของไมโครโปรแกรม

จะเป็นตัวทำให้งานผิดพลาดทำงานนี้ ขา จะไปขับค่าให้ทำให้เกิดเสียง และ ขณะเดียวกันก็จะขับโคโอดมแปลงแสงด้วย

สำหรับพอร์ท A (PAO-PAS) ซึ่งจะเป็นพอร์ทที่สแกนคีย์บอร์ด ว่าคีย์ใดถูกกด ถ้าไม่มีคีย์ใดถูกกด PAO-PAS จะเป็น "1" แต่ถ้ามีคีย์ใดถูกกดมีสัญญาณ จะตรวจว่าเป็นคีย์ใดได้จาก โปรแกรม -สแกน คีย์บอร์ด

3.4 ส่วนตรวจสอบสัญญาณเรียก

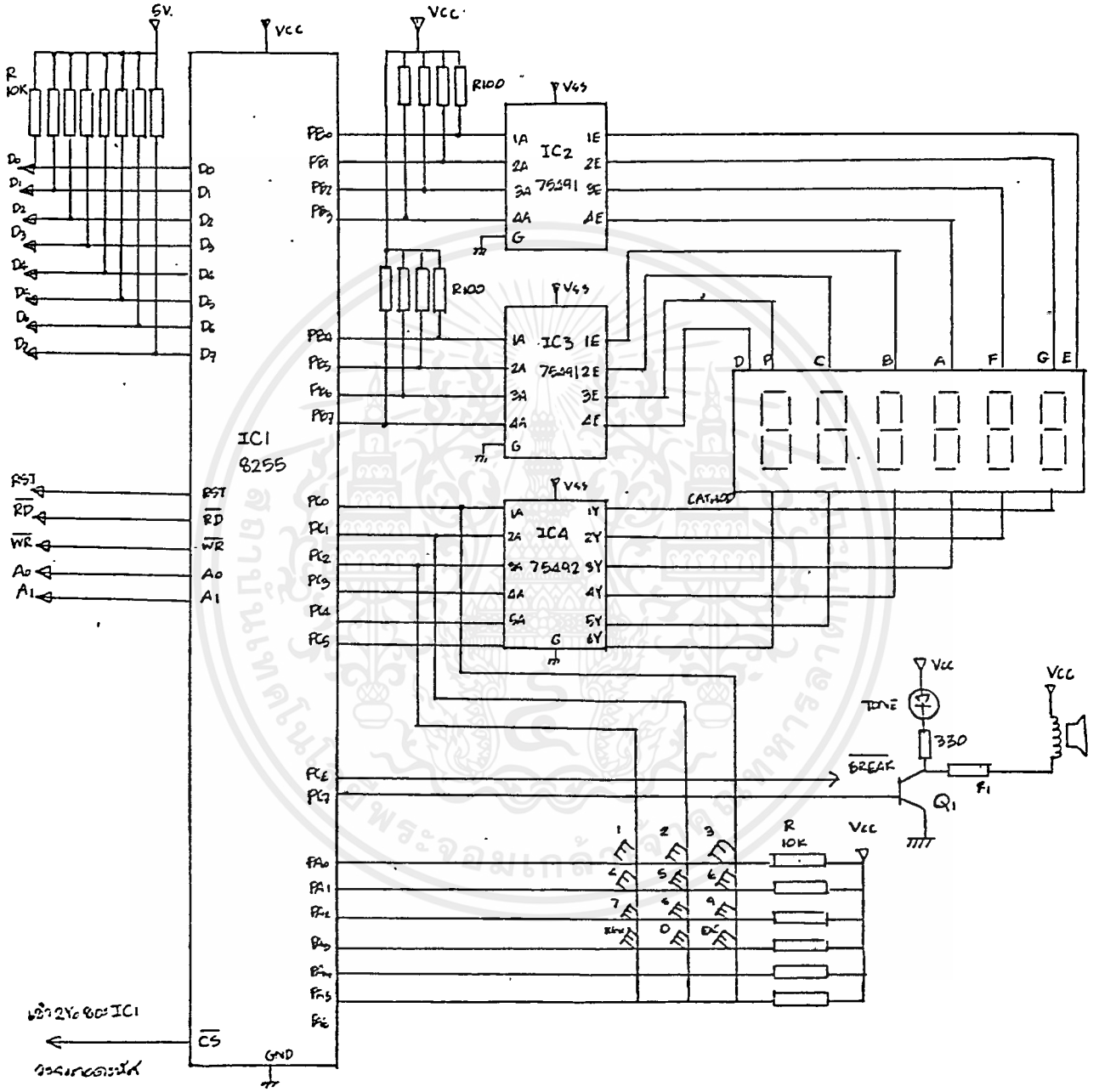
เนื่องจากในสายโทรศัพท์จะมีสิ่งรบกวนเกิดขึ้นอย่างมากจึงจะมีผลทำให้สัญญาณที่ป้อนเข้า อิมพุท ของวงจรถอดรหัสเสียง (TONE DECO DER CIRCUIT) ไม่สะอาดพอ และจากการทดลองปรากฏว่าสัญญาณให้หมุน สัญญาณไม่วางและสัญญาณเรียกกลับค้ำงก็เป็นสัญญาณที่มีความถี่เดียวกันจะแตกต่างกันก็ตรงช่วงเวลาส่งและช่วงเวลายกเท่านั้น ดังรูปที่ 3.14 และรูปที่ 3.16

จะเห็นได้ว่า ในส่วนของสัญญาณที่ส่งกลับมายังผู้เรียกนั้นจะเป็นสัญญาณความถี่เดียวกันหมด เราจะต้องกรองสัญญาณให้สะอาดด้วยวงจรกรองช่วงความถี่ ซึ่งได้แสดงวงจรและการคำนวณในหัวข้อ 3.1.2 ในที่นี้ขอยกมาใช้เลย เมื่อได้สัญญาณที่สะอาดแล้ว ก็จะต่อไปใช้ตั้งวงจรถอดรหัสเสียง

3.4.1 วงจรถอดรหัสเสียง

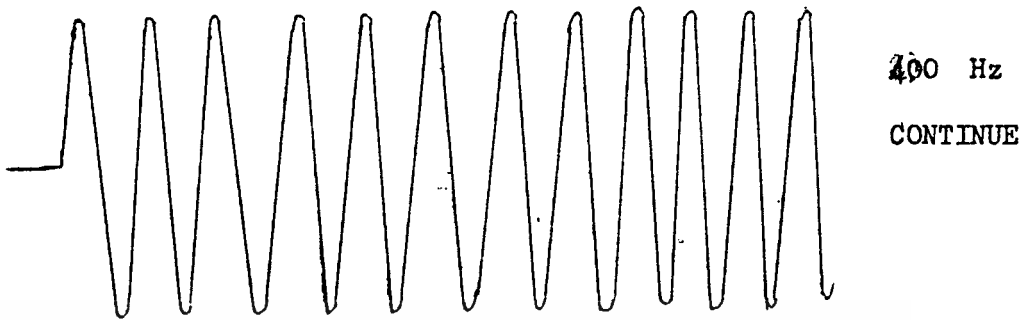
วงจรถอดรหัสเสียงอาศัยการทำงานของ เฟส ล็อก ลูป (PHASE LOCK LOOP) เข้ามาช่วยโดยวงจรถอดรหัสเสียงจะช่วยแยกความแตกต่างของสัญญาณต่าง ๆ ที่เข้ามาคือเมื่อมีสัญญาณที่ตรงกับความถี่ศูนย์กลางที่ตั้งไว้จะได้ เอาต์พุต เป็นลอจิก (LOGIC) "0" ส่วนความถี่อื่น ๆ เอาต์พุตจะเป็นลอจิก "1" หมก ส่วนวงจรแสดงในรูปที่ 3.17

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ประสงค์การค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.13 วงจรแสดงผล และคีย์บอร์ด

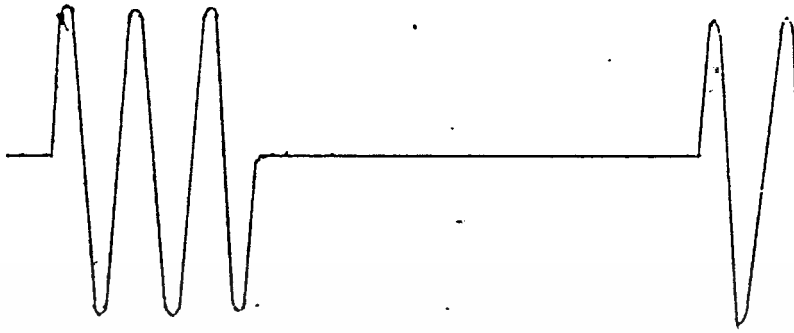
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.14 แสดงสัญญาณไทม์เป็นความถี่ 400 Hz ตลอด

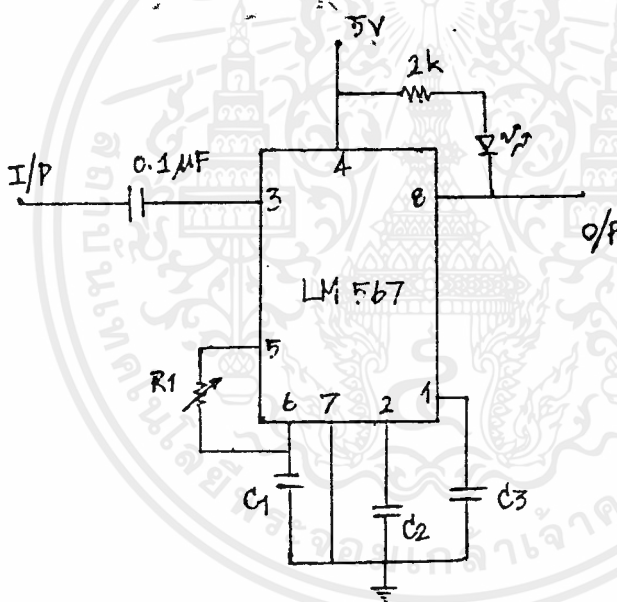

รูปที่ 3.15 แสดงสัญญาณไม่วาง

400 Hz
1 SEC ON
2 SEC OFF

รูปที่ 3.16 แสดงสัญญาณเรียวกกดัม

รูปที่ 3.17 แสดงวงจรถอดรหัสเสียง

การหาค่า พารามิเตอร์ต่าง ๆ ของวงจรจำนวนใดก็ตาม

ขั้นแรก กำหนด ความถี่ศูนย์กลาง (f_0)

ขั้นที่สอง- กำหนด R_1, C_1 จาก $f_0 = 1.1/R_1 C_1$

ขั้นที่สาม กำหนดค่า C_2 จาก แบนด์วิดท์

$$BW = 1040 \sqrt{\frac{V_{in(rms)}}{f_0 C_2}} \quad (\% \text{ ของ } f_0)$$

ให้ $BW = 4 \% \text{ ของ } f_0 \quad V_{in} = 200 \text{ mV}_{rms}$

ขั้นที่สี่ หาค่า C_3 จาก $C_3 > C_2$

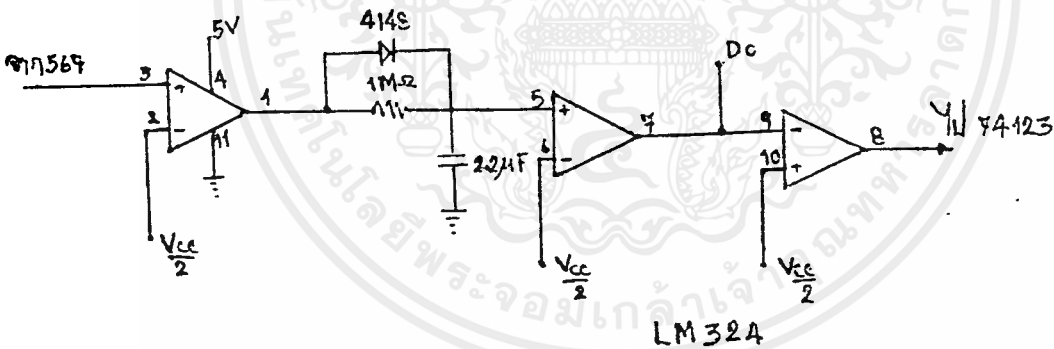
จากการคำนวณโดยกำหนดว่า $f_0 = 400 \text{ Hz}$ จะได้ $R_1 = 2.7 \text{ k}\Omega$

$$C_1 = 1 \mu\text{F}, \quad C_2 = 2.2 \mu\text{F}, \quad C_3 = 4.7 \mu\text{F}$$

3.4.2 การแยกสัญญาณเรียกกลับ

คอนแรกที่หอดองห่อออกจาก วงจรตอกระหัดเสียงก็ไปเข้าวงจร โมโนสเตเบิล

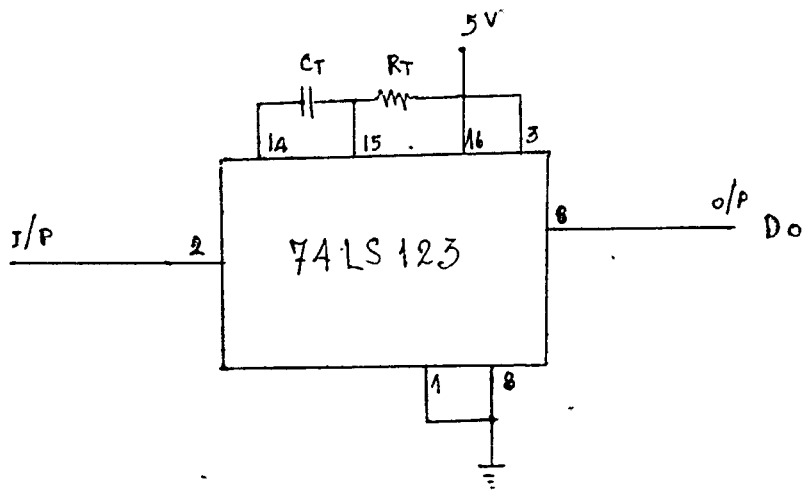
แบบกระตุ้นซ้ำ (RETRIGGERABLE MONOSTABLE) เลย เมื่อเวลาเราพูดหรือมีเสียงอะไร นึกหน่อยก็จะไปกระตุ้นวงจรโมโนสเตเบิลให้ทำงาน ซึ่งเป็นสิ่งไม่ต้องการ จึงต้องมีวงจรหน่วง เวลาอีกซึกหนึ่ง ดังรูปที่ 3.18

รูปที่ 3.18 แสดงการหน่วงเวลา

เมื่อมีความถี่ 400 เฮิร์ต เข้ามา เอาท์พุทของวงจรตอกระหัดเสียงจะมีลอจิกเป็น "0" จะทำให้ เอาท์พุทของ ออปแอมป์ตัวแรกซึ่งเคยเป็น "1" อยู่กลายเป็น "0" ที่ ซึ่งเคยเป็น "1" อยู่ก็จะค่อย ๆ คลายประจุผ่าน ความต้านทาน จนกระทั่ง ขา (+) มีค่าน้อยกว่าขา (-) ก็จะทำให้ เอาท์พุท มีค่าเป็น "0" ส่วนออปแอมป์ตัวสุดท้าย หน้าหน้า ที่เป็น อินเวอร์เตอร์ธรรมดา ที่เอาท์พุทของ ออปแอมป์ตัวแรกถ้าเวลาที่เป็น "0" ล้น ๆ ก็จะไม่ทำให้ เอาท์พุทของออปแอมป์ ตัวที่สองเปลี่ยนแปลง ซึ่งก็จะมีสัญญาณไปกระตุ้น 74123

ตรงจุดนี้จะทำให้เราแยกสัญญาณไม่วางกับสัญญาณเรียกกลับได้ วงจรโมโนสเตเบิลกระตุ้นซ้ำ จะมีวงจรดังรูปที่ 3.19 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้คิดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.19 แสดงวงจรโมโนสแตเบิ้ลแบบกระตุ้นซ้ำ

เราต้องการจะให้กระตุ้นที่ขอบขาขึ้นของสัญญาณ จึงต้องต่อขา เกรียร์ ไว้ที่สถานะ "1" ขา ไว้ที่สถานะ "0" ที่ขา จะได้พัลส์ ออกมาเป็นรูป ความยาวที่มีสถานะเป็น "1" คือ

$$T(w) = 0.29 (C_T)(R_T) (1 + 0.9/R_T)$$

เลือกใช้ $100 \mu F$ $R = 100 k\Omega$ จะได้ $T(w) = 4.53$ มิลิวินาที

3.4.3 วงจรรวมของระบบตรรกศาสตร์สัญญาณเรียกดังแสดงในรูปที่ 3.20

3.5 ส่วนสร้างพัลส์โทรคัทท์

วงจรสร้างสัญญาณพัลส์ จะทำหน้าที่พัลส์ เพื่อส่งออกเมื่อต้องการคิกค่อโทรคัทท์ภายนอก วงจรนี้ถูกควบคุมโดยส่วนควบคุมการทำงานของระบบ วงจรที่ใช้งานจริงเป็นดังรูปที่ 3.21

จากรูปที่ 3.21 พอร์ทก็ได้ออกพลังงานจากไมโครโปรเซสเซอร์ ให้เอาที่พื้เป็น "0" แต่สัญญาณที่จะนำมาเป็น CLK ให้กับ IC₂ (D FLIP FLOP) ต้องเป็น "1" ดังนั้นจึงต้องผ่าน IC₁ ซึ่งเป็นตัวอินเวอร์เตอร์ก่อน อินพุทของ IC₂ มาจาก D₆ ซึ่งเมื่อได้รับการ อินาเบิ้ล แล้ว เอาที่พื้ของ IC₂ จะไปกระตุ้นให้ ทราจิสเตอร์ เบิกและบิกรีเดย์เป็นเวลาที่เหมาะสม โดยการออกแบบดังนี้

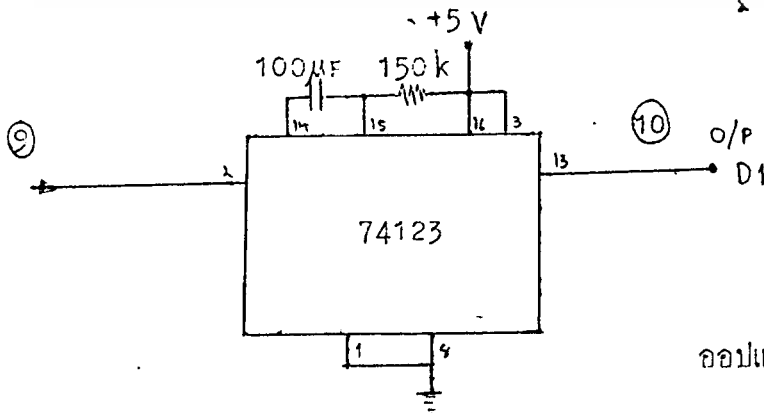
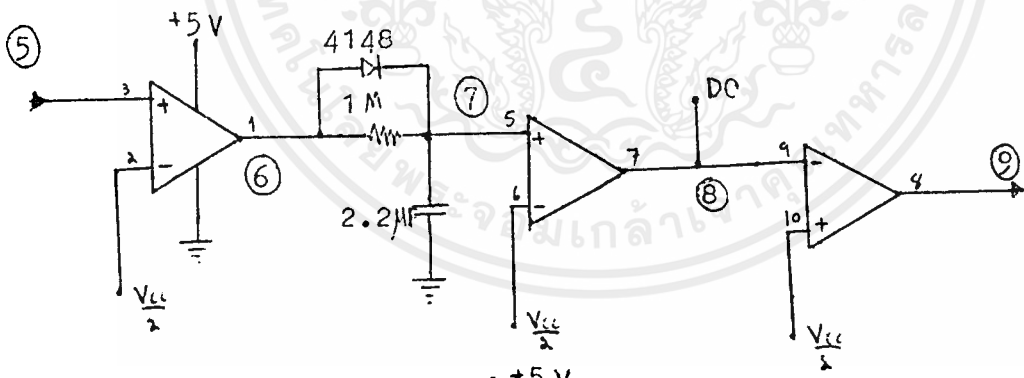
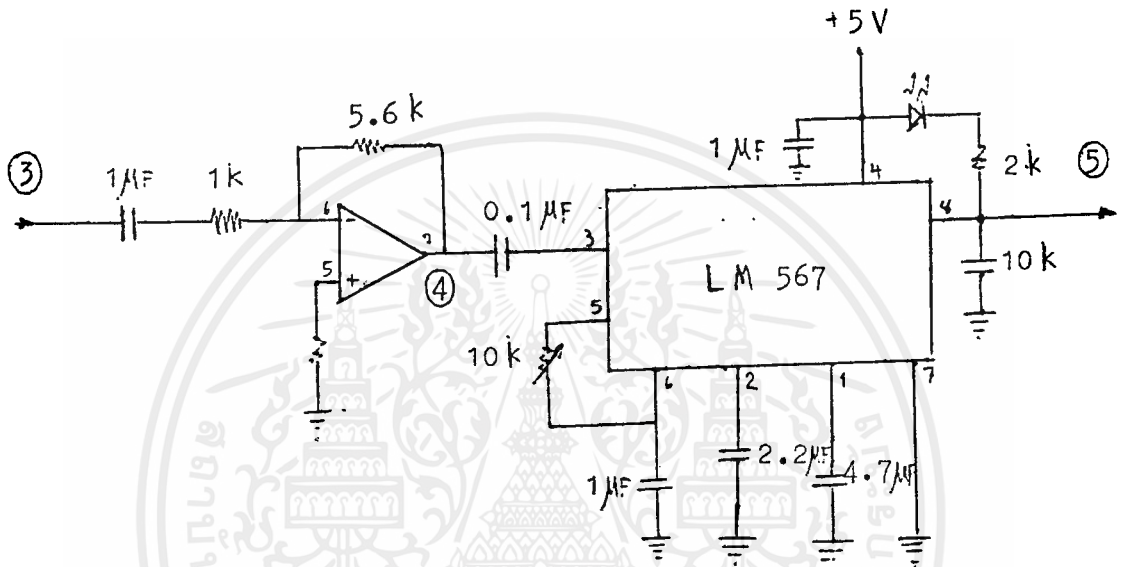
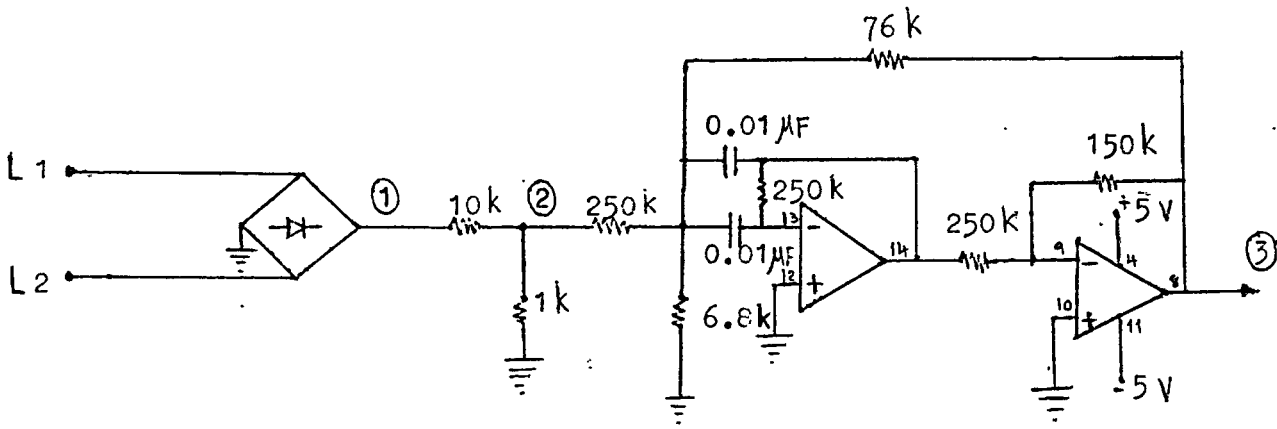
โทรคัทท์ระบบ 10 พัลส์ต่อวินาที

1 พัลส์ใช้เวลา 100 มิลิวินาที

ช่วงเวลาคิกค่อเป็น 2 ต่อ 1

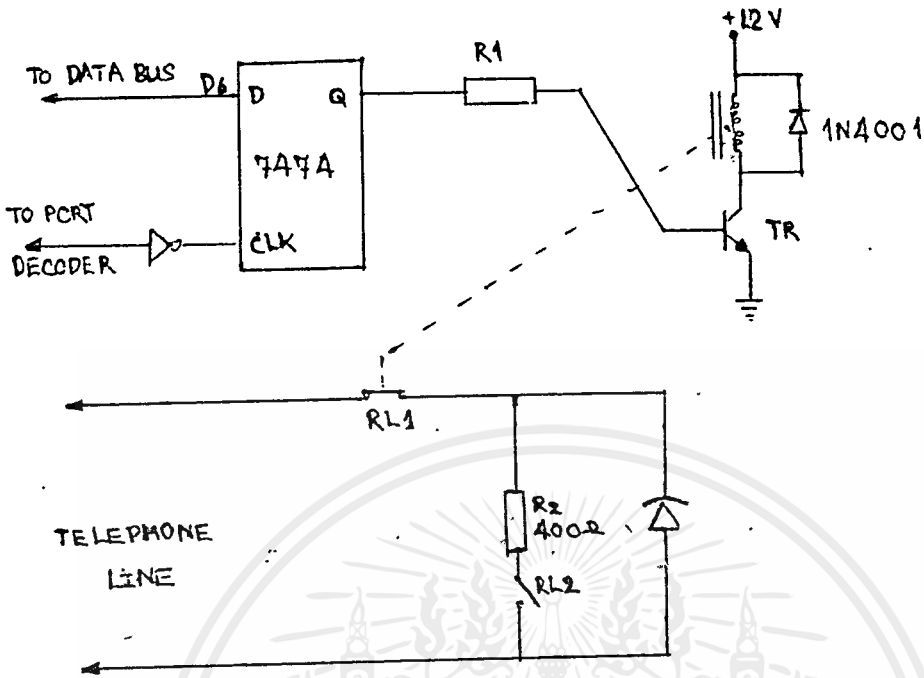
ดังนั้นช่วงเวลาที่ยืดสายเป็น 100 2/3 66.66 มิลิวินาที

ช่วงเวลาที่ยืดสายเป็น 100 1/3 33.33 มิลิวินาที

ออปแอมป์เบอร์ LM 324

เอกสารนี้เป็นรูปที่ 3.20 แสดงวงจรรวมของระบบตรวจสอบสัญญาณเรียกให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.21 วงจรสร้างพัลส์โทรศัพท์

การทำงานช่วงเวลาที่จะตัดสาย (ระดับสัญญาณของสายโทรศัพท์ประมาณ 48 โวลต์) เสมือนการส่งพัลส์ 1 ถูกโดยโปรแกรมสั่งงานให้ลอจิก "1" ออกไป (รีเลย์ ปกติปิด) และช่วงเวลาที่จะสาย เสมือนการหยุดส่งพัลส์ โดยโปรแกรมสั่งงานให้ลอจิกเป็น "0" สำหรับช่วงหยุดเวลาระหว่างเลขหมายต้องมากกว่า 400 มิลลิวินาที (ส่งลอจิก "0")

โทรศัพท์ระบบ 20 พัลส์ต่อวินาที

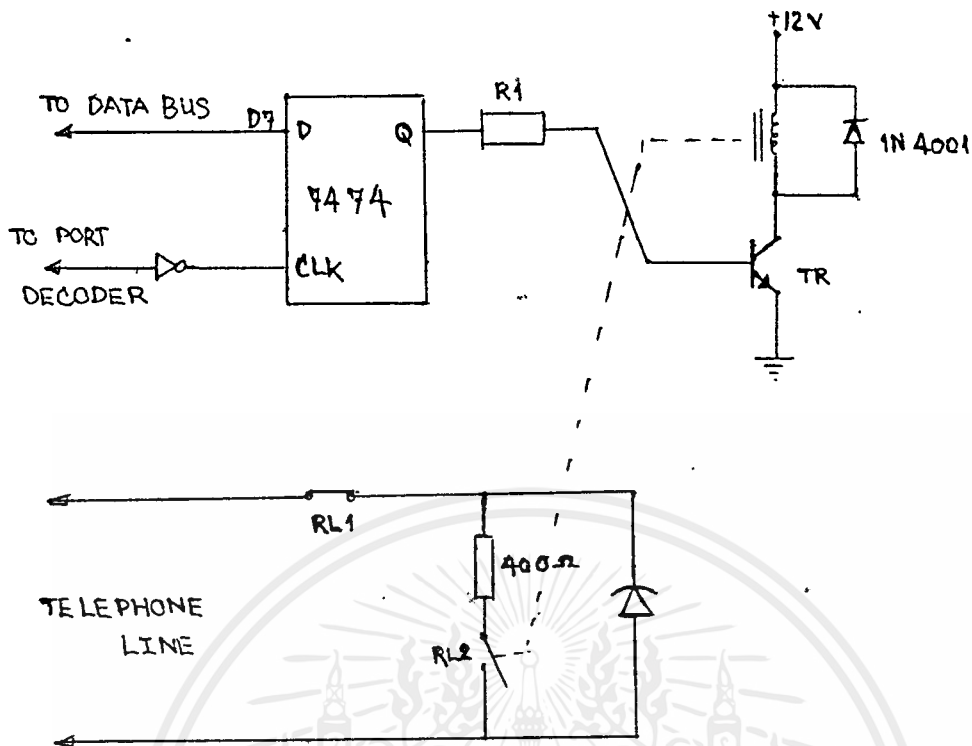
1 พัลส์ใช้เวลา 50 มิลลิวินาที

ช่วงเวลาที่จะตัดสายเป็น $50 \frac{2}{3}$ 33.33 มิลลิวินาที

ช่วงเวลาที่จะสายเป็น $50 \frac{1}{3}$ 16.11 มิลลิวินาที

3.6 วงจรเสมือนยกหูและวางหู

วงจรนี้จะทำหน้าที่ต่อความต้านทาน ขนาด 400 โอห์มเพื่อเป็น โหลด ให้กับสายโทรศัพท์ ซึ่งก็เสมือนการยกหูเพื่อช่วงเวลาการหมุนอย่างอัตโนมัติ วงจรนี้จะทำหน้าที่ควบคุมการทำงาน ของระดับดังรูปที่ 3.22

รูปที่ 3.22 แสดงวงจรเสมือนวางหูยกหู

การทำงานคือรีเลย์จะควบคุมโดย 7474 ซึ่งเป็นตัวขับเคลื่อนซีสเตอร์ อีกที 7474 นี้รับข้อมูลจากวงจรส่วนควบคุมการทำงานของระบบ โดยรับตำแหน่งข้อมูล 7 และวงจรถอดรหัสที่อยู่ตำแหน่งหรือหมายเลขจะส่งลอจิก "1" เพื่อให้รีเลย์ทำงาน และลอจิก "0" เมื่อต้องการยกเลิกการทำงาน

การทดลองและผลการทดลอง

4.1 ระบบจำเสียง

ตัวแรกที่ทดลองก็คือ ภาคขยายแบบอินเวอร์ตติ้ง จากวงจรในรูปที่ 3.8

$$\begin{aligned} V_o &= - \frac{R_2}{R_1} V_i \\ &= - \frac{220K}{39K} V_i \\ &= - 5.64 V_i \end{aligned}$$

เป็นการขยายแบบกลับขั้ว (เครื่องหมายเป็นลบ) มีอัตราขยายเท่ากับ 5.64 เท่า จากการทดลองวัด เอาท์พุทได้เท่ากับ 2.2 โวลต์ อินพุทจากไมล์ เท่ากับ 400 mV

$$\begin{aligned} \text{อัตราขยาย} &= \frac{2.2 \text{ V}}{400 \text{ mV}} \\ &= 5.5 \end{aligned}$$

จะเห็นได้ว่าใกล้เคียงกับทฤษฎี ส่วนความถี่ที่ขามวก (33 กิโลโอม) เป็นการจำกัดออฟเซต โวลเตจ (OFF SET VOLTAGE) คือกรณีที่ อินพุทที่ต่อตรงกราวด์แล้วยังมีค่า โวลเตจ ออกมาค่าหนึ่ง

ส่วนวงจรกรองช่วงความถี่ ซึ่งใช้ค่า $Q = 40$ อัตราขยาย 4 dB

$$\begin{aligned} \text{จะโคแบ่นวิคธี} &= \frac{F_o}{Q} \\ &= \frac{F_o}{40} \\ &= 0.025 f_o \end{aligned}$$

$$(dB) = 20 \log \frac{V_o}{V_i}$$

$$4 = 20 \log \frac{V_o}{V_i} \quad \therefore \frac{V_o}{V_i} = 1.586$$

จากการทดลองเนื่องจาก ความละเอียดของกราฟไม่เพียงพอหาค่า ความถี่แทนไม่พอถึงที่คำนวณ (กรณีนี้ไม่ใช่ค่าความถี่แบบปรับได้เพราะใช้หลายชุดทำให้เปลือง)

และค่าความผิดพลาดในอุปกรณ์เองทำให้ความถี่ศูนย์กลาง และอัตราขยายผิดไปจากทฤษฎีบ้าง

แต่ก็อยู่ที่วิสัยที่ขอมได้โดยเฉพาะความถี่ศูนย์กลางซึ่งเราไม่ได้กำหนดเฉพาะลงไปจะมีแค่อัตราขยาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่รวบรวมไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ซึ่งได้มีการปรับให้ใกล้เคียงกัน ผลการทดลองดังตารางข้างล่าง
ไม่มีการแก้ไขทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีเหตุที่แบบลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

FO(HZ)	FO(HZ)	อัตราขยาย	แบนด์วิธ
250	250	2.0	6.25
300	290	1.8	7.50
350	340	1.8	8.75
400	400	2.0	10.00
450	450	2.0	11.25
500	490	2.0	12.5

ออกจากวงจรรองช่วงความถี่ จะผ่านไดโอด 4148 จะยอมให้สัญญาณ ผ่านได้เฉพาะ ซีกบวก ไปประจุให้ทำให้ตัวเก็บความจุตามความแรงของสัญญาณที่เข้ามาในแต่ละความถี่ ศูนย์กลางของพยางค์ คำนี้จะถูกเก็บไว้นาน จึงต้องมีวงจรคายประจุ ใ้แก่วงจรต้นวงเวลาของ 555 และอนาล็อกสวิตช์เราจะหน่วงเวลาไว้พอ ซึ่พึ่ อ่านข้อมูลครบทุกจุด เราก้จะคายประจุ ทำให้จุดนี้เป็น สถานะกราวด์ เพื่อรอรับสัญญาณของพยางค์ใหม่ต่อไป

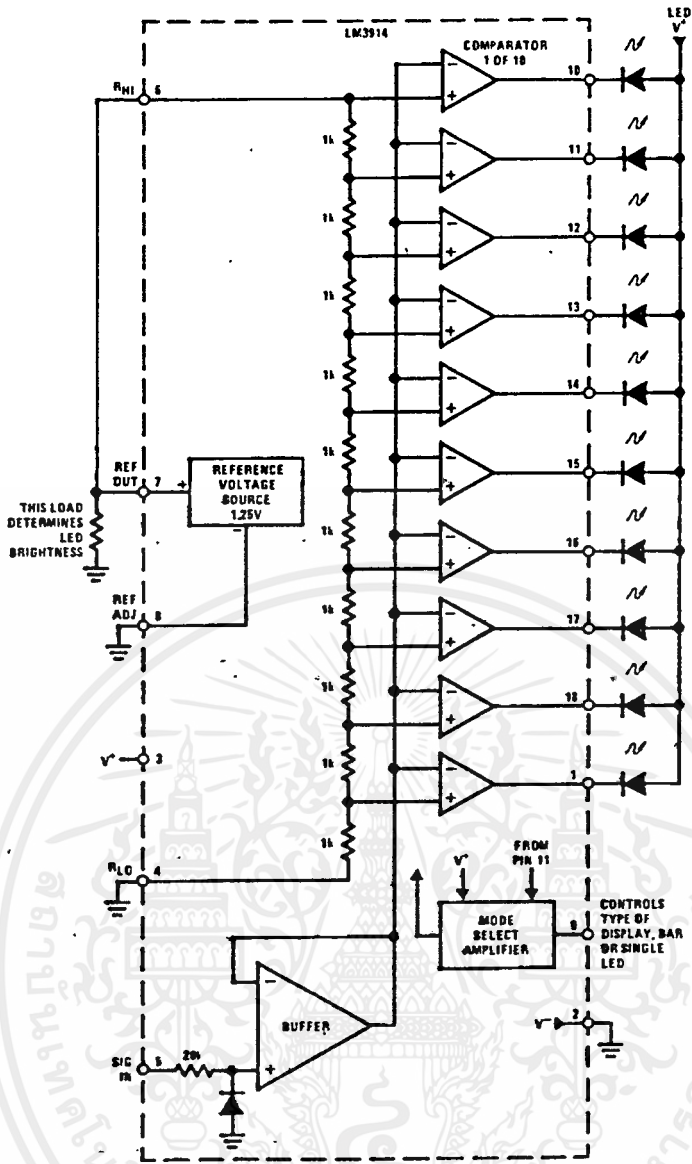
การอ่านข้อมูลแต่ละจุด จะถูกควบคุมโดย ซี พี ยู โยถ่วงวงจร ทีโคคเคอร์ สแกนอ่าน ในวงจรนี้ใช้วงจรรองความถี่ 6 ซุก ก็จึงใช้ ไอซีทีโคคเคอร์ เบอร์ 74138 เส้นทางที่ต่อ จะไปเข้า ไอ ซี เบอร์ LM 3914 ซึ่งเป็นตัวบอกระดับแรงดันว่าถึงระดับไหน (จาก ถึง 5 แบ่งเป็น 10 ระดับตามรูปที่ 4.1).

เมื่อแรงดันถึงช่วงระดับไหน จุดนั้นก็จะมีสถานะเป็น "0" ซึ่งจากการทดลอง แรงดันส่วน มากจะเกิน 5 อาจจะเป็นเพราะ พุกคัง หรือโกลด์ไมล์เกินไปหรืออัตราขยายมากไปซึ่งถ้าไม่ พุกคังไมล์ก็จะหาระยะมาคร่าฐานไม่ได้

จากนั้นก็จะไปเข้าวงจรเข้ารหัสจาก 10 ระดับเป็นเลขฐาน สอง 4 บิต ซึ่งการทำงาน ดังตารางข้างล่าง

จากการทดลองเมื่อระดับโวลเทจเกิน 5 เวลาเข้ารหัสบางครั้ง เอาท์พุท จะเกิดอาการ สั่น (OSCILLATE) ซึ่งอาจจะมีปัญหาเวลา ซึ่พึ่ จะไปอ่านค่าจากตารางจะเห็นว่าการทำงาน มันจะให้ค่าเป็น "ลอจิก"0" เราจึงต้องแปลงกลับโดยใช้อินเวอร์เตอร์ แล้วจะไปวงจรบีเฟเลอร์ สัญญาณกระตุ้นได้จาก เอาท์พุทของวงจรทีโคคเคอร์ ผ่านแอนดอท แล้วมารวมกับสัญญาณ RD

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.1 แสดงการแบ่งระดับแรงดันของ 3914

747, LS147
FUNCTION TABLE

INPUTS									OUTPUTS			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	D	C	B	A
H	H	H	H	H	H	H	H	H	H	H	H	H
X	X	X	X	X	X	X	X	L	L	H	H	L
X	X	X	X	X	X	X	X	L	H	L	H	H
X	X	X	X	X	X	L	H	H	H	L	L	L
X	X	X	X	L	H	H	H	H	H	L	L	H
X	X	X	L	H	H	H	H	H	H	L	H	H
X	L	H	H	H	H	H	H	H	H	H	L	H
L	H	H	H	H	H	H	H	H	H	H	H	L

H = high logic level, L = low logic level, X = irrelevant

ตารางแสดงการเข้ารหัส

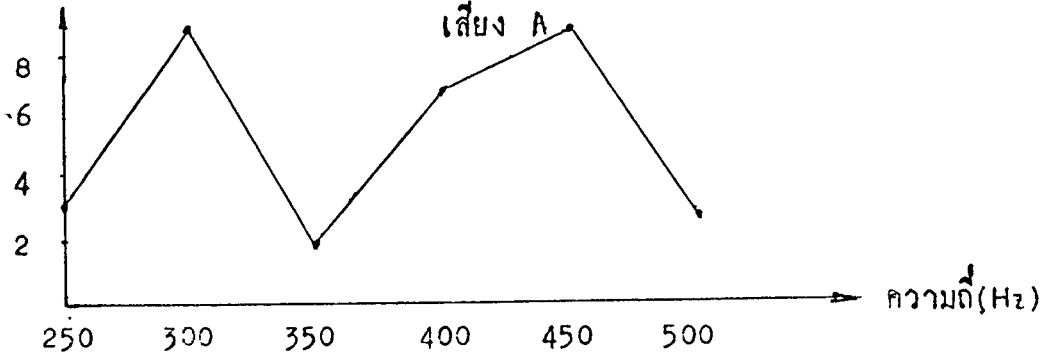
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความถี่เสียง (Hz)	250	300	350	400	450	500
A	3	9	2	7	9	3
	3	5	5	9	9	9
	1	3	4	8	9	9
	5	9	3	9	9	8
	4	9	3	9	9	6
E	7	9	1	1	2	0
	9	9	1	3	1	0
	3	6	4	1	0	0
	2	4	4	1	0	0
	8	9	1	1	1	0
I	3	1	0	6	1	2
	2	2	0	6	2	4
	3	1	0	9	1	0
	5	8	2	6	9	2
	6	4	3	9	3	0
U	5	2	3	9	8	9
	3	4	1	5	4	7
	4	7	3	9	9	9
	3	4	1	8	5	6
	3	6	2	7	9	9
U	3	9	5	7	7	2
	2	9	3	1	4	0
	9	9	4	7	4	1
	3	9	1	3	6	0
	9	9	2	7	1	1

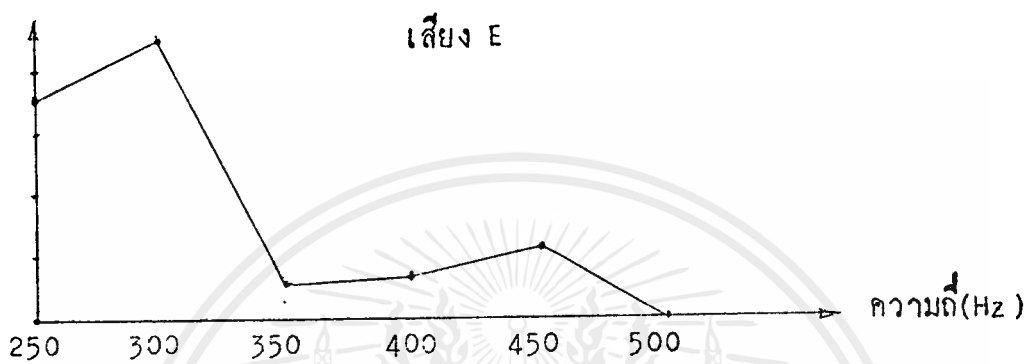
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งการวางแสงความสัมพันธ์ระหว่างความถี่กับเสียงต่างๆ ที่มีการนำไปใช้

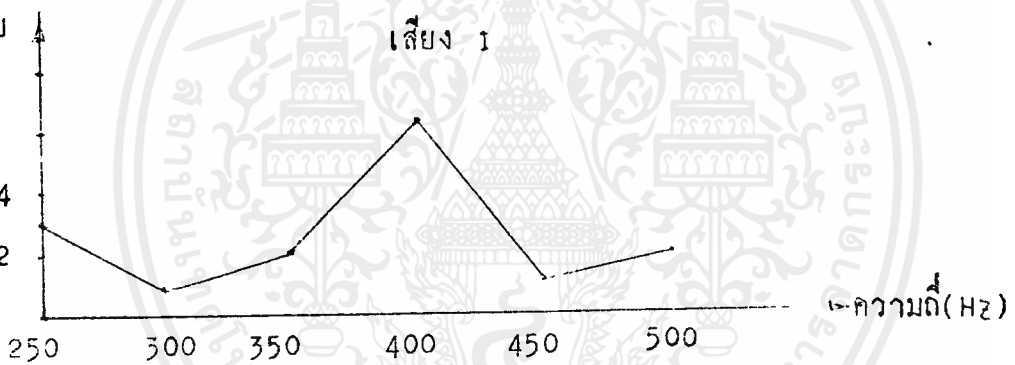
ระดับ

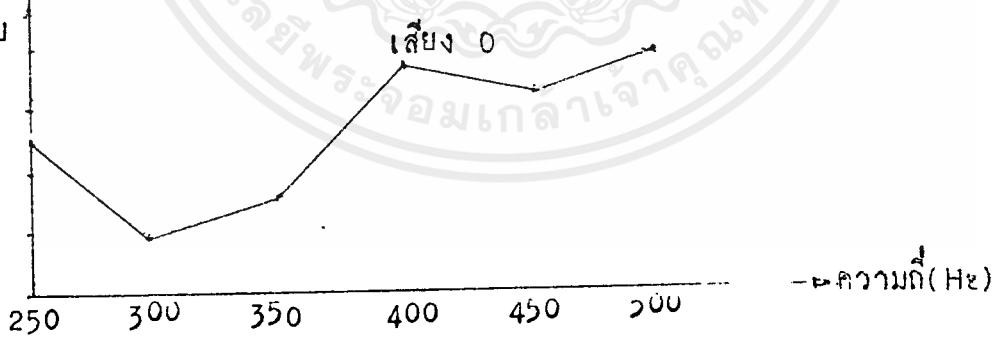
ระดับ

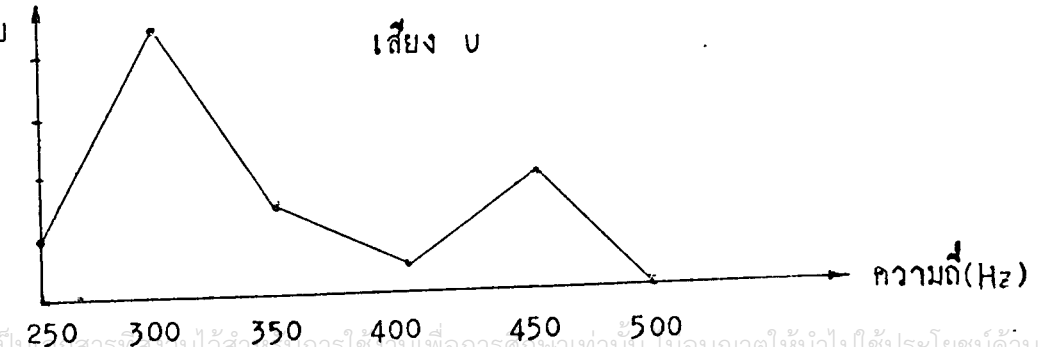
ระดับ

ระดับ

ระดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างความถี่กับเสียงต่างๆ ทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

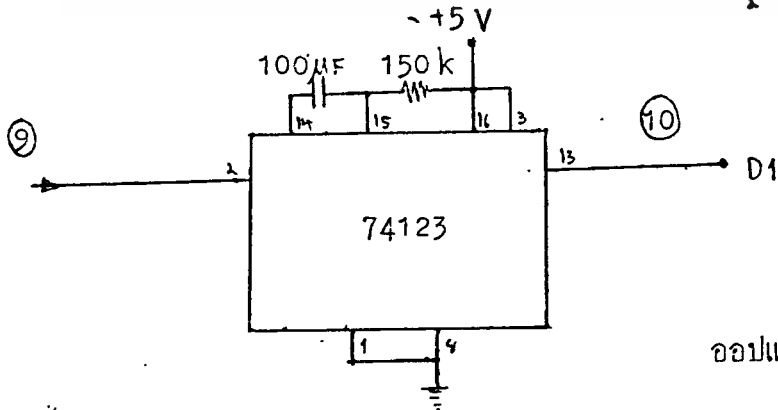
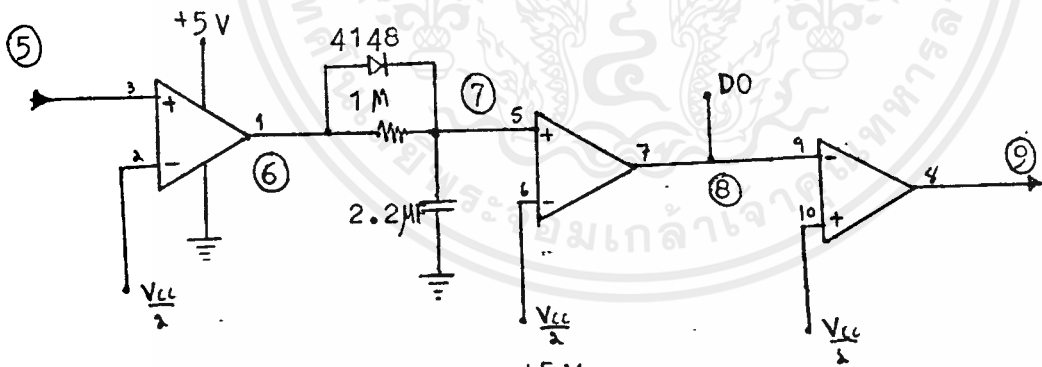
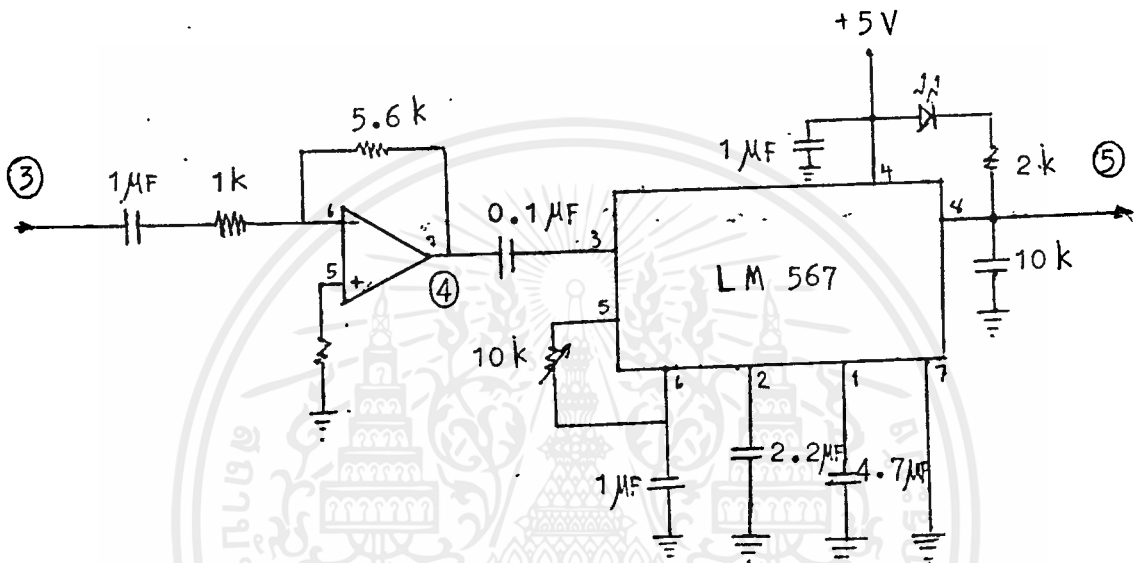
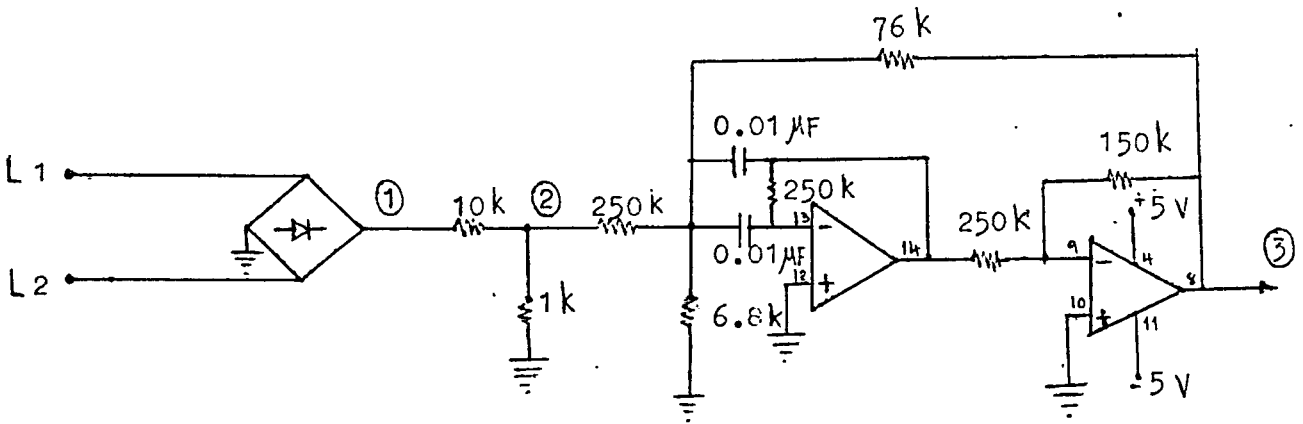
ส่วนอีก 4 บิต ซึ่งเป็นบิตหมบน เราจะป้อนค่าให้เป็นลอจิก "0" เพื่อความแน่นอนในการโปรแกรม ตอนเปรียบเทียบ

ส่วนสุดท้ายเป็นหน่วยความจำแบบแรม ซึ่งมีขนาด ๕ กิโลไบต์ ๘ บิต เราจะใช้ก็โค้ดให้อยู่ในค่าแห่งที่ 0000 - FFFF และจะมีไฟเลี้ยงจ่ายให้ตลอดเพื่อป้องกันข้อมูลหายไป การก็โค้ดใช้ไอซีเบอร์ 74139

4.2 ส่วนตรวจสอบสัญญาณเรียก

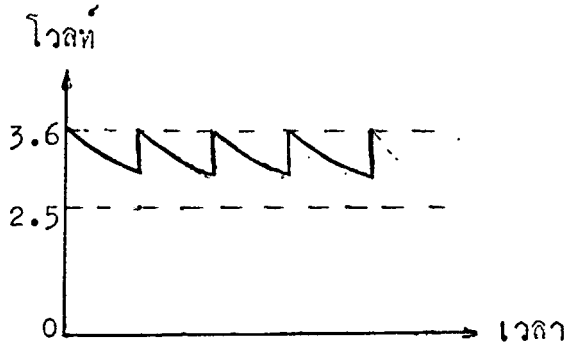
ซึ่งสัญญาณต่างๆ ก็แสดงตามหมายเลขผังรูปที่ 4.2 และมีผลการทดลองตามจุดต่างๆดังต่อไปนี้

จุดที่ 1	6 โวลท์ที่ซีและ 400 มิลลิโวลท์เอซี
จุดที่ 2	0.6 โวลท์ที่ซีและ 40 มิลลิโวลท์เอซี
จุดที่ 3	70 มิลลิโวลท์เอซี
จุดที่ 4	400 มิลลิโวลท์เอซี
จุดที่ 5	เมื่อมี 400 เฮิร์ต เป็น 0 โวลท์ เมื่อไม่มี 400 เฮิร์ต เป็น 3.6 โวลท์
จุดที่ 6	เหมือนจุดที่ 5
จุดที่ 7	เมื่อไม่มี 400 เฮิร์ต เป็น 3.6 โวลท์ มีสัญญาณให้หมุน เป็น 0 โวลท์ มีสัญญาณไม่ว่าง เป็นผังรูปที่ 4.3 มีสัญญาณเรียกกลับ เป็นผังรูปที่ 4.4
จุดที่ 8	เมื่อไม่มี 400 เฮิร์ต เป็น 3.6 โวลท์ มีสัญญาณให้หมุน เป็น 0 โวลท์ มีสัญญาณไม่ว่าง เป็น 0 โวลท์ มีสัญญาณเรียกกลับ เป็นผังรูปที่ 4.5
จุดที่ 9	ตรงกันข้ามกับจุดที่ 8
จุดที่ 10	เมื่อไม่มี 400 เฮิร์ต เป็น 0 โวลท์ มีสัญญาณให้หมุน เป็น 0 โวลท์ มีสัญญาณไม่ว่าง เป็น 0 โวลท์ มีสัญญาณเรียกกลับ เป็น 4.2 โวลท์ ถัดออก

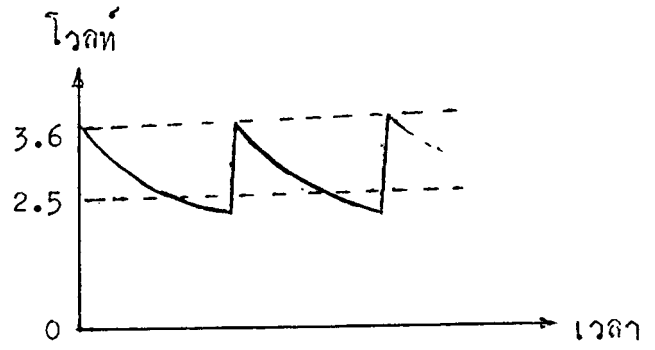

อปแอมป์เบอร์ LM324

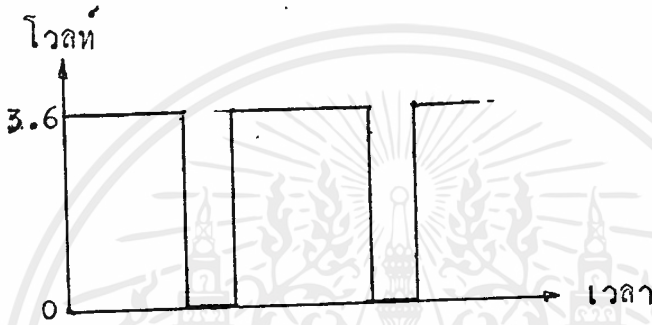
รูปที่ 4.2 แสดงวงจรรวมส่วนตรวจสอบสัญญาณเรียก เอกสารนี้... ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.3 เมื่อมีสัญญาณไม่ว่าง

รูปที่ 4.4 เมื่อมีสัญญาณเรียกกลับ

รูปที่ 4.5 แสดงสัญญาณก่อนเรียกกลับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

บทวิจารณ์และสรุป

ปริญญาโทเรื่องเครื่องช่วยหมุนโทรศัพท์โดยใช้เสียงนี้ ผู้จัดทำคิดว่ามีประโยชน์มากในการติดต่อสื่อสาร เพราะสามารถลดเวลาในการติดต่อลง และมีประโยชน์ในการช่วยหมุนโทรศัพท์ในขณะที่เราขับรถอยู่ ซึ่งสมาชิกและสายตาของเราส่วนใหญ่จะต้องมองไปที่ท้องถนน ถ้าเวลาเราจะโทรศัพท์แล้วเราก็มองมากกุ่มหรือหมุนหน้าปัทม์ ก็อาจจะทำให้เกิดอุบัติเหตุได้ ซึ่งถ้าใช้เครื่องช่วยหมุนนี้แล้ว จะไม่มีปัญหาและสามารถเพิ่มเลขหมายได้ด้วย โดยการพัฒนาทางโปรแกรม

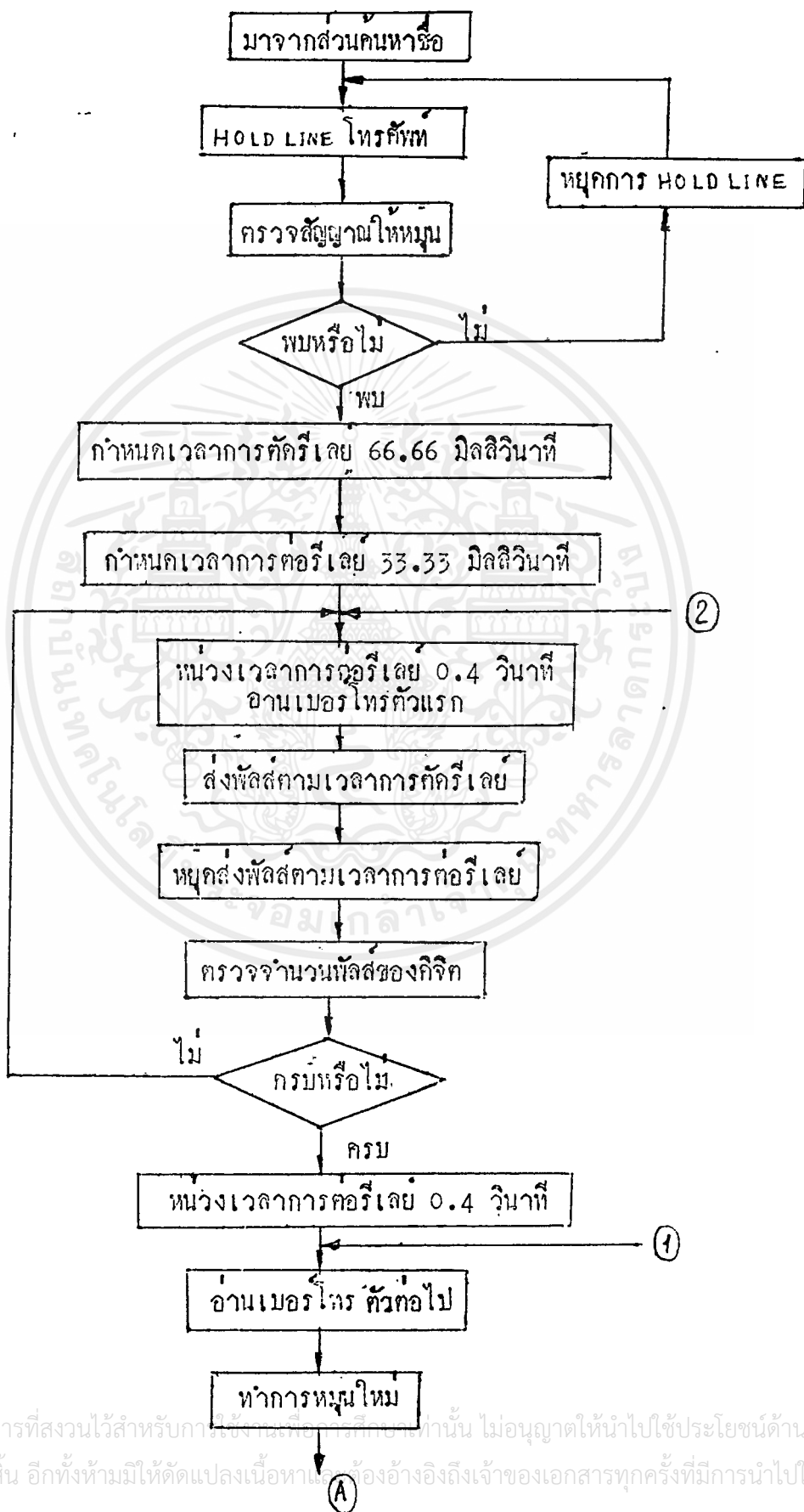
ในโครงการนี้ถ้าต้องการจะค้นหาเสียงที่มีความใกล้เคียงกันมากๆ ก็จำเป็นจะต้องมีการเพิ่มชุดของวงจรกรองช่วงความถี่ให้มากขึ้น และพัฒนาโปรแกรมให้มีความละเอียดมากกว่านี้ เพื่อให้จะได้สามารถค้นหาชื่อได้เจอ และภาคแปลงสัญญาณจากอะนาล็อกเป็นดิจิทัล ก็จะต้องใช้ขนาด 8 บิตแทนเพื่อให้มีความละเอียดมากขึ้น

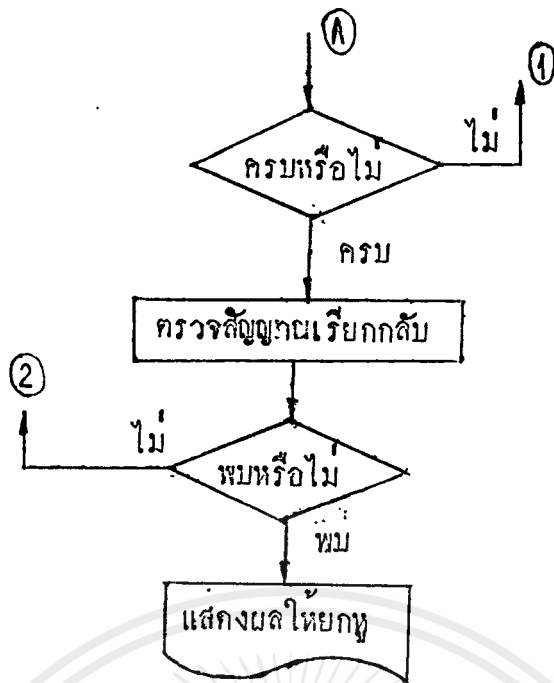
ในส่วนช่วยหมุน วงจรที่สำคัญได้แก่ส่วนตรวจสอบสัญญาณเรียก ซึ่งในโครงการนี้ใช้วงจรกรองช่วงความถี่แบบแบนด์วิดท์แคบ ทำให้ได้ผลเป็นที่น่าพอใจ แต่ก็อาจมีปัญหาก่อให้เกิดความผิดพลาดอยู่บ้าง เนื่องจากสัญญาณโทรศัพท์ที่ผ่านตัวกลางเป็นระยะทางไกลๆ จะมีสัญญาณรบกวนเข้ามารบกวนมาก ซึ่งทำให้การตรวจสอบสัญญาณต่างๆ เกิดการผิดพลาดได้เป็นบางครั้ง และจุ่มสายแต่ละจุ่มสายซึ่งอยู่ใกล้ไกลไม่เท่ากันทำให้ช่วงเวลากារมีสัญญาณ 400 เฮิร์ต และไม่มีสัญญาณ 400 เฮิร์ต บางครั้งไม่เท่ากัน จะต้องสร้างวงจรให้ทำงานได้ทุกสถานะด้วย ในโครงการนี้สามารถยู่เป็นระบบเดียวกันได้ โดยไม่ต้องอาศัย จึงเกิดบอร์ดให้ยุ่งยาก เบื้องเนื้อที่ และยังช่วยลดต้นทุนด้วย การออกแบบแหล่งจ่ายไฟให้ระบบ ควรคำนึงถึงความต้องการของระบบให้พอเพียง มีความสามารถที่จะกำจัดสัญญาณรบกวนต่างๆ ได้ดี การระบายความร้อนให้ถูกต้อง เพื่อการใช้งานที่สมบูรณ์แบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โปรแกรมช่วยหมุน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

                                .z80
                                .phase 0e100h
E100 01 02 03 04      temp: db 01,02,03,04,06
E104 06
E105 00 00 00 00      sample: db 00,00,00,00,00,00,00,00
E109 00 00 00 00
E10D 00 00 00 00      db 00,00,00,00,00,00,00,00
E111 00 00 00 00
E115 00 00 00 00      db 00,00,00,00,00,00,00,00
E119 00 00 00 00
E11D 00 00 00 00      db 00,00,00,00,00,00,00,00
E121 00 00 00 00
E125 00 00 00 00      db 00,00,00,00,00,00,00,00
E129 00 00 00 00
E12D                                dispcl:
E12D 41 42 44 48      db 041h,042h,044h,048h,050h,060h
E131 50 60
E133 BD 30 9B BA      number: db 0bdh,030h,09bh,0bah,036h,0aeh,0afh,038h,0bfh,0beh
E137 36 AE AF 38
E13B BF BE

                                ;***** subroutine *****
E13D                                getdat:
E13D C5                                push bc
E13E DD E5                                push ix
E140 DD 21 E100                            ld ix,temp
E144 DB C0                                in a,(0c0h)
E146 DD 77 00                            ld (ix+0),a
E149 DB C1                                in a,(0c1h)
E14B DD 77 01                            ld (ix+1),a
E14E DB C2                                in a,(0c2h)
E150 DD 77 02                            ld (ix+2),a
E153 DB C3                                in a,(0c3h)
E155 DD 77 03                            ld (ix+3),a
E158 DB C4                                in a,(0c4h)
E15A DD 77 04                            ld (ix+4),a
E15D DB C5                                in a,(0c5h)
E15F DD 77 05                            ld (ix+5),a
E162 0E 00                                ld c,00
E164 06 06                                ld b,06
E166 DD 7E 00      loop1: ld a,(ix+0)
E169 DD BE 01      cp (ix+1)
E16C FA E173      jp M,less
E16F 79                                ld a,c
E170 F6 01      or 01
E172 4F                                ld c,a

```

```

E173 CB 21          less: sla    c
E175 DD 23          inc     ix
E177 05             dec     b
E178 C2 E166        jp      nz,loop1
E17B 79             ld      a,c
E17C DD E1          pop     ix
E17E C1             pop     bc
E17F C9             ret

```

```

E180                      cont:
E180 C5              push   bc
E181 06 FF           ld     b,0ffh
E183 0E FF           lpct1: ld   c,0ffh
E185 3E CA           lpct2: ld  a,0cah
E187 D3 01           out    (01),a
E189 3E 44           ld     a,044h
E18B D3 02           out    (02),a
E18D 0D             dec    c
E18E C2 E185        jp     nz,lpct2
E191 05             dec    b
E192 C2 E183        jp     nz,lpct1
E195 C1             pop    bc
E196 C9             ret

```

```

E197                      dspnum:
E197 1E FF           y2:   ld     e,0ffh
E199 0E FF           y1:   ld     c,0ffh
E19B 7E             ld     a,(hl)
E19C D3 01           out    (01),a
E19E 3E 41           ld     a,041h
E1A0 D3 02           out    (02),a
E1A2 05             dec    b
E1A3 C2 E199        jp     nz,y1
E1A6 1D             dec    e
E1A7 C2 E197        jp     nz,y2
E1AA C9             ret

```

```

E1AB                      dispnu:
E1AB 3E 23           ld     a,023h
E1AD D3 01           out    (01),a
E1AF 3E 60           ld     a,060h
E1B1 D3 02           out    (02),a
E1B3 3E 40           ld     a,040h
E1B5 D3 02           out    (02),a
E1B7 3E B5           ld     a,0b5h
E1B9 D3 01           out    (01),a

```

```

E1BB 3E 50      ld      a,050h
E1BD D3 02      out     (02),a
E1BF 3E 40      ld      a,040h
E1C1 D3 02      out     (02),a
E1C3 C9          ret

```

```

E1C4                      dispno:
E1C4 3E 23      ld      a,023h
E1C6 D3 01      out     (01),a
E1C8 3E 60      ld      a,060h
E1CA D3 02      out     (02),a
E1CC 3E 40      ld      a,040h
E1CE D3 02      out     (02),a
E1D0 3E F5      ld      a,0f5h
E1D2 D3 01      out     (01),a
E1D4 3E 50      ld      a,050h
E1D6 D3 02      out     (02),a
E1D8 3E 40      ld      a,040h
E1DA D3 02      out     (02),a
E1DC C9          ret

```

```

E1DD                      getkbd:
E1DD D5          push    de
E1DE 11 EA00     ld      de,0ea00h
E1E1 3E FE      ld      a,0feh
E1E3 21 F000     ld      hl,0f000h
E1E6 D3 02      out     (02),a
E1E8 DB C0        in      a,(00h)
E1EA CB 47        bit     0,a
E1EC C2 E1FA     jp      nz,lget1
E1EF 36 03      ld      (hl),03
E1F1 3E 79      ld      a,079h
E1F3 12          ld      (de),a
E1F4 CD E197     call   dspnum
E1F7 C3 E2C0     jp      lget11

```

```

E1FA                      lget1:
E1FA CB 4F        bit     1,a
E1FC C2 E20A     jp      nz,lget2
E1FF 36 07      ld      (hl),07h
E201 3E 70      ld      a,070h
E203 12          ld      (de),a
E204 CD E197     call   dspnum
E207 C3 E2C0     jp      lget11

```

```

E20A                      lget2:
E20A 3E FE      ld      a,0feh
E20C D3 02      out     (02),a

```

```

E20E DB 00          in    a,(00)
E210 CB 47          bit    0,a
E212 C2 E220        jp    nz,lget3
E215 36 02          ld    (hl),02h
E217 3E 9B          ld    a,09bh
E219 12             ld    (de),a
E21A CD E197        call   dspnum
E21D C3 E2C0        jp    lget11
E220                lget3:
E220 CB 4F          bit    1,a
E222 C2 E230        jp    nz,lget4
E225 36 06          ld    (hl),06
E227 3E AF          ld    a,0afh
E229 12             ld    (de),a
E22A CD E197        call   dspnum
E22D C3 E2C0        jp    lget11
E230                lget4:
E230 3E FB          ld    a,0fbh
E232 D3 02          out   (02),a
E234 DB 00          in    a,(00)
E236 CB 47          bit    0,a
E238 C2 E246        jp    nz,lget5
E23B 36 01          ld    (hl),01
E23D 3E 30          ld    a,030h
E23F 12             ld    (de),a
E240 CD E197        call   dspnum
E243 C3 E2C0        jp    lget11
E246                lget5:
E246 CB 4F          bit    1,a
E248 C2 E256        jp    nz,lget6
E24B 36 05          ld    (hl),05
E24D 3E AE          ld    a,0aeh
E24F 12             ld    (de),a
E250 CD E197        call   dspnum
E253 C3 E2C0        jp    lget11
E256                lget6:
E256 CB 57          bit    2,a
E258 C2 E266        jp    nz,lget7
E25B 36 09          ld    (hl),09
E25D 3E BE          ld    a,0beh
E25F 12             ld    (de),a
E260 CD E197        call   dspnum
E263 C3 E2C0        jp    lget11
E266                lget7:
E266 3E F7          ld    a,0f7h
E268 D3 02          out   (02),a

```

```

E26A DB 00 in a,(00)
E26C CB 47 bit 0,a
E26E C2 E27C jp 'nz,lget8
E271 36 00 ld (hl),00
E273 3E BB ld 'a,0bbh
E275 12 ld (de),a
E276 CD E197 call dspnum
E279 C3 E2C0 jp lget11
E27C lget8:
E27C CB 4F bit 1,a
E27E C2 E28C jp nz,lget9
E281 36 04 ld (hl),04
E283 3E 36 ld a,036h
E285 12 ld (de),a
E286 CD E197 call dspnum
E289 C3 E2C0 jp lget11
E28C lget9:
E28C CB 57 bit 2;a
E28E C2 E29C jp nz,lget10
E291 36 08 ld (hl),08
E293 3E BF ld a,0bfh
E295 12 ld (de),a
E296 CD E197 call dspnum
E299 C3 E2C0 jp lget11
E29C lget10:
E29C 3E 07 ld a,07
E29E B9 cp c
E29F CA E2AE jp z,lget12
E2A2 3E 05 ld a,05
E2A4 B8 cp b
E2A5 CC E180 call z,cont
E2A8 CD E197 call dspnum
E2AB C3 E1DD jp getkbd
E2AE lget12:
E2AE 3E 07 ld a,07
E2B0 B9 cp c
E2B1 C2 E2BA jp nz,lget13
E2B4 CD E1AB call dispnu
E2B7 C3 E1DD jp getkbd
E2BA lget13:
E2BA CD E197 call dspnum
E2BD C3 E1DD jp getkbd
E2C0 lget11:
E2C0 13 inc de
E2C1 C5 push bc
E2C2 06 FF ld b,0ffh

```

```

E314  CD E336          call   del66
E317  CD E323          call   del33
E31A  0D              dec    c
E31B  C2 E314          jp     nz,diallp
E31E  CD E301          call   d400ms
E321  C1              pop    bc
E322  C9              ret

E323                                del33:
E323  3E 80            ld     a,080h
E325  D3 D2            out    (0d2h),a
E327  C5              push   bc
E328  06 15            ld     b,015h
E32A                                11d133:
E32A  0E FF            ld     c,0ffh
E32C                                12d133:
E32C  0D              dec    c
E32D  C2 E32C          jp     nz,12d133
E330  05              dec    b
E331  C2 E32A          jp     nz,11d133
E334  C1              pop    bc
E335  C9              ret

E336                                del66:
E336  3E 00            ld     a,00
E338  D3 D2            out    (0d2h),a
E33A  C5              push   bc
E33B  06 2A            ld     b,02ah
E33D                                11d166:
E33D  0E FF            ld     c,0ffh
E33F                                12d166:
E33F  0D              dec    c
E340  C2 E33F          jp     nz,12d166
E343  05              dec    b
E344  C2 E33D          jp     nz,11d166
E347  C1              pop    bc
E348  C9              ret

;***** main program *****

E349  06 05            start: ld     b,05
E34B  FD 21 E105       ld     iy,sample
E34F  DB D0            st1:  in     a,(0d0h)
E351  CB 5F            bit    3,a
E353  CA E34F          jp     z,st1
E356  CD E13D          call   getdat

```

```

E359  FD 77 00          ld      (iy),a
E35C  CD E1AB          call   dispnu
E35F  0E 07            ld      c,07
E361                          gettel:
E361  CD E1DD          call   getkbd
E364  FD 23            inc     iy
E366  FD 77 00          ld      (iy),a
E369  0D                dec     c
E36A  C2 E361          jp      nz,gettel
E36D  FD 23            inc     iy
E36F  05                dec     b
E370  C2 E34F          jp      nz,sti
E373                          nofund:
E373  DB D0            in      a,(0d0h)
E375  CB 5F            bit     3,a
E377  CC E1C4          call   z,dispno
E37A  CD E13D          call   getdat
E37D  06 05            ld      b,5
E37F  11 0008          ld      de,08
E382  DD 21 E105       ld      ix,sample
E386                          testsp:
E386  DD BE 00          cp      (ix)
E389  CA E398          jp      z,found
E38C  DD 19            add     ix,de
E38E  05                dec     b
E38F  C2 E386          jp      nz,testsp
E392  CD E1C4          call   dispno
E395  C3 E373          jp      nofund
E398                          found:
E398  C5                push   bc
E399  06 FF            loop13: ld     b,0ffh
E39B  0E FF            loop14: ld     c,0ffh
E39D  3E B6            ld      a,0b6h
E39F  D3 01            out     (01),a
E3A1  3E 60            ld      a,060h
E3A3  D3 02            out     (02),a
E3A5  3E 40            ld      a,040h
E3A7  D3 02            out     (02),a
E3A9  3E 8F            ld      a,08fh
E3AB  D3 01            out     (01),a
E3AD  3E 50            ld      a,050h
E3AF  D3 02            out     (02),a
E3B1  3E 40            ld      a,040h
E3B3  D3 02            out     (02),a
E3B5  3E AE            ld      a,0aeh
E3B7  D3 01            out     (01),a

```

```
E40B 3E 50      ld    a,050h
E40D D3 02      out   (02),a
E40F 3E 40      ld    a,040h
E411 D3 02      out   (02),a
E413 3E 3D      ld    a,03dh
E415 D3 01      out   (01),a
E417 3E 48      ld    a,048h
E419 D3 02      out   (02),a
E41B 3E 40      ld    a,040h
E41D D3 02      out   (02),a
E41F 3E B7      ld    a,0b7h
E421 D3 01      out   (01),a
E423 3E 44      ld    a,044h
E425 D3 02      out   (02),a
E427 3E 40      ld    a,040h
E429 D3 02      out   (02),a
E42B 3E B6      ld    a,0b6h
E42D D3 01      out   (01),a
E42F 3E 42      ld    a,042h
E431 D3 02      out   (02),a
E433 3E 40      ld    a,040h
E435 D3 02      out   (02),a
E437 C3 E3FB     jp    ready

end    start
```

Macros:

Symbols:

ANYDGT	E3DA	CONT	E180	D400MS	E301	DEL33	E323
DEL66	E336	DIAL	E310	DIALLP	E314	DIALTN	E3CE
DISPCL	E12D	DISPNO	E1C4	DISPNU	E1AB	DLLP1	E3E8
DLLP2	E3EA	DSPNUM	E197	FOUND	E398	GETDAT	E13D
GETKBD	E1DD	GETTEL	E361	L17	E2C4	L16	E2C6
L1DL33	E32A	L1DL66	E33D	L2DL33	E32C	L2DL66	E33F
LESS	E173	LGET1	E1FA	LGET10	E29C	LGET11	E2C0
LGET12	E2AE	LGET13	E2BA	LGET2	E20A	LGET3	E220
LGET4	E230	LGET5	E246	LGET6	E256	LGET7	E266
LGET8	E27C	LGET9	E28C	LOOP1	E166	LOOP13	E399
LOOP14	E39B	LOOP6	E306	LOOP7	E304	LPCT1	E183
LPCT2	E185	NOFUND	E373	NUMBER	E133	READY	E3FB
SAMPLE	E105	ST1	E34F	START	E349	TEMP	E100
TESTSP	E386	Y1	E199	Y2	E197		

No Fatal error(s)

กิตติกรรมประกาศ

ผลงานปริชานุกรณชิ้นนี้สำเร็จลงด้วยความช่วยเหลือและคำแนะนำจาก อาจารย์
สมยศ จุณณะภิเษ และ อาจารย์ในภาควิชาโทรคมนาคม ผู้ทุกท่าน
ผู้เขียนขอขอบพระคุณในความช่วยเหลือของทุก ๆ ท่านที่มีส่วนช่วยให้งาน
ปริชานุกรณครั้งนี้ สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ผู้จัดทำ

20 กุมภาพันธ์ 2532

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หนังสืออ้างอิง

1. กร.โกศล เข็มสุวรรณ, มร.ชิตังโก โสจิ, "เทคโนโลยีโทรคมนาคม", บริษัท สำนักพิมพ์วงกลม จำกัด, พิมพ์ครั้งที่ 3, 2527
2. สุจิน จำจก, "วิศวกรรมโทรศัพท์", ภาควิชาโทรคมนาคม คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, พิมพ์ครั้งที่ 4, 2529
3. สุวัจชัย สวัสดิ์ศรี, "ET-บูทไก้", วารสารเมมโอบนักคเอบร้อเลคทรอนอคส์, ฉบับที่ 67, 2531
4. John L. Hilbrun, David E. Johnson, "Manual of Active Filter Design", McGraw-Hill Book Company, 1973
5. Texas Instruments, "The TTL Data Book for Design Engineers", Texas Instruments Incorporated, 2nd, 1981
6. Multitech Industrial Corporation, "Micro-Professor MPF-I Exp. Manual", Anhadigfi-Company, 1981
7. James W. Coffron, "Z-80 Application", Zibex, 1982
8. National Semiconductor, "Linear Databook", National Semiconductor Corporation, 1982